

ΕΝΑΣ ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ

ΟΣΚΑΡ ΟΥΑΪΛΑΝΤ

An Ideal Husband (1895)

Κριτική / φιλολογική έκδοση

Ελληνική ραδιοφωνική απόδοση · δραματουργική μελέτη · ιστορία παραστάσεων

Greece2Day Editions | Αθήνα 2026

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σημείωμα της έκδοσης

Πρόλογος — Η αρετή ως δημόσιο θέαμα

Κεφάλαιο 1 — Όσκαρ Ουάιλντ: ζωή, έργο, αισθητισμός και σάτιρα

Κεφάλαιο 2 — Λονδίνο 1895: πολιτική, χρήμα και υπόληψη

Κεφάλαιο 3 — Η δραματουργική μηχανή των τεσσάρων πράξεων

Κεφάλαιο 4 — Ο ιδανικός σύζυγος και το δικαίωμα στην ατέλεια

Κεφάλαιο 5 — Ο Γκόρινγκ: ο δανδής ως ηθικός μεσολαβητής

Κεφάλαιο 6 — Η κυρία Τσίβλι: εξουσία, εκβιασμός και παρελθόν

Κεφάλαιο 7 — Από τη σκηνή στο ραδιόφωνο

Κεφάλαιο 8 — Το έργο στην ελληνική σκηνή

Πώς να διαβάσετε την έκδοση — Εκδοτικές αρχές

Dossier του έργου

Πηγές και όρια τεκμηρίωσης

Το δραματικό κείμενο — Τέσσερις πράξεις

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

Η παρούσα έκδοση αντιμετωπίζει τον «Ιδανικό Σύζυγο» ως δύο συγγενικά αλλά διακριτά τεκμήρια: το αγγλικό θεατρικό έργο του Όσκαρ Ουάιλντ και την ελληνική ραδιοφωνική του απόδοση. Το πλήρες διορθωμένο ελληνικό κείμενο αποτελεί τη δεσμευτική βάση του δραματικού μέρους. Δεν αντικαθιστούμε τις εκφωνημένες φράσεις με νέα μετάφραση ούτε αποκαθιστούμε σιωπηρά περικοπές της διασκευής.

Το αγγλικό πρωτότυπο χρησιμοποιείται για τη διάρθρωση σε τέσσερις πράξεις, την ταυτοποίηση των προσώπων, τη χωρική οργάνωση και την ερμηνεία σκηνικών οδηγιών. Οι σκηνικές προσθήκες αποτελούν εκδοτική υποστήριξη, όχι τμήμα της ηχογραφημένης ελληνικής εκφοράς. Οι ιστορικές αναφορές σε ελληνικές παραστάσεις παρουσιάζονται με σαφή διάκριση μεταξύ τεκμηριωμένων σκηνικών παραγωγών και ραδιοφωνικής μετάδοσης.

Σκοπός του τόμου είναι να προσφέρει συγχρόνως αναγνώσιμο θεατρικό κείμενο, υλικό σκηνοθετικής εργασίας και κριτικό οδηγό για τη σχέση της πολιτικής ηθικής με την ιδιωτική ζωή.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η αρετή ως δημόσιο θέαμα

Στο κομψό Λονδίνο του Ουάιλντ, η υπόληψη δεν είναι απλώς προσωπικό προτέρημα. Είναι κοινωνικό κεφάλαιο: ανοίγει πόρτες, στηρίζει πολιτικές σταδιοδρομίες και μετατρέπει μια επιτυχημένη βιογραφία σε πρότυπο. Ο σερ Ρόμπερτ Τσίλτερν διαθέτει ακριβώς αυτή την εικόνα του αψεγάδιαστου δημόσιου άνδρα. Όταν όμως μια γυναίκα από το παρελθόν εμφανίζεται στη δεξίωσή του, η φαινομενικά άτρωτη εικόνα αποδεικνύεται εξαιρετικά εύθραυστη.

Το έργο δεν ρωτά μόνο αν ένας πολιτικός μπορεί να επιβιώσει από την αποκάλυψη ενός παλιού σφάλματος. Ρωτά αν μια σχέση μπορεί να επιβιώσει από την κατάρρευση του ειδώλου που έχει πλάσει ο ένας για τον άλλο. Η Γερτρούδη αγαπά τον σύζυγό της, αλλά τον αγαπά και ως ηθικό ιδεώδες. Ο Ρόμπερτ φοβάται λιγότερο την κοινωνική πτώση από την απώλεια αυτού του βλέμματος.

Η κωμωδία των τρόπων λειτουργεί εδώ σαν λεπτός μηχανισμός πίεσης. Τα ευφυολογήματα και οι κοσμικές ατάκες δεν διακόπτουν το δράμα· αποκαλύπτουν την κοινωνία που το παράγει. Στο τέλος η πραγματική δοκιμασία δεν είναι η τελειότητα, αλλά η δυνατότητα της συγχώρεσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 — ΟΣΚΑΡ ΟΥΑΪΛΝΤ

Αισθητισμός, κοινωνία και σάτιρα

Ο Όσκαρ Ουάιλντ (1854–1900) συνδέθηκε με τον αισθητισμό, την επιδεικτική καλλιέργεια του ύφους και την ικανότητα να μετατρέπει τις βεβαιότητες της βικτωριανής κοινωνίας σε παράδοξα. Η θεατρική του γραφή συνδυάζει λαμπρό διάλογο, εξαιρετικά ακριβή κοινωνική παρατήρηση και δραματικές συγκρούσεις γύρω από τη φήμη, τον γάμο και τη δημόσια αρετή.

Ο «Ιδανικός Σύζυγος» πρωτοπαρουσιάστηκε στο Theatre Royal, Haymarket, στις 3 Ιανουαρίου 1895. Η χρονολογία έχει ιδιαίτερο βάρος: είναι η χρονιά της μεγάλης θεατρικής ακμής του συγγραφέα, αλλά και της προσωπικής καταστροφής που ακολούθησε. Η αντίθεση ανάμεσα στη δημόσια λάμψη και την

ιδιωτική έκθεση αποκτά έτσι ιστορικό αντίλαλο, χωρίς να χρειάζεται να ταυτίσουμε τους χαρακτήρες με τον δημιουργό τους.

Στον Ουάιλντ το ευφυολόγημα δεν είναι απλό στολίδι. Συχνά διατυπώνει με παιχνιδιάρικο τρόπο μια οδυνηρή αλήθεια: εκείνος που εμφανίζεται επιπόλαιος μπορεί να είναι ο πιο διεισδυτικός, ενώ εκείνος που κηρύσσει την αρετή μπορεί να αποδειχθεί αμείλικτος.

Παιδικά χρόνια και σπουδές

Ο Όσκαρ Φίνγκαλ Ο'Φλάερτι Γουίλς Ουάιλντ γεννήθηκε στις 16 Οκτωβρίου 1854 στο Δουβλίνο. Πατέρας του ήταν ο σερ Γουίλιαμ Ουάιλντ, χειρουργός και μελετητής της ιρλανδικής αρχαιότητας, και μητέρα του η Τζέιν Φραντσέσκα Έλτζι, γνωστή για την ποίηση και την εθνικιστική αρθρογραφία της με το ψευδώνυμο «Speranza». Το περιβάλλον του συνδύαζε επιστημονική καλλιέργεια, λογοτεχνία και έντονη δημόσια ζωή.

Φοίτησε στο Trinity College του Δουβλίνου και στη συνέχεια στο Magdalen College της Οξφόρδης, όπου διακρίθηκε στις κλασικές σπουδές και επηρεάστηκε από τις ιδέες του Γουόλτερ Πέιτερ και του Τζον Ράσκιν. Το 1878 τιμήθηκε με το βραβείο Newdigate για το ποίημα «Ravenna». Ήδη τότε καλλιεργούσε την αισθητική ταυτότητα που αργότερα θα τον έκανε διάσημο: το ύφος, το ένδυμα και η συνομιλία αποτελούσαν μέρος της τέχνης του.

Ο αισθητισμός και η δημόσια περσόνα

Στις αρχές της δεκαετίας του 1880 ο Ουάιλντ καθιερώθηκε ως εκπρόσωπος του αισθητισμού, ενός κινήματος που υπερασπιζόταν την αυτονομία της τέχνης και την αξία της ομορφιάς. Το 1882 πραγματοποίησε εκτενή περιοδεία διαλέξεων στις Ηνωμένες Πολιτείες και στον Καναδά. Η δημόσια εικόνα του —πνευματώδης, προκλητική και επιμελώς σκηνοθετημένη— προηγήθηκε της μεγαλύτερης λογοτεχνικής του επιτυχίας.

Το 1884 παντρεύτηκε την Κόνστανς Λόιντ, με την οποία απέκτησε δύο γιους, τον Σίριλ και τον Βίβιαν. Εργάστηκε ως κριτικός και δημοσιογράφος, ενώ διηύθυνε το περιοδικό The Woman's World. Η ζωή του στο Λονδίνο συνδέθηκε με τους καλλιτεχνικούς κύκλους, τις κοσμικές συναναστροφές και τη διαρκή δοκιμή των ορίων της βικτωριανής ευπρέπειας.

Η λογοτεχνική και θεατρική ακμή

Το μυθιστόρημα «Το πορτρέτο του Ντόριαν Γκρέι» δημοσιεύθηκε αρχικά το 1890 και κυκλοφόρησε σε αναθεωρημένη μορφή βιβλίου το 1891. Την ίδια περίοδο εξέδωσε δοκίμια και παραμύθια, όπως «Ο ευτυχισμένος πρίγκιπας και άλλα παραμύθια» (1888) και «Το σπίτι με τις ροδιές» (1891). Η αντιπαράθεση ανάμεσα στην ομορφιά, την ηθική και τη δημόσια υποκρισία διαπερνά ήδη αυτά τα έργα.

Στο θέατρο γνώρισε εντυπωσιακή επιτυχία με τη «Βεντάλια της λαίδης Γουίντερμυρ» (1892), τη «Γυναίκα χωρίς σημασία» (1893), τον «Ιδανικό Σύζυγο» (1895) και τη «Σημασία του να είναι κανείς σοβαρός» (1895). Τα έργα αυτά αξιοποιούν τις συμβάσεις της κωμωδίας των τρόπων, αλλά τις στρέφουν εναντίον της κοινωνίας που τις απολαμβάνει. Η κομπή ατάκα λειτουργεί ως όργανο αποκάλυψης: κάτω από την ευγένεια βρίσκονται η οικονομική συναλλαγή, η υποκρισία και ο φόβος του σκανδάλου.

Οι δίκες, η φυλάκιση και τα τελευταία χρόνια

Το 1895, στο αποκορύφωμα της θεατρικής επιτυχίας του, η σύγκρουσή του με τον μαρκήσιο του Κουίνσμπερι οδήγησε σε σειρά δικαστικών διαδικασιών. Ο Ουάιλντ καταδικάστηκε για «gross indecency» βάσει της τότε βρετανικής νομοθεσίας που ποινικοποιούσε ανδρικές ομοφυλοφιλικές πράξεις και φυλακίστηκε για δύο χρόνια με καταναγκαστική εργασία. Η καταδίκη του υπήρξε προϊόν μιας εποχής έντονης νομικής και κοινωνικής καταστολής της ομοφυλοφιλίας.

Κατά τη φυλάκισή του έγραψε την εκτενή επιστολή που έγινε γνωστή ως «De Profundis». Μετά την αποφυλάκισή του το 1897 έζησε κυρίως στη Γαλλία. Το ποίημα «Η μπαλάντα της φυλακής του Ρέντινγκ» (1898) αντλεί από την εμπειρία της κράτησης και την παρατήρηση της τιμωρίας. Πέθανε στο Παρίσι στις 30 Νοεμβρίου 1900, σε ηλικία 46 ετών.

Η μεταθανάτια πρόσληψη του Ουάιλντ ανέδειξε τόσο τη λογοτεχνική του καινοτομία όσο και την ιστορική αδικία της δίωξής του. Στον «Ιδανικό Σύζυγο» η αγωνία της δημόσιας αποκάλυψης και η απόσταση ανάμεσα στην κοινωνική εικόνα και στην ιδιωτική αλήθεια αποκτούν ιδιαίτερο βάθος, χωρίς το έργο να μπορεί να αναχθεί σε απλή αυτοβιογραφική αλληγορία.

Excursus I — Ο Όσκαρ Ουάιλντ με μια ματιά

1854 — Γεννιέται στο Δουβλίνο.

1874–1878 — Σπουδάζει στην Οξφόρδη.

1878 — Βραβείο Newdigate για το «Ravenna».

1882 — Περιοδεία διαλέξεων στη Βόρεια Αμερική.

1884 — Γάμος με την Κόνστανς Λόιντ.

1890–1891 — «Το πορτρέτο του Ντόριαν Γκρέι».

1892 — «Η βεντάλια της λαίδης Γουίντερμυρ».

1893 — «Μια γυναίκα χωρίς σημασία».

1895 — «Ένας ιδανικός σύζυγος» και «Η σημασία του να είναι κανείς σοβαρός»· καταδίκη και φυλάκιση.

1897 — Αποφυλάκιση.

1898 — «Η μπαλάντα της φυλακής του Ρέντινγκ».

1900 — Θάνατος στο Παρίσι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 — ΛΟΝΔΙΝΟ 1895

Πολιτική, χρήμα και υπόληψη

Το έργο τοποθετείται στην υψηλή κοινωνία του Λονδίνου, όπου οι πολιτικές διασυνδέσεις, η χρηματιστηριακή πληροφόρηση και η κοινωνική προβολή συγκροτούν ένα κοινό πεδίο ισχύος. Η περιουσία του Ρόμπερτ προέρχεται από την εκμετάλλευση εμπιστευτικής πληροφορίας στο παρελθόν. Το σκάνδαλο, επομένως, δεν είναι απλώς οικογενειακό: αγγίζει τον πυρήνα της δημόσιας νομιμοποίησής του.

Η υπόθεση του καναλιού της Αργεντινής επιτρέπει στην κυρία Τσίβλι να μετατρέψει ένα πολιτικό σχέδιο σε χρηματοοικονομικό στοίχημα και σε εργαλείο εκβιασμού. Η πολιτική παρουσιάζεται ως χώρος όπου η πληροφορία έχει τιμή, η φήμη αξία και η σιωπή μπορεί να αγοραστεί.

Η αντίθεση μεταξύ ηθικής αρχής και κοινωνικής επιβίωσης παραμένει οξυμένη. Ο Ουάιλντ δεν αθώνει την αρχική πράξη του Ρόμπερτ, αλλά αμφισβητεί την ιδέα ότι ο άνθρωπος ταυτίζεται για πάντα με το χειρότερο σφάλμα του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 — Η ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ

Τέσσερις πράξεις, τέσσερις μεταβολές της αλήθειας

Η πρώτη πράξη εκτυλίσσεται στην οκταγωνική αίθουσα του σπιτιού των Τσίλτερν. Το λαμπρό κοινωνικό περιβάλλον λειτουργεί ως βιτρίνα. Μέσα σε αυτή τη βιτρίνα εισβάλλει η κυρία Τσίβλι, που γνωρίζει το μυστικό του οικοδεσπότη και επιχειρεί να εξαγοράσει την πολιτική του υποστήριξη.

Στη δεύτερη πράξη, το πρωινό δωμάτιο μεταφέρει την κρίση από τη δημόσια εικόνα στον γάμο. Η Γερτρούδη αντιμετωπίζει τη δυνατότητα ότι ο άνθρωπος τον οποίο θεωρούσε ηθικά άψογο έχει ένα κρυφό παρελθόν. Η συζυγική εμπιστοσύνη μετατρέπεται σε πρόβλημα γνώσης και αποδοχής.

Στην τρίτη πράξη, η βιβλιοθήκη του λόρδου Γκόρινγκ γίνεται χώρος παρεξηγήσεων, ανατροπών και αντιστροφής του εκβιασμού. Η επιστολή και το κόσμημα αλλάζουν χέρια και νοήματα. Τα αντικείμενα λειτουργούν ως μικρές αποθήκες μυστικών, τις οποίες η σκηνική δράση ανοίγει την κατάλληλη στιγμή.

Η τέταρτη πράξη επιστρέφει στο πρωινό δωμάτιο. Η χωρική επιστροφή υπογραμμίζει την ηθική μεταβολή: οι άνθρωποι βρίσκονται στον ίδιο χώρο, αλλά δεν μπορούν πια να βλέπουν ο ένας τον άλλο με τον ίδιο τρόπο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 — ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΑΤΕΛΕΙΑ

Η λέξη «ιδανικός» είναι η κεντρική ειρωνεία του τίτλου. Ο τέλειος σύζυγος δεν υπάρχει ως αμετάβλητο ηθικό αγαθό. Η επιθυμία της Γερτρούδης να τον πιστεύει τέλειο μπορεί να γίνει μια μορφή εξουσίας, ακριβώς επειδή δεν του επιτρέπει να ομολογήσει την αδυναμία του.

Ο Ρόμπερτ δεν ζητά να διαγραφεί η ευθύνη του. Ζητά να μη διαγραφεί ολόκληρη η ζωή του εξαιτίας της. Το έργο ισορροπεί ανάμεσα στην ανάγκη λογοδοσίας και στην ανάγκη να αναγνωρίζουμε τη δυνατότητα μεταβολής ενός ανθρώπου.

Η συμφιλίωση δεν ισοδυναμεί με αθώωση της διαφθοράς. Είναι η παραδοχή ότι η αγάπη, όταν εξαρτάται αποκλειστικά από μια άψογη εικόνα, κινδυνεύει να γίνει πιο εύθραυστη από την ίδια την εικόνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 — Ο ΓΚΟΡΙΝΓΚ

Ο δανδής ως ηθικός μεσολαβητής

Ο λόρδος Γκόρινγκ εμφανίζεται ως άνθρωπος της μόδας, της άνεσης και της κοσμικής αργίας. Η αδιαφορία του, όμως, είναι συχνά σκηνοθετημένη. Ενώ οι άλλοι βιάζονται να διατυπώσουν ηθικές κρίσεις, εκείνος παρατηρεί, συγκρίνει και επιλέγει τη στιγμή της παρέμβασης.

Η σχέση του με τη Μέιμπελ προσφέρει έναν αντίποδα στον γάμο των Τσίλτερν. Εκεί όπου η Γερτρούδη απαιτεί τελειότητα, η Μέιμπελ αγαπά ακριβώς τις ατέλειες και τις αντιφάσεις του Γκόρινγκ. Η ελαφρότητα αποκτά έτσι δραματουργική σοβαρότητα.

Σκηνοθετικά, ο Γκόρινγκ δεν χρειάζεται να παιχτεί ως κλόουν. Η ακρίβεια του βλέμματος και η ηρεμία του ρυθμού του μπορούν να αναδείξουν ότι ο φαινομενικά επιπόλαιος είναι συχνά ο μόνος που καταλαβαίνει τι διακυβεύεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6 — Η ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ

Εξουσία, εκβιασμός και παρελθόν

Η κυρία Τσίβλι διαθέτει τη γνώση που οι άλλοι θέλουν να παραμείνει κρυφή. Η δύναμή της δεν στηρίζεται σε δημόσιο αξίωμα, αλλά στη δυνατότητα να επιβάλει μια αφήγηση για το παρελθόν του Ρόμπερτ. Χρησιμοποιεί τη φήμη του ως εγγύηση για μια πολιτική εξυπηρέτηση.

Ο Ουάιλντ την παρουσιάζει με έντονα αισθητικά χαρακτηριστικά: κομψότητα, τεχνητότητα, επιτήδευση και μια σχεδόν εικαστική παρουσία. Αυτή η επιφάνεια δεν πρέπει να αποκρύπτει τη δραστική της ευφυΐα.

Η σύγκρουσή της με τον Γκόρινγκ μετατρέπει τον εκβιαστή σε ευάλωτο πρόσωπο. Η ανατροπή λειτουργεί θεατρικά επειδή ο θεατής αντιλαμβάνεται ότι η εξουσία της γνώσης μπορεί να αλλάξει κάτοχο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7 — ΑΠΟ ΤΗ ΣΚΗΝΗ ΣΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

Το αγγλικό πρωτότυπο στηρίζεται σε χώρους, εισόδους, εξόδους, βλέμματα και αντικείμενα. Η ελληνική ραδιοφωνική απόδοση οφείλει να μεταφέρει τις ίδιες δραματικές σχέσεις χωρίς τη συνεχή παρουσία της εικόνας. Η αναγνώριση των φωνών και η ακρίβεια των μεταβάσεων αποκτούν επομένως ιδιαίτερη σημασία.

Οι σκηνικές οδηγίες της παρούσας έκδοσης χρησιμεύουν ως αναγνωστικό βοήθημα. Όταν μια χειρονομία ή ένα αντικείμενο δεν περιγράφεται ρητά στην εκφωνημένη ελληνική εκδοχή, δεν το μετατρέπουμε σε επινοημένο διάλογο. Η σιωπή της ραδιοφωνικής διασκευής παραμένει σιωπή.

Η σχέση του ραδιοφωνικού τεκμηρίου με το πρωτότυπο δεν είναι σχέση ελλιπούς αντιγράφου προς τέλειο υπόδειγμα. Είναι σχέση διασκευής και πηγής: η φωνή, ο ρυθμός και οι επιλογές συμπύκνωσης αποτελούν μέρος της ιστορίας της πρόσληψης του έργου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8 — ΤΟ ΕΡΓΟ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

1968 — Εθνικό Θέατρο. Στο αρχείο του Εθνικού Θεάτρου τεκμηριώνεται παράσταση σε σκηνοθεσία Αλέξη Σολομού, από 28 Μαρτίου έως 19 Μαΐου 1968, στην Κεντρική Σκηνή. Η παραγωγή συνδέει το έργο με τη μεταπολεμική ελληνική πρόσληψη του βρετανικού θεάτρου των τρόπων.

1991 — Εθνικό Θέατρο. Νέα παρουσίαση σε σκηνοθεσία Γιώργου Ρεμούνδου και μετάφραση Στάθη Σπηλιωτόπουλου. Η επιστροφή του έργου στο ίδιο θεατρικό ίδρυμα υποδεικνύει τη διάρκεια της σκηνικής του απήχησης.

2015 — Διάχρονο Θέατρο. Δημοσιευμένη κριτική καταγράφει παρουσίαση στον Νέο Κόσμο. Επειδή τα διαθέσιμα στοιχεία της παρούσας έρευνας είναι περιορισμένα, δεν συμπληρώνουμε διανομή ή ημερομηνίες χωρίς επιπλέον αρχειακή διασταύρωση.

1972 — Ραδιοφωνική απόδοση. Η σχετική ηχογράφηση ανήκει στην ιστορία του ελληνικού ραδιοφωνικού θεάτρου και δεν πρέπει να συγχέεται με σκηνική παραγωγή.

ΠΩΣ ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΕΤΕ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ

1. Το πλήρες διορθωμένο ελληνικό κείμενο παραμένει η βάση της έκδοσης. Δεν γίνεται σιωπηρή αντικατάσταση λέξεων ή διαλόγων.
2. Οι τέσσερις πράξεις ακολουθούν τη διάρθρωση του αγγλικού έργου. Δεν επινοούνται πρόσθετες αριθμημένες σκηνές.
3. Οι σκηνοθετικές οδηγίες από το πρωτότυπο διακρίνονται τυπογραφικά από τον διάλογο. Όπου μια οδηγία είναι περιληπτική απόδοση, δεν παρουσιάζεται ως αυτούσιο παράθεμα.
4. Οι ιστορικές πληροφορίες διακρίνονται από τις σκηνοθετικές ερμηνείες. Οι αναφορές σε ελληνικές παραγωγές χρειάζονται πάντοτε σαφή αρχειακή πηγή.
5. Η ραδιοφωνική διασκευή αντιμετωπίζεται ως αυτόνομο πολιτιστικό τεκμήριο και όχι ως πρόσχημα για νέα μετάφραση.

DOSSIER ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Ταυτότητα

Τίτλος: An Ideal Husband

Ελληνικός τίτλος: Ένας ιδανικός σύζυγος

Συγγραφέας: Oscar Wilde (1854–1900)

Πρώτη παρουσίαση: Theatre Royal, Haymarket, Λονδίνο, 3 Ιανουαρίου 1895

Τόπος δράσης: Λονδίνο, στην υψηλή κοινωνία της βικτωριανής εποχής

Δομή: Τέσσερις πράξεις, χωρίς πρόσθετη επινοημένη αρίθμηση σκηνών

Είδος: Κωμωδία των τρόπων με στοιχεία πολιτικού δράματος και ηθικού διλήμματος

Πρωταγωνιστές της ελληνικής ραδιοφωνικής απόδοσης

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Βάσω Μανωλίδου

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΑΙ: Μαίρη Αρώνη

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Νίκος Τζόγιας

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Τρύφων Καρατζάς

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Άρης Μαλιαγρός

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ράνια Οικονομίδου

Δραματικά πρόσωπα

Σερ Ρόμπερτ Τσίλτερν

Επιτυχημένος πολιτικός, του οποίου η δημόσια υπόληψη στηρίζεται σε ένα παρελθόν που επιθυμεί να αποκρύψει.

Λαίδη Γερτρούδη Τσίλτερν

Η σύζυγός του, που αντιμετωπίζει την ηθική ακεραιότητα ως απαραίτητο θεμέλιο της αγάπης.

Λόρδος Άρθουρ Γκόρινγκ

Κοσμικός δανδής και φίλος του Ρόμπερτ. Η φαινομενική επιπολαιότητά του κρύβει οξυδέρκεια και πρακτική ηθική κρίση.

Κυρία Λόρα Τσίβλι

Γνωρίζει το μυστικό του Ρόμπερτ και το χρησιμοποιεί ως μέσο πολιτικού και οικονομικού εκβιασμού.

Μέιμπελ Τσίλτερν

Αδελφή του Ρόμπερτ, πνευματώδης και ανεξάρτητη. Η σχέση της με τον Γκόρινγκ προτείνει μια λιγότερο απόλυτη ιδέα για τον γάμο.

Λόρδος Κάβερσαμ

Πατέρας του Γκόρινγκ· εκφράζει τις κοινωνικές προσδοκίες για τον γάμο και τη σταδιοδρομία του γιου του.

Λαίδη Μάρκμπι και κοσμικοί επισκέπτες

Οι παρουσίες τους διαμορφώνουν το περιβάλλον της λονδρέζικης κοινωνίας και ενισχύουν την κωμωδία των τρόπων.

Χώροι και πράξεις

Πράξη Α΄ — Η οκταγωνική αίθουσα δεξιώσεων των Τσίλτερν: δημόσια λάμψη και αρχή του εκβιασμού.

Πράξη Β΄ — Το πρωινό δωμάτιο των Τσίλτερν: η κρίση περνά στον ιδιωτικό χώρο του γάμου.

Πράξη Γ΄ — Η βιβλιοθήκη του Γκόρινγκ: επιστολές, αντικείμενα και παρεξηγήσεις μεταβάλλουν τους συσχετισμούς.

Πράξη Δ΄ — Επιστροφή στο πρωινό δωμάτιο: αποκατάσταση των σχέσεων υπό νέους όρους.

Δραματουργικός χάρτης

- Κοσμική δεξίωση → δημόσια εικόνα του ιδανικού πολιτικού και συζύγου.
- Αφιξη της κυρίας Τσίβλι → αποκάλυψη του παλιού μυστικού και απειλή σκανδάλου.
- Πολιτικός εκβιασμός → σύγκρουση δημόσιου καθήκοντος και αυτοπροστασίας.
- Σύγκρουση του ζεύγους Τσίλτερν → η αγάπη δοκιμάζεται από την απαίτηση τελειότητας.

- Παρέμβαση Γκόρινγκ → ανατροπή των όρων του εκβιασμού.
- Τελική συμφιλίωση → αποδοχή της ανθρώπινης ατέλειας.

Κεντρικά θέματα

Δημόσια αρετή και ιδιωτικό παρελθόν

Η κοινωνική υπόληψη μπορεί να εξαρτάται από όσα αποσιωπώνται, όχι μόνο από όσα πράττονται δημόσια.

Πολιτική και χρήμα

Η αξιοποίηση προνομιακής πληροφορίας συνδέει την προσωπική ενοχή με τη θεσμική διαφθορά.

Γάμος και εξιδανίκευση

Η απαίτηση ενός άψογου συντρόφου απειλεί να ακυρώσει τη δυνατότητα συγχώρεσης.

Εκβιασμός και γνώση

Η εξουσία μεταβάλλεται ανάλογα με το ποιος κατέχει την πληροφορία και τα αποδεικτικά αντικείμενα.

Επιφάνεια και αλήθεια

Η κοσμική κομπόχη λειτουργεί ως κάλυμμα της σύγκρουσης, αλλά και ως εργαλείο σατιρικής αποκάλυψης.

Σκηνοθετικό κλειδί

Η σκηνική επιφάνεια οφείλει να παραμένει κομπή ακόμη και στις στιγμές κρίσης. Οι παύσεις, οι αλλαγές του βλέμματος και η μετακίνηση μικρών αντικειμένων μπορούν να αποδώσουν την πραγματική ένταση πίσω από τον λαμπρό διάλογο. Στη ραδιοφωνική απόδοση αυτή η ένταση μεταφέρεται κυρίως στη φωνή και στον ρυθμό.

ΜΕΡΟΣ Δ΄ — ΤΟ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Το πλήρες ελληνικό κείμενο ακολουθεί χωρίς αλλαγές στο λεκτικό περιεχόμενο.

ΟΣΚΑΡ ΟΥΑΪΛΝΤ

ΕΝΑΣ ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ

An Ideal Husband (1895)

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

Σκηνή: Η οκταγωνική αίθουσα στο σπίτι του Σερ Ρόμπερτ Τσίλτερν, στην Grosvenor Square. Η αίθουσα είναι λαμπρά φωτισμένη και γεμάτη καλεσμένους. Από το διπλανό δωμάτιο ακούγεται αμυδρά ένα κουαρτέτο εγχόρδων.

ΜΕΪΣΟΝ: Ο κύριος και η Λαίδη Τζέιν Μπάρφορντ. Ο Λόρδος Κάβερσαμ.

ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΤΣΜΟΝΤ: Θα πας στους Χάρτλοκ απόψε, Ολίβια;

ΛΑΙΔΗ ΜΠΑΖΙΑΝΤΟΝ: Έτσι λέω. Κι εσύ;

ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΤΣΜΟΝΤ: Θα πάω κι εγώ. Πολύ βαρετές οι δεξιώσεις τους, δεν βρίσκεις;

ΛΑΙΔΗ ΜΠΑΖΙΑΝΤΟΝ: Φοβερά βαρετές. Κι εγώ δεν ξέρω ποτέ γιατί πάω. Μα και όταν πηγαίνω, ποτέ δεν ξέρω γιατί πάω.

ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΤΣΜΟΝΤ: Εγώ έρχομαι εδώ για να μορφωθώ πολιτικά.

ΛΑΙΔΗ ΜΠΑΖΙΑΝΤΟΝ: Εγώ τη σιχαίνομαι τη μόρφωση.

ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΤΣΜΟΝΤ: Ω, κι εγώ το ίδιο. Σε βάζει σχεδόν στο ίδιο επίπεδο με την εμπορική τάξη, δεν νομίζεις; Η αγαπητή μας Γερτρούδη Τσίλτερν μού λέει πάντα πως θα έπρεπε να έχω κάποιο σοβαρό σκοπό στη ζωή. Έρχομαι λοιπόν εδώ για να βρω κανέναν σκοπό.

ΛΑΙΔΗ ΜΠΑΖΙΑΝΤΟΝ: Απόψε δεν βλέπω εδώ κανέναν που θα μπορούσαμε ίσως να τον χαρακτηρίσουμε για σοβαρό σκοπό. Εκείνος που με συνόδευσε στο τραπέζι μού μιλούσε όλη την ώρα για τη γυναίκα του.

ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΤΣΜΟΝΤ: Ω, τι προστυχιά εκ μέρους του!

ΛΑΙΔΗ ΜΠΑΖΙΑΝΤΟΝ: Φοβερή προστυχιά. Και ο δικός σου συνοδός, για τι σου μιλούσε;

ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΤΣΜΟΝΤ: Α, για μένα την ίδια.

ΛΑΙΔΗ ΜΠΑΖΙΑΝΤΟΝ: Και το βρίσκεις ενδιαφέρον;

ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΤΣΜΟΝΤ: Ούτε τόσο δα.

ΛΑΙΔΗ ΜΠΑΖΙΑΝΤΟΝ: Τι μάρτυρες που είμαστε, καλή μου Μάργκαρετ!

ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΤΣΜΟΝΤ: Και τι ωραία που μας πάει, Ολίβια!

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Καλησπέρα, Λαίδη Τσίλτερν. Ήρθε εκείνος ο άχρηστος ο γιος μου;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Νομίζω πως ο Λόρδος Γκόρινγκ δεν ήρθε ακόμη.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Γιατί τον λέτε άχρηστο τον Λόρδο Γκόρινγκ;

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Γιατί κάνει τόσο τεμπέλικη ζωή.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Πώς μπορείτε να λέτε ένα τέτοιο πράγμα; Αφού στις δέκα το πρωί πηγαίνει ιππασία, τρεις φορές την εβδομάδα στην Όπερα, αλλάζει κουστούμι τουλάχιστον πέντε φορές την ημέρα

και, όσο κρατάει η σεζόν του Λονδίνου, τρώει κάθε βράδυ έξω. Δεν μπορείτε να το πείτε τεμπέλικη ζωή αυτό.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Είσαστε ένα πολύ χαριτωμένο κοριτσάκι.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Ω, τι ευγενικό αυτό εκ μέρους σας, Λόρδε Κάβερσαμ. Να μας έρχεστε πιο συχνά. Ξέρετε πως την Τετάρτη είμαστε πάντα στο σπίτι, και σας πάει τόσο όμορφα το αστέρι σας.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Δεν πηγαίνω πουθενά. Έχω αηδιάσει τη Λονδρέζικη κοινωνία. Δεν θα με πείραζε να με συστήσουν ακόμα και στον ράφτη μου. Έχω όμως σοβαρές αντιρρήσεις άμα μου ζητούν να δειπνήσω με την καπελού της γυναίκας μου. Ποτέ δεν μπόρεσα να υποφέρω τα καπέλα της Λαίδης Κάβερσαμ.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Ω, εγώ τη λατρεύω την κοινωνία του Λονδίνου. Μου φαίνεται πως έχει αφάνταστα προοδεύσει. Αποτελείται τώρα στο σύνολό της από όμορφους βλάκες και διάσημους τρελούς — ακριβώς όπως θα έπρεπε να είναι η καλή κοινωνία.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Και τι απ' τα δυο είναι ο Γκόρινγκ; Όμορφος βλάκας ή το άλλο;

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Για την ώρα βρέθηκα στην ανάγκη να βάλω τον Λόρδο Γκόρινγκ σε μια κατηγορία εντελώς δική του. Εξελίσσεται όμως θαυμάσια.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Σε τι;

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Ελπίζω πως γρήγορα θα σας το πω, Λόρδε Κάβερσαμ.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Ω, είστε πολύ χαριτωμένη.

ΜΕΪΣΟΝ: Λαίδη Μάρκμπι. Κυρία Τσίβλι.

ΛΑΙΔΗ ΜΑΡΚΜΠΙ: Καλησπέρα, Γερτρούδη. Πολύ ευγενικό εκ μέρους σου που μου επέτρεψες να φέρω τη φίλη μου, την κυρία Τσίβλι. Δύο γυναίκες τόσο χαριτωμένες έπρεπε να γνωρίζονται μεταξύ τους.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Νομίζω πως έχουμε γνωριστεί άλλοτε με την κυρία Τσίβλι. Δεν ήξερα πως είχε ξαναπαντρευτεί.

ΛΑΙΔΗ ΜΑΡΚΜΠΙ: Σήμερα οι άνθρωποι παντρεύονται όσες πιο πολλές φορές μπορούν. Δεν είναι έτσι; Είναι πολύ της μόδας αυτό. Πώς είναι ο Δούζ, αγαπητή μου Δούκισσα; Ο εγκέφαλός του παρουσιάζει πάντα την ίδια αδυναμία; Ε, αυτό έπρεπε να το περιμένει κανένας. Το ίδιο και ο καημένος ο πατέρας του. Σόι πάει φαίνεται το βασίλειο.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Αληθινά έχουμε γνωριστεί άλλοτε, Λαίδη Τσίλτερν; Δεν μπορώ να θυμηθώ πού. Έλειψα τόσο καιρό από την Αγγλία.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Ήμασταν μαζί στο σχολείο, κυρία Τσίβλι.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Αλήθεια; Τα έχω ξεχάσει όλα από τη σχολική μου ζωή. Έχω μια αόριστη εντύπωση πως ήταν αποκρουστική.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Δεν παραξενεύομαι γι' αυτό.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ξέρετε, έχω μεγάλη επιθυμία, Λαίδη Τσίλτερν, να γνωρίσω τον σύζυγό σας, έναν άνθρωπο τόσο έξυπνο. Από τον καιρό που είναι στο Φόρεϊν Όφισ μιλούν πολύ γι' αυτόν στη Βιέννη. Τώρα μάλιστα, κατορθώνουν να γράφουν και το όνομά του σωστά στις εφημερίδες - και μόνο αυτό στην ηπειρωτική Ευρώπη σημαίνει φήμη.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Δεν πιστεύω πως θα υπάρχουν πολλά τα κοινά σημεία ανάμεσα σε εσάς και στον άντρα μου, κυρία Τσίβλι.

ΥΠΟΚΟΜΗΣ ΝΤΕ ΝΑΝΖΑΚ: A, chère Madame, τι έκπληξις! Έχω να σας δω από το Βερολίνο.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Από το Βερολίνο, κύριε Υποκόμη. Προ πέντε ετών.

ΥΠΟΚΟΜΗΣ ΝΤΕ ΝΑΝΖΑΚ: Και είσαστε πιο νέα και πιο όμορφη από κάθε άλλη φορά. Πώς τα καταφέρνετε;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Με το να έχω ως κανόνα να μιλώ μόνο σε απολύτως θελκτικούς ανθρώπους, όπως εσείς.

ΥΠΟΚΟΜΗΣ ΝΤΕ ΝΑΝΖΑΚ: Με κολακεύετε. Με αλείφετε με βούτυρο, όπως λένε εδώ στην Αγγλία.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ω, έτσι το λένε εδώ; Φοβερό!

ΥΠΟΚΟΜΗΣ ΝΤΕ ΝΑΝΖΑΚ: Η αγγλική γλώσσα είναι αξιοθαύμαστη. Θα έπρεπε να διαδοθεί.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Καλησπέρα, Λαίδη Μάρκμπι. Ελπίζω να φέρατε και τον Σερ Τζον μαζί σας.

ΛΑΙΔΗ ΜΑΡΚΜΠΙ: Σας έφερα κάποιον πολύ πιο χαριτωμένο από τον άντρα μου. Ο χαρακτήρας του Σερ Τζον, από τον καιρό που ανακατεύεται σοβαρά με την πολιτική, έγινε εντελώς ανυπόφορος. Πραγματικά, τώρα που η Βουλή των Κοινοτήτων προσπαθεί να γίνει χρήσιμη, κάνει πολύ μεγάλο κακό.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Ελπίζω πως όχι, Λαίδη Μάρκμπι. Εμείς πάντως κάνουμε ό,τι μπορούμε για να περάνει ο κόσμος την ώρα του, δεν είναι έτσι; Ποιο είναι όμως αυτό το χαριτωμένο πρόσωπο που είχατε την καλοσύνη να μας φέρετε;

ΛΑΙΔΗ ΜΑΡΚΜΠΙ: Λέγεται κυρία Τσίβλι. Μου φαίνεται πως είναι από τους Τσίβλι του Ντόρσετσαϊρ, δεν είμαι όμως εντελώς βέβαιη. Είναι τόσο μπερδεμένες σήμερα οι οικογένειες, που ο καθένας καταντά να είναι και κάποιος άλλος.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Κυρία Τσίβλι; Σαν γνωστό μού φαίνεται το όνομα.

ΛΑΙΔΗ ΜΑΡΚΜΠΙ: Τώρα μόλις γύρισε από τη Βιέννη.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Α, ναι, ναι, ναι. Νομίζω πως ξέρω για ποια λέτε.

ΛΑΙΔΗ ΜΑΡΚΜΠΙ: Κυκλοφορεί πολύ εκεί και ξέρει ένα σωρό νόστιμα σκάνδαλα για όλους τους φίλους της. Πρέπει στ' αλήθεια να πάω κι εγώ στη Βιέννη τον ερχόμενο χειμώνα. Ελπίζω να έχουν κανένα καλό μάγειρα στην πρεσβεία μας.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Αν δεν έχουν, θα πρέπει ασφαλώς να ανακληθεί αμέσως ο πρεσβευτής. Δείτε μου όμως, παρακαλώ, την κυρία Τσίβλι. Θα ήθελα πολύ να την έβλεπα.

ΛΑΙΔΗ ΜΑΡΚΜΠΙ: Να σας συστήσω. Αγαπητή μου, ο Σερ Ρόμπερτ Τσίλτερν πεθαίνει από την επιθυμία να σας γνωρίσει.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Όλοι πεθαίνουν από την επιθυμία να γνωρίσουν την κυρία Τσίβλι, που σκορπάει τόση λάμψη γύρω της. Οι ακόλουθοι της πρεσβείας μας στη Βιέννη όλο γι' αυτήν μας γράφουν.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ευχαριστώ σερ Ρόμπερτ. Μια γνωριμία που αρχίζει με μια φιλοφρόνηση είναι βέβαιο πως θα εξελιχθεί σε αληθινή φιλία. Αρχίζει με τον σωστό τρόπο. Και τώρα μόλις ανακάλυψα ότι η Λαίδη Τσίλτερν είναι γνωστή μου.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Αλήθεια;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ναι. Τώρα μόλις μου θύμισε ότι ήμασταν μαζί στο σχολείο. Τώρα το θυμάμαι πολύ καλά. Έπαιρνε πάντα βραβείο καλής διαγωγής. Ω, ναι, η ανάμνησή μου είναι ξεκάθαρη σ' αυτό. Η λαίδη Τσίλτερν, έπαιρνε πάντα το βραβείο της καλής διαγωγής.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Κι εσείς τι βραβεία παίρνατε, κυρία Τσίβλι;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ω, τα δικά μου τα βραβεία ήρθαν κάπως αργότερα στη ζωή μου. Μου φαίνεται όμως ότι κανένα δεν ήταν βραβείο καλής διαγωγής. Δεν θυμάμαι τέτοιο πράγμα.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Είμαι βέβαιος πως όλα θα ήταν βραβεία για κάτι θελκτικό.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Δεν ξέρω οι γυναίκες να αμείβονται πάντα επειδή είναι θελκτικές. Μου φαίνεται πως συνήθως τιμωρούνται γι' αυτό. Ασφαλώς λοιπόν περισσότερες γυναίκες γερνούν σήμερα από την πίστη

των θαυμαστών τους παρά από οτιδήποτε άλλο. Τουλάχιστον αυτή είναι η μόνη εξήγηση που μπορώ να βρω για τη φοβερή αδυνατισμένη όψη που έχουν οι περισσότερες από τις νόστιμες γυναίκες του Λονδίνου.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Τι τρομακτική φιλοσοφία που έχουν τα λόγια σας! Θα ήταν αυθάδεια να προσπαθήσει κανείς να σας κατατάξει κάπου. Μπορώ όμως να σας ρωτήσω: είσαστε αισιόδοξη ή απαισιόδοξη;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ω, ούτε το ένα ούτε το άλλο. Εξάλλου και τα δύο δεν είναι τίποτα άλλο από επιτήδευση.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Προτιμάτε να είστε φυσική;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Μερικές φορές. Αυτή όμως είναι η πιο δύσκολη επιτήδευση.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Τι θα έλεγαν σε μια τέτοια θεωρία όλοι αυτοί οι μοντέρνοι συγγραφείς ψυχολογικών μυθιστορημάτων που βαρεθήκαμε να ακούμε τόσα πολλά γι' αυτούς;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Η δύναμη των γυναικών, αγαπητέ μου, πηγάζει από το γεγονός ότι η ψυχολογία δεν μπορεί να μας εξηγήσει. Τους άντρες μπορεί κανείς να τους αναλύσει· τις γυναίκες μόνο να τις λατρεύει.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Έχετε την ιδέα πως η επιστήμη δεν μπορεί να καταπιαστεί με το πρόβλημα των γυναικών;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Η επιστήμη δεν καταπιάνεται με παραλογισμούς.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Και οι γυναίκες εκπροσωπούν τον παραλογισμό;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Οι καλοντυμένες, ναι.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Φοβάμαι πως σ' αυτό το σημείο θα δυσκολευόμουν να συμφωνήσω μαζί σας. Καθίστε όμως, παρακαλώ. Και τώρα πείτε μου: τι σας έκανε να αφήσετε τη λαμπρή σας Βιέννη για το κατσουφιασμένο μας Λονδίνο; Ή μήπως είναι αδιάκριτη η ερώτηση μου;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Οι ερωτήσεις δεν είναι ποτέ αδιάκριτες. Οι απαντήσεις είναι κάποτε.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Καλά, όπως κι αν έχει το πράγμα, μπορώ να μάθω; Η πολιτική είναι η αιτία ή η διασκέδαση;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Η πολιτική είναι η μόνη μου διασκέδαση. Σήμερα, βλέπετε, δεν είναι της μόδας να φλερτάρει κανείς πριν φτάσει στα σαράντα πέντε, κι έτσι για μας τις κακόμοιρες τις γυναίκες που είμαστε - ή λέμε πως είμαστε - πάντα κάτω από τα τριάντα, δεν υπάρχει άλλος δρόμος ανοιχτός εκτός από την πολιτική ή τη φιλανθρωπία. Αλλά η φιλανθρωπία μου φαίνεται πως έχει καταντήσει απλώς καταφύγιο των ανθρώπων που θέλουν να ενοχλούν τους συνανθρώπους τους. Κατόπιν αυτού, προτιμώ την πολιτική. Βρίσκω πως μου πηγαίνει καλύτερα, δεν νομίζετε;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Η πολιτική είναι ένα ευγενές επάγγελμα.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Μερικές φορές. Και μερικές πάλι είναι ένα έξυπνο παιχνίδι, Σερ Ρόμπερτ. Άλλοτε πάλι είναι ένας μεγάλος μπελάς.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Εσείς τι απ' όλα τη βρίσκετε;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Συνδυασμό και των τριών.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Η βεντάλια σας. Επιτρέψτε μου.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ω, με συγχωρείτε. Ευχαριστώ.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Δεν μου είπατε όμως ακόμη, τι σας έκανε να τιμήσετε το Λονδίνο τόσο ξαφνικά με την παρουσία σας. Η σεζόν έχει σχεδόν περάσει.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Δεν με ενδιαφέρει η σεζόν του Λονδίνου. Είναι υπερβολικά συζυγική. Οι γυναίκες ή κυνηγούν συζύγους ή κρύβονται απ' αυτούς. Εσάς ήθελα να συναντήσω, αυτή είναι η καθαρή αλήθεια.

Ξέρετε τώρα τι είναι η γυναικεία περιέργεια· είναι σχεδόν τόσο μεγάλη όσο και η ανδρική. Είχα λοιπόν πολύ μεγάλη επιθυμία να σας συναντήσω και να σας παρακαλέσω να κάνετε κάτι για μένα.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ελπίζω να μην είναι κανένα μικρό πράγμα, κυρία Τσίβλι. Βρίσκω πως τα μικρά πράγματα είναι πάρα πολύ δύσκολο να γίνουν.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Όχι, όχι, δεν νομίζω πως είναι εντελώς μικρό πράγμα.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Αυτό με ευχαριστεί πολύ. Πέστε μου λοιπόν τι είναι.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Αργότερα. Και τώρα, μπορώ να κάνω έναν γύρο στο ωραίο σας σπίτι; Άκουσα πως έχετε θαυμάσιους πίνακες. Ο καημένος ο Βαρόνος Άρνχαϊμ - τον θυμόσαστε τον Βαρόνο Άρνχαϊμ; - μου έλεγε συχνά πως έχετε μερικούς θαυμάσιους Κορό.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Τον Βαρόνο... τον γνωρίζατε καλά τον Βαρόνο Άρνχαϊμ;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ναι, είχα στενή γνωριμία μαζί του. Κι εσείς;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ναι, ναι. Ναι, τον είχα κάποτε γνωρίσει.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Θαυμάσιος άνθρωπος, ε;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Αξιοπρόσεκτος από πολλές απόψεις.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Σκέφτομαι πολλές φορές πως ήταν κρίμα που δεν έγραψε απομνημονεύματα. Θα είχαν πάρα πολύ ενδιαφέρον.

ΜΕΪΣΟΝ: Ο Λόρδος Γκόρινγκ.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Καλησπέρα, αγαπητέ μου Άρθουρ.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Καλησπέρα.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Κυρία Τσίβλι, επιτρέψτε μου να σας παρουσιάσω τον Λόρδο Γκόρινγκ, τον πιο τεμπέλη άνθρωπο του Λονδίνου.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Έχουμε γνωριστεί άλλοτε με τον Λόρδο Γκόρινγκ.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Δεν φανταζόμουν πως θα με θυμόσαστε, κυρία Τσίβλι.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Προσέχω πολύ τη μνήμη μου. Και δεν μου λέτε, είσαστε ακόμα ανύπανδρος;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Έτσι ελπίζω.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Τι ρομαντικό!

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ω, δεν είμαι καθόλου ρομαντικός. Δεν είμαι αρκετά γέρος γι' αυτό.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μπορώ να σας ρωτήσω αν θα μείνετε καιρό στο Λονδίνο;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Αυτό εξαρτάται, αγαπητέ μου, εν μέρει από τον καιρό, εν μέρει από τη μαγειρική και εν μέρει από τον Σερ Ρόμπερτ.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ελπίζω πως δεν πρόκειται να μας ρίξετε σε ευρωπαϊκό πόλεμο.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Δεν υπάρχει κίνδυνος. Προς το παρόν τουλάχιστον.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Πολύ αργήσατε, Λόρδε Γκόρινγκ.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Αισθανθήκατε την έλλειψή μου, Μις Μέιμπελ;

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Φοβερά.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Τότε λυπάμαι που δεν άργησα περισσότερο.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Τι εγωιστικό εκ μέρους σας!

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Α, ναι, είμαι πολύ εγωιστής.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Μου μιλάτε πάντα για τις κακές σας ιδιότητες, Λόρδε Γκόρινγκ.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ως τώρα δεν σας είπα παρά μόνο τις μισές, Μις Μέιμπελ.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Οι άλλες είναι πολύ κακές;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Τρομερές. Άμα τις συλλογιστώ τη νύχτα, αποκοιμιέμαι αμέσως.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Εμένα μου κάνουν μεγάλη ευχαρίστηση οι κακές σας ιδιότητες. Δεν θα ήθελα να εγκαταλείψετε ούτε μία.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Τι καλοσύνη εκ μέρους σας. Εσείς όμως είσαστε πάντα καλή. Αλήθεια, θέλω κάτι να σας ρωτήσω, Μις Μέιμπελ. Ποιος έφερε εδώ αυτή την κυρία Τσίβλι;

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ω, μου φαίνεται πως την έφερε η Λαίδη Μάρκμπι. Γιατί ρωτάτε;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Είχα πολλά χρόνια να τη δω, γι' αυτό.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Τι παράλογη δικαιολογία!

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Όλες οι δικαιολογίες είναι παράλογες.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Τι είδους γυναίκα είναι;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ω, την ημέρα είναι μεγαλοφυΐα και τη νύχτα καλλονή.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Εγώ την αντιπάθησα κιόλας.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Αυτό φανερώνει το αξιοθαύμαστο γούστο σας.

ΥΠΟΚΟΜΗΣ ΝΤΕ ΝΑΝΖΑΚ: Οι νεαρές Αγγλίδες είναι οι κέρβεροι του γούστου, δεν είναι έτσι; Σωστοί κέρβεροι του γούστου.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Αυτό μας λένε διαρκώς οι εφημερίδες.

ΥΠΟΚΟΜΗΣ ΝΤΕ ΝΑΝΖΑΚ: Διαβάζω όλες τις εγγλέζικες εφημερίδες σας. Τις βρίσκω πολύ, πολύ διασκεδαστικές.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Τότε, αγαπητέ μου Νανζάκ, ασφαλώς θα διαβάζετε ανάμεσα από τις γραμμές.

ΥΠΟΚΟΜΗΣ ΝΤΕ ΝΑΝΖΑΚ: Θα το ήθελα, αλλά δεν μου το επιτρέπει ο καθηγητής μου. Μπορώ να έχω την ευχαρίστηση να σας συνοδεύσω στο δωμάτιο της μουσικής, δεσποινίς;

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Πολύ ευχαρίστως, κύριε Υποκόμη. Λόρδε Γκόρινγκ, δεν έρχεστε κι εσείς;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Α, όχι, αν πρόκειται να παίξουν κανένα κομμάτι, Μις Μέιμπελ.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Η μουσική είναι γραμμένη γερμανικά. Δεν θα την καταλαβαίνατε.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Λοιπόν, κύριε, τι κάνεις εδώ; Σπαταλάς τη ζωή σου, όπως συνήθως. Θα έπρεπε να είσαι στο κρεβάτι σου, κύριε. Μένεις ξύπνιος πολύ αργά. Άκουσα ότι τις προάλλες χόρευες στη Λαίδη Ράφορντ ως τις τέσσερις το πρωί.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μόνο ως τις τέσσερις παρά τέταρτο, πατέρα.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Δεν μπορώ να καταλάβω πώς υποφέρεis την κοινωνία του Λονδίνου. Πάει κατά διαόλου. Ένα σωρό τιποτένιοι που συζητούν για το τίποτα,

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ω, μ' αρέσει να συζητώ για το τίποτα, πατέρα. Είναι το μόνο πράγμα που κάτι ξέρω γι' αυτό.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Φαίνεται πως ζεις μόνο και μόνο για το κέφι.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μα γιατί άλλο θα ζει κανείς, πατέρα; Τίποτα δεν γερνάει τόσο γρήγορα όσο η ευτυχία.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Είσαι ένας αναίσθητος. Πολύ αναίσθητος.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ελπίζω πως όχι, πατέρα. Ω, καλησπέρα, Λαίδη Μπάζιλντον.

ΛΑΙΔΗ ΜΠΑΖΙΑΝΤΟΝ: Εδώ είσαστε; Δεν φανταζόμουν πως πηγαίνατε ποτέ σε πολιτικές συγκεντρώσεις.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Λατρεύω τις πολιτικές συγκεντρώσεις. Είναι το μόνο πια μέρος όπου οι άνθρωποι δεν μιλούν πολιτικά.

ΛΑΙΔΗ ΜΠΑΖΙΑΝΤΟΝ: Ω, εμένα μ' αρέσει πολύ να μιλώ πολιτικά. Όλη την ημέρα πολιτικά μιλώ. Δεν μπορώ όμως να υποφέρω να τα ακούω. Δεν καταλαβαίνω πώς αυτοί οι δυστυχισμένοι άνθρωποι στη Βουλή υποφέρουν εκείνες τις ατέλειωτες συζητήσεις.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Με το να μην τις προσέχουν.

ΛΑΙΔΗ ΜΠΑΖΙΑΝΤΟΝ: Αλήθινά;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Βέβαια. Βλέπετε, το να προσέχει κανείς είναι κάτι πολύ επικίνδυνο. Αν κανείς προσέχει, μπορεί να πειστεί· κι όποιος επιτρέπει στον εαυτό του να πείθεται από ένα επιχείρημα είναι άνθρωπος χωρίς καμιά λογική.

ΛΑΙΔΗ ΜΠΑΖΙΑΝΤΟΝ: Α, αυτό εξηγεί πολλά πράγματα που ποτέ δεν τα κατάλαβα στους άντρες και πολλά άλλα που οι σύζυγοι δεν εκτιμούν ποτέ στις γυναίκες τους.

ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΤΣΜΟΝΤ: Οι άντρες μας ποτέ δεν εκτιμούν τίποτα σε μας. Είμαστε αναγκασμένες να καταφεύγουμε σε άλλους για να μας εκτιμήσουν.

ΛΑΙΔΗ ΜΠΑΖΙΑΝΤΟΝ: Ναι, αλήθεια. Πάντοτε σε άλλους.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Και να σκεφτεί κανείς ότι αυτές είναι οι αντιλήψεις δύο κυριών που είναι γνωστό πως έχουν τους πιο θαυμάσιους συζύγους του Λονδίνου.

ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΤΣΜΟΝΤ: Αυτό ακριβώς δεν μπορούμε να υποφέρουμε. Ο δικός μου ο Ρέτζιναλντ, είναι εξαιρετικά άμεμπτος. Πραγματικά, μερικές φορές είναι ανυπόφορα άμεμπτος. Όποιος τον γνωρίζει δεν του βρίσκει ούτε το παραμικρό που να προκαλεί κάποια συγκίνηση.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Τι τρομερό!

ΛΑΙΔΗ ΜΠΑΖΙΑΝΤΟΝ: Κι ο Μπάζιλντον ακριβώς αυτό το κακό έχει. Είναι τόσο πολύ του σπιτιού, σαν γεροντοπαλικάρο.

ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΤΣΜΟΝΤ: Καημένη μου Ολίβια. Παντρευτήκαμε τέλειους συζύγους και το πληρώνουμε.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Θα έλεγα πως οι σύζυγοί σας το πληρώνουν.

ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΤΣΜΟΝΤ: Όχι δα. Εκείνοι είναι όσο παίρνει ευτυχισμένοι. Και όσο για εμπιστοσύνη σε μας, είναι τραγικό το πόση εμπιστοσύνη μάς έχουν.

ΛΑΙΔΗ ΜΠΑΖΙΑΝΤΟΝ: Αληθινά τραγικό.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ή μήπως είναι κωμικό, Λαίδη Μπάζιλντον;

ΛΑΙΔΗ ΜΠΑΖΙΑΝΤΟΝ: Ασφαλώς όχι κωμικό, Λόρδε Γκόρινγκ. Τι κακός που είσαστε να κάνετε μια τέτοια σκέψη!

ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΤΣΜΟΝΤ: Φοβάμαι πως ο Λόρδος Γκόρινγκ βρίσκεται, όπως συνήθως, στο εχθρικό στρατόπεδο. Τον είδα να μιλάει με εκείνη την κυρία Τσίβλι την ώρα που μπήκε.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Νόστιμη γυναίκα η κυρία Τσίβλι.

ΛΑΙΔΗ ΜΠΑΖΙΑΝΤΟΝ: Παρακαλώ να μην επαινείτε άλλες γυναίκες μπροστά μας. Μπορούσατε να περιμένετε να το κάνουμε εμείς αυτό.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μα περίμενα.

ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΤΣΜΟΝΤ: Ε, λοιπόν, δεν πρόκειται να την επαινέσουμε. Έμαθα ότι τη Δευτέρα το βράδυ πήγε στην Όπερα και ύστερα στο σουπέ είπε στον κύριο Ράφορντ ότι, όσο μπορεί να αντιληφθεί, η λονδρέζικη κοινωνία αποτελείται από δανδήδες και φώκιες.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μα έχει απόλυτο δίκιο. Οι άντρες είναι όλοι φώκιες και οι γυναίκες είναι όλες δανδήδες, έτσι δεν είναι;

ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΤΣΜΟΝΤ: Ω, νομίζετε αλήθεια πως αυτό εννοούσε η κυρία Τσίβλι;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ασφαλώς. Και ήταν πολύ λογική η παρατήρηση που έκανε η κυρία Τσίβλι.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Μα γιατί μιλάτε για την κυρία Τσίβλι; Όλος ο κόσμος γι' αυτήν μιλάει. Ο Λόρδος Γκόρινγκ λέει... Τι λέγατε, Λόρδε Γκόρινγκ, για την κυρία Τσίβλι; Ω, ναι, θυμάμαι: πως είναι μεγαλοφυΐα την ημέρα και καλλονή τη νύχτα.

ΛΑΙΔΗ ΜΠΑΖΙΑΝΤΟΝ: Τι φρικτός συνδυασμός! Πάρα πολύ αφύσικος.

ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΤΣΜΟΝΤ: Εμένα μ' αρέσει να κοιτάζω τις μεγαλοφυΐες και να ακούω τους ωραίους ανθρώπους.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Αυτό είναι νοσηρή ιδιοτροπία εκ μέρους σας, κυρία Μάρτσμοντ.

ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΤΣΜΟΝΤ: Χαίρω πάρα πολύ που σας ακούω να μου το λέτε αυτό. Ο Μάρτσμοντ κι εγώ είμαστε εφτά χρόνια παντρεμένοι και δεν μου είπε ούτε μία φορά πως έχω νοσηρές ιδιοτροπίες. Οι σύζυγοι είναι τόσο λίγο παρατηρητικοί, που ούτε μια φορά δεν μου είπε ότι είμαι νοσηρή.

ΛΑΙΔΗ ΜΠΑΖΙΑΝΤΟΝ: Α, εγώ το 'λεγα πάντα, αγαπητή μου Μάργκαρετ, πως είσαι ο άνθρωπος με τις πιο νοσηρές ιδιοτροπίες σε όλο το Λονδίνο.

ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΤΣΜΟΝΤ: Μα εσύ πάντα με συμπαθούσες, Ολίβια.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Μήπως είναι νοσηρή ιδιοτροπία να θέλει κανένας να φάει; Έχω μεγάλη πείνα. Λόρδε Γκόρινγκ, θα έρθετε μαζί μου για το σουπέ;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ευχαρίστως, Μις Μέιμπελ.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ω, τι απαίσιος που είσαστε! Όλη τη βραδιά δεν μου μιλήσατε καθόλου.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μα πώς μπορούσα; Φύγατε με αυτόν τον λιμοκοντόρο τον Νανζάκ.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Μπορούσατε να μας ακολουθήσετε. Μου φαίνεται πως απόψε δεν μ' αρέσετε καθόλου.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Εμένα μου αρέσετε εξαιρετικά.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ναι, αλλά θα 'θελα να μου το δείχνατε με πιο φανερό τρόπο.

ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΤΣΜΟΝΤ: Ολίβια, έχω ένα παράξενο αίσθημα μεγάλης αδυναμίας. Νομίζω πως πολύ θα μου άρεσε να 'τρωγα κάτι. Είμαι βεβαία πως θα μου άρεσε να φάω κάτι.

ΛΑΙΔΗ ΜΠΑΖΙΑΝΤΟΝ: Εγώ πεθαίνω κυριολεκτικά για σουπέ, Μάργκαρετ.

ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΤΣΜΟΝΤ: Οι άντρες είναι τόσο φοβερά εγωιστές. Ποτέ δεν τα σκέφτονται αυτά τα πράγματα.

ΛΑΙΔΗ ΜΠΑΖΙΑΝΤΟΝ: Οι άντρες είναι χυδαίοι υλιστές. Χυδαίοι υλιστές.

ΥΠΟΚΟΜΗΣ ΝΤΕ ΝΑΝΖΑΚ: Μπορώ να έχω την τιμή να σας συνοδεύσω στο σουπέ, Κόμησσα;

ΛΑΙΔΗ ΜΠΑΖΙΑΝΤΟΝ: Ω, δεν σουπάρω ποτέ, σας ευχαριστώ, κύριε Υποκόμη.

ΥΠΟΚΟΜΗΣ ΝΤΕ ΝΑΝΖΑΚ: Α, εμένα μ' αρέσει τόσο πολύ να τρώω!

ΛΑΙΔΗ ΜΠΑΖΙΑΝΤΟΝ: Αλλά θα έρθω όμως ευχαρίστως μαζί σας.

ΥΠΟΚΟΜΗΣ ΝΤΕ ΝΑΝΖΑΚ: Εγώ ξέρετε, είμαι Εγγλέζος σ' όλα μου τα γούστα.

ΛΑΙΔΗ ΜΠΑΖΙΑΝΤΟΝ: Μα φαίνεστε. Εντελώς Εγγλέζος, κύριε Υποκόμη, εντελώς Εγγλέζος.

ΚΥΡΙΟΣ ΜΟΝΤΦΟΡΝΤ: Θα θέλατε να σουπάρετε, κυρία Μάρτσμοντ;

ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΤΣΜΟΝΤ: Σας ευχαριστώ, κύριε Μόντφορντ. Ούτε αγγίζω ποτέ το σουπέ.

ΚΥΡΙΟΣ ΜΟΝΤΦΟΡΝΤ: Πολύ καλά.

ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΤΣΜΟΝΤ: Θα καθίσω όμως πλάι σας και θα σας κοιτάζω.

ΚΥΡΙΟΣ ΜΟΝΤΦΟΡΝΤ: Δεν ξέρω αν μου αρέσει να με κοιτάζουν όταν τρώω.

ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΤΣΜΟΝΤ: Ε, τότε θα κοιτάζω κανέναν άλλον.

ΚΥΡΙΟΣ ΜΟΝΤΦΟΡΝΤ: Δεν ξέρω αν κι αυτό θα μου άρεσε.

ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΤΣΜΟΝΤ: Ω, σας παρακαλώ, κύριε Μόντφορντ, μην κάνετε αυτές τις λυπηρές σκηνές ζηλοτυπίας μπροστά στον κόσμο.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Και θα πάτε σε κανένα από τα εξοχικά μας σπίτια πριν φύγετε από την Αγγλία;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Όχι, όχι. Όχι, δεν μπορώ να υποφέρω τις εγγλέζικες οικογενειακές συγκεντρώσεις σας. Η παραμονή μου στην Αγγλία εξαρτάται πραγματικά από σας, Σερ Ρόμπερτ.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Σοβαρά;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Απολύτως σοβαρά. Θέλω να σας μιλήσω για ένα μεγάλο πολιτικό και οικονομικό σχέδιο. Συγκεκριμένα, γι' αυτή την Εταιρεία της Αργεντινής Διώρυγος.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ω, τι ανιαρό, τι πεζό θέμα ομιλίας για σας, κυρία Τσίβλι.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Μου αρέσουν τα ανιαρά, τα πεζά θέματα. Εκείνο που δεν μ' αρέσει είναι οι ανιαροί, πεζοί άνθρωποι. Υπάρχει μεγάλη διαφορά. Εξάλλου ξέρω πως ενδιαφέρεστε για τα σχέδια τα σχετικά με διεθνείς διώρυγες. Είσαστε, νομίζω, γραμματεύς του Λόρδου Ράντλεϊ όταν η κυβέρνηση αγόρασε τις μετοχές της Διώρυγος του Σουέζ, δεν είναι έτσι;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ναι. Αλλά η Διώρυξ του Σουέζ ήταν ένα πολύ σπουδαίο, ένα λαμπρό εγχείρημα. Μας έδωσε τον κατευθείαν δρόμο για τις Ινδίες. Είχε σημασία αυτοκρατορική. Ενώ αυτό το σχέδιο της Αργεντινής Διώρυγος, είναι ένα κοινό χρηματιστηριακό κόλπο.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Μια κερδοσκοπική επιχείρηση, Σερ Ρόμπερτ. Μια περίφημη, τολμηρή κερδοσκοπική επιχείρηση.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Πιστέψτε με, κυρία Τσίβλι, είναι κόλπο. Ας λέμε τα πράγματα με το όνομά τους. Έχουμε όλες τις πληροφορίες γι' αυτή την υπόθεση στο Φόρεϊν Όφισ. Ελπίζω να μη βάλατε κεφάλαια σ' αυτή την επιχείρηση. Είμαι βέβαιος πως είσαστε πάρα πολύ έξυπνη για να κάνετε κάτι τέτοιο.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Έβαλα. Έβαλα και μεγάλα κεφάλαια.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ποιος μπόρεσε να σας συμβουλέψει να κάνετε μια τέτοια ανοησία;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ο παλιός σας φίλος και δικός μου φίλος.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ποιος;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ο Βαρόνος Άρνχαϊμ.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Α, ναι. Θυμάμαι πως είχα ακούσει, τον καιρό που πέθανε, ότι ήταν ανακατεμένος σ' αυτή την υπόθεση.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ήταν το τελευταίο του ρομάντζο. Δηλαδή το προτελευταίο, για να είμαστε δίκαιοι.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Δεν είδατε όμως ακόμη τους Κορό που έχω. Είναι στην αίθουσα της μουσικής. Τα έργα του Κορό φαίνονται να ταιριάζουν με τη μουσική, δεν βρίσκετε; Μπορώ να σας τα δείξω;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Όχι, όχι. Απόψε δεν έχω διάθεση για ασημένια χαράματα και ρόδινες αυγές και δειλινά. Όχι, θέλω να μιλήσω για υποθέσεις, σερ Ρόμπερτ.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Φοβάμαι, κυρία Τσίβλι, πως δεν έχω άλλη συμβουλή να σας δώσω παρά να ενδιαφερθείτε για κάτι λιγότερο επικίνδυνο. Η επιτυχία της διώρυγος εξαρτάται φυσικά από τη στάση της Αγγλίας. Και αύριο το βράδυ πρόκειται να υποβάλω την έκθεση της επιτροπής στη Βουλή.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Αυτό δεν πρέπει να το κάνετε. Για το δικό σας το συμφέρον, σερ Ρόμπερτ, για να μη μιλήσω για το δικό μου. Δεν πρέπει να το κάνετε αυτό.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Για το δικό μου το συμφέρον; Αγαπητή μου κυρία Τσίβλι, τι θέλετε να πείτε;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Σερ Ρόμπερτ, θα είμαι απολύτως ειλικρινής μαζί σας. Θέλω να αποσύρετε την έκθεση που σκοπεύετε να υποβάλετε στη Βουλή. Έπειτα θέλω να πείτε δυο λόγια για να δώσετε την εντύπωση ότι η κυβέρνηση πρόκειται να αναθεωρήσει το ζήτημα και ότι έχετε λόγους να πιστεύετε πως η διώρυξη, αν τελειώσει, θα έχει πολύ μεγάλη διεθνή αξία. Ξέρετε τώρα, τι λένε οι υπουργοί σε παρόμοιες περιστάσεις. Μερικές κοινοτοπίες θα είναι ό,τι χρειάζεται. Στη σύγχρονη ζωή, αγαπητέ μου, τίποτα δεν προκαλεί το αποτέλεσμα που προκαλεί μια καλή κοινοτοπία. Δημιουργεί συγγενικούς δεσμούς ανάμεσα σε όλους τους ανθρώπους. Λοιπόν, θα το κάνετε αυτό για χάρη μου, Σερ Ρόμπερτ;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Κυρία Τσίβλι, δεν μπορείτε να μου κάνετε στα σοβαρά μια τέτοια πρόταση.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Μιλώ απολύτως σοβαρά.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Επιτρέψτε μου παρακαλώ να πιστέψω πως όχι.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ω μα ναι, ναι. Και αν κάνετε αυτό που σας ζητώ, θα σας... θα σας πληρώσω πάρα πολύ καλά.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Θα με πληρώσετε;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ναι.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Φοβούμαι πως δεν καταλαβαίνω πολύ καλά τι θέλετε να πείτε.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Τι δυσάρεστο! Κι εγώ έκανα τόσο δρόμο απ' τη Βιέννη με τη βεβαιότητα ότι θα με καταλαβαίνατε κατά βάθος, σερ Ρόμπερτ.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Φοβάμαι πως όχι.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Αγαπητέ μου Σερ Ρόμπερτ, είσαστε έξυπνος άνθρωπος και άνθρωπος του κόσμου. Υποθέτω ότι κι εσείς έχετε κάποιο αντίτιμο. Έτσι; Κάθε άνθρωπος έχει το αντίτιμό του.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Αν μου επιτρέπετε, θα φωνάξω το αμάξι σας. Ζήσατε τόσο πολύ καιρό στο εξωτερικό, κυρία Τσίβλι, ώστε φαίνεται πως δεν μπορείτε να καταλάβετε ότι μιλάτε σ' έναν Άγγλο ευγενή.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Καταλαβαίνω ότι μιλώ σ' έναν άνθρωπο που έβαλε τις βάσεις της περιουσίας του, πουλώντας σ' έναν μεσίτη του χρηματιστηρίου ένα μυστικό της κυβερνήσεως, σερ Ρόμπερτ.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Τι...Τι θέλετε να πείτε;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Θέλω να πω ότι ξέρω την πραγματική αρχή του πλούτου και της καριέρας σας. Και έχω και το γράμμα σας στα χέρια μου.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ποιο γράμμα;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Το γράμμα που γράψατε στον Βαρόνο Άρναϊμ, όταν είσαστε γραμματεύς του Λόρδου Ράντλεϊ και του λέγατε να αγοράσει μετοχές της Διώρυγος του Σουέζ. Γράμμα που γράφτηκε τρεις ακριβώς μέρες πριν αναγγείλει η κυβέρνηση τη δική της αγορά.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Δεν είναι αλήθεια.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Νομίζατε πως το γράμμα αυτό έχει καταστραφεί, ε; Τι ανοησία από μέρους σας, Σερ Ρόμπερτ. Το γράμμα το έχω στην κατοχή μου.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Η υπόθεση στην οποία αναφέρεστε δεν ήταν παρά μια απλή κερδοσκοπική επιχείρηση. Η Βουλή των Κοινοτήτων δεν είχε ψηφίσει ακόμα το νομοσχέδιο. Μπορούσε και να απορριφθεί.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ήταν κόλπο, σερ Ρόμπερτ. Κόλπο. Ας λέμε τα πράγματα με το όνομά τους. Αυτό τα απλοποιεί όλα. Και τώρα, πρόκειται να σας πουλήσω εγώ αυτό το γράμμα. Και η τιμή που ζητώ γι' αυτό είναι η δημοσία υποστήριξη του σχεδίου της Αργεντινής Διώρυγος. Δημιουργήσατε την περιουσία σας από ένα κανάλι. Πρέπει να βοηθήσετε κι εμένα και τους φίλους μου να δημιουργήσουμε τις δικές μας από ένα άλλο κανάλι.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Είναι άτιμο αυτό που μου προτείνετε. Άτιμο. Δεν μπορώ να κάνω αυτό που μου ζητάτε.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Είναι το μόνο που μπορείτε να κάνετε. Ξέρετε ότι στέκεστε στο χείλος μιας αβύσσου. Δεν είναι δική σας δουλειά να θέτετε όρους. Η δουλειά σας είναι να τους δεχτείτε. Αν τυχόν αρνηθείτε...

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Τότε... τι;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Αγαπητέ μου Σερ Ρόμπερτ, τότε τι; Είσαστε καταστραμμένος, αυτό είναι όλο. Σήμερα, βλέπετε, με τη μοντέρνα μανία μας για ηθική, ο καθένας πρέπει να ποζάρει ως παράγων αγνότητας, ακεραιότητας και γενικά των επτά θανασίμων αρετών. Και ποιο είναι το αποτέλεσμα; Κατρακυλάτε όλοι σας, ο ένας μετά τον άλλο. Δεν περνάει χρόνος που να μην εξαφανιστεί κάποιος στην Αγγλία. Άλλοτε τα σκάνδαλα έκαναν τον άντρα θελκτικό ή τουλάχιστον ενδιαφέροντα. Τώρα τον συντρίβουν. Και το δικό σας είναι πολύ βρωμερό σκάνδαλο. Αν γινόταν γνωστό ότι στα νιάτα σας, όταν είσαστε γραμματεύς ενός σπουδαίου και σημαίνοντος υπουργού, πουλήσατε ένα κυβερνητικό μυστικό για ένα μεγάλο χρηματικό ποσό και ότι αυτή ήταν η αρχή της περιουσίας και της σταδιοδρομίας σας, θα σας έδιωχναν πυξ λαξ από τη δημόσια ζωή. Θα σβήνατε εντελώς. Και στο κάτω κάτω, Σερ Ρόμπερτ, γιατί θα προτιμούσατε να θυσιάσετε ολόκληρο το μέλλον σας, αντί να διαπραγματευτείτε διπλωματικά με τον εχθρό σας; Αυτή τη στιγμή είμαι εχθρός σας, το παραδέχομαι, και είμαι πολύ πιο δυνατή από σας. Το ξέρετε. Οι μεγάλες εφεδρείες είναι με το μέρος μου και επιτίθεμαι. Εσείς πάλι έχετε μια λαμπρή θέση. Ακριβώς αυτή η λαμπρή σας θέση είναι που σας κάνει τόσο ευπρόσβλητο. Δεν μπορείτε να την υπερασπίσετε. Εδώ και μερικά χρόνια κάνατε μια έξυπνη και ασυνείδητη πράξη. Σας βγήκε σε καλό. Της χρωστάτε την περιουσία και τη θέση σας. Τώρα είσαστε υποχρεωμένος να πληρώσετε, σερ Ρόμπερτ. Λοιπόν, πριν σας αφήσω απόψε, οφείλετε να μου υποσχεθείτε ότι θα εξαφανίσετε την έκθεσή σας και θα μιλήσετε στη Βουλή ευνοϊκά γι' αυτό το σχέδιο.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Αυτό που μου ζητάτε είναι αδύνατον.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Πρέπει να το κάνετε δυνατό, σερ Ρόμπερτ. Τις ξέρετε τις εγγλέζικες εφημερίδες μας, ε; Λοιπόν ας πούμε ότι, φεύγοντας από αυτό το σπίτι, πηγαίνω σ' ένα γραφείο εφημερίδος και τους παραδίδω αυτό το σκάνδαλο και τις αποδείξεις του. Σκεφτείτε την αηδιαστική χαρά τους, την απόλαυση

που θα δοκίμαζαν γκρεμίζοντάς σας. Σκεφτείτε σε ποια λάσπη, σε ποιον βούρκο θα σας βύθιζαν. Σκεφτείτε τον υποκριτή με το σιχαμερό του χαμόγελο να γράφει το κύριο άρθρο του, και να ετοιμάζει το βρόμικο περιεχόμενο της αγγελίας που θα τοιχοκολλήσει.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Θα σας δώσω όσα χρήματα θελήσετε.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ούτε κι εσείς δεν είσαστε αρκετά πλούσιος, σερ Ρόμπμερτ, για να εξαγοράσετε το παρελθόν σας. Κανένας δεν είναι.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Δεν θα κάνω αυτό που μου ζητάτε. Δεν θα το κάνω.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Οφείλετε να το κάνετε. Αλλιώς...

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Σταθείτε μια στιγμή. Τι πρόταση μου κάνατε; Είπατε πως θα μου γυρίζατε το γράμμα μου, έτσι δεν είπατε;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ναι. Αυτό είναι συμφωνημένο. Αύριο βράδυ στις έντεκα και μισή θα είμαι στο θεωρείο των κυριών. Αν ως εκείνη την ώρα - και θα σας έχουν δοθεί ένα σωρό ευκαιρίες - θα έχετε κάνει στη Βουλή την αναγγελία με τους όρους που επιθυμώ, θα σας ξαναδώσω το γράμμα σας με τα πιο ευγενικά μου ευχαριστώ. Μην ανησυχείτε. Σκοπεύω να παίξω τίμιο παιχνίδι μαζί σας. Θα έπρεπε ο καθένας να παίζει κανείς πάντα τίμιο παιχνίδι, άμα έχει στα χέρια του σίγουρα χαρτιά. Ο Βαρόνος Άρνχαϊμ μού το 'μαθε κι αυτό, ανάμεσα σε πολλά άλλα.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Θα πρέπει να... να μου δώσετε καιρό να σκεφτώ την πρότασή σας.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Όχι. Πρέπει να αποφασίσετε τώρα.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Δώστε μου μια βδομάδα. Τρεις μέρες.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Αδύνατον. Πρέπει να τηλεγραφήσω απόψε στη Βιέννη.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Θεέ μου! Τι σας έφερε στη ζωή μου;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Οι περιστάσεις.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Σταθείτε. Μη φεύγετε. Δέχομαι. Θα αποσύρω την έκθεση. Θα κανονίσω ώστε να γίνει επερώτηση πάνω σ' αυτό το ζήτημα.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ευχαριστώ. Ήξερα πως θα φτάναμε σε φιλική συνεννόηση εμείς οι δύο. Και τώρα μπορείτε να φωνάξετε το αμάξι μου, σερ Ρόμπμερτ. Βλέπω να γυρίζει ο κόσμος από το σουπέ και οι Εγγλέζοι γίνονται πάντα πολύ ρομαντικοί μετά το φαγητό, πράγμα που με ενοχλεί τρομερά.

ΛΑΙΔΗ ΜΑΡΚΜΠΙ: Λοιπόν, αγαπητή μου κυρία Τσίβλι, ελπίζω να περάσατε καλά. Ο Σερ Ρόμπμερτ είναι ευχάριστος, δεν βρίσκετε;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ω, πάρα πολύ ευχάριστος, λαίδη Μάρκμπι. Μου άρεσε εξαιρετικά η κουβέντα που είχα μαζί του.

ΛΑΙΔΗ ΜΑΡΚΜΠΙ: Έκανε μια λαμπρή, μια πολύ ενδιαφέρουσα καριέρα και παντρεύτηκε και μια θαυμάσια γυναίκα. Η Λαίδη Τσίλτερν είναι μια κυρία με υψηλές αρχές, το λέω αυτό με χαρά μου. Εγώ είμαι πια κάπως περασμένη στα χρόνια για να μου επιτρέπεται να δίνω το καλό παράδειγμα. Θαυμάζω όμως πάντα τους ανθρώπους που το κάνουν αυτό. Και η Λαίδη Τσίλτερν έχει πολύ εξευγενιστική επίδραση στη ζωή, αν και τα γεύματά της μερικές φορές είναι λιγάκι ανιαρά. Δεν μπορεί όμως κανείς να τα 'χει όλα, δεν είναι έτσι; Και τώρα πρέπει να πηγαίνω, αγαπητή μου. Να περάσω αύριο να σας πάρω;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ευχαριστώ πολύ.

ΛΑΙΔΗ ΜΑΡΚΜΠΙ: Θα μπορούσαμε να κάνουμε έναν περίπατο με το αμάξι στο πάρκο κατά τις πέντε. Όλα φαντάζουν τόσο φρέσκα στο πάρκο.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Όλα εκτός από τους ανθρώπους.

ΛΑΙΔΗ ΜΑΡΚΜΠΙ: Ναι, οι άνθρωποι είναι λιγάκι ίσως μαραμένοι. Έχω παρατηρήσει πολλές φορές ότι, όσο προχωρεί η σεζόν, προκαλεί ένα είδος μαλάκυνσης του εγκεφάλου. Εντούτοις νομίζω πως κι αυτό ακόμα είναι προτιμότερο από την υψηλή διανοητική πίεση. Έχει ολέθριες επιπτώσεις, προπάντων στις μύτες των νεαρών κοριτσιών· τις κάνει εξαιρετικά μεγάλες. Και τίποτα δεν δυσκολεύει τόσο τον γάμο, όσο μια μεγάλη μύτη. Δεν αρέσουν στους άντρες οι μεγάλες μύτες. Καληνύχτα χρυσή μου.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Τι χαριτωμένο το σπίτι σας λαίδη, Τσίλτερν. Πέρασα μια βραδιά πολύ ευχάριστη. Ήταν τόσο ενδιαφέρουσα η γνωριμία του συζύγου σας.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Γιατί θέλατε να γνωρίσετε τον άντρα μου, κυρία Τσίβλι;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ω, θα σας το πω. Ήθελα να τον κάνω να ενδιαφερθεί γι' αυτό το σχέδιο της Αργεντινής Διώρυγος, για το οποίο πιστεύω πως θα 'χετε ακούσει κι εσείς. Και τον βρήκα πολύ πρόθυμο - πρόθυμο να λογικευτεί, θέλω να πω. Σπάνιο, πολύ σπάνιο πράγμα για έναν άντρα. Τον έπεισα μέσα σε δέκα λεπτά, λαίδη Τσίλτερν. Αύριο το βράδυ θα μιλήσει στη Βουλή, για να υποστηρίξει το ζήτημα. Πρέπει να πάμε στο θεωρείο των κυριών να τον ακούσουμε. Θα είναι μια πρώτης τάξεως ευκαιρία.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Κάποιο λάθος πρέπει να κάνετε. Αυτό το σχέδιο δεν θα μπορούσε ποτέ να έχει την υποστήριξη του συζύγου μου.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Σας βεβαιώνω, πως κανονίστηκαν όλα μια χαρά. Δεν μετανιώνω πια καθόλου για το κουραστικό ταξίδι μου από τη Βιέννη. Είχε πάρα πολύ μεγάλη επιτυχία. Φυσικά όμως, για το επόμενο εικοσιτετράωρο, όλο αυτό το ζήτημα είναι απόλυτα μυστικό.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Μυστικό; Ανάμεσα σε ποιους;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ανάμεσα στον άντρα σας και σε μένα.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Το αμάξι σας ήρθε, κυρία Τσίβλι.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Α, Ευχαριστώ, ευχαριστώ πολύ. Καληνύχτα, Λαίδη Τσίλτερν. Καληνύχτα, Λόρδε Γκόρινγκ. Μένω στο Κλάριτζ. Δεν νομίζετε πως θα μπορούσατε να μου αφήσετε μια κάρτα;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Αν το θέλετε, κυρία Τσίβλι.

[ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΚΗ ΟΔΗΓΙΑ — ΑΓΓΛΙΚΟ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ] Πρωινό καθιστικό στο σπίτι των Τσίλτερν. Η αλλαγή από τη βραδινή δεξίωση στον ιδιωτικό πρωινό χώρο επιτρέπει στους ήρωες να εγκαταλείψουν την κοσμική τους περσόνα. [Σύνοψη της χωρικής ένδειξης της Β' πράξης του πρωτοτύπου.]

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ω, μην το παίρνετε τόσο επίσημα. Θα βρεθώ υποχρεωμένη να σας αφήσω εγώ κάρτα, και νομίζω πως στην Αγγλία δύσκολα θα το θεωρούσαν αυτό *comme il faut*. Ε, θα με συνοδεύσετε ως κάτω σερ Ρόμπερτ; Τώρα που έχουμε και οι δυο τα ίδια συμφέροντα, ελπίζω πως θα' μαστε καλοί φίλοι. Καληνύχτα.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Τι φρικτή γυναίκα!

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Θα' πρεπε να πάτε να κοιμηθείτε, Μις Μέιμπελ.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Λόρδε Γκόρινγκ!

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ο πατέρας μου, μού είπε να πάω να κοιμηθώ εδώ και μία ώρα. Δεν βλέπω γιατί να μη σας δώσω κι εγώ την ίδια συμβουλή. Εγώ μεταβιβάζω πάντα τις καλές συμβουλές.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Λόρδε Γκόρινγκ, με προστάζετε διαρκώς να βγω από το δωμάτιο. Βρίσκω το θάρρος σας πάρα πολύ μεγάλο, και μάλιστα αφού δεν πρόκειται να πάω να κοιμηθώ πριν περάσουν μερικές ώρες. Μπορείτε να έρθετε να καθίσετε, αν σας αρέσει, και να μου μιλήσετε για το καθετί εκτός

από μουσική, την κυρία Τσίβλι ή τα μυθιστορήματα τα γραμμένα σε Σκωτική διάλεκτο. Αυτά δεν είναι θέματα που κάνουν τον άνθρωπο καλύτερο. Ω, τι είναι αυτό;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ποιο;

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Από κάποιον έπεςε μια διαμαντένια καρφίτσα. Πολύ όμορφη, δεν είναι; Δεν μπορώ να καταλάβω τίνος να' ναι η καρφίτσα.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Κι εγώ δεν μπορώ να καταλάβω από ποιον έπεςε.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ωραία καρφίτσα.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Όμορφο βραχιόλι.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Δεν είναι βραχιόλι, καρφίτσα είναι.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μπορεί να χρησιμοποιηθεί και για βραχιόλι.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Μα τι κάνετε; Τη βάζετε στην τσέπη σας;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μις Μέιμπελ, θα σας υποβάλω μια αρκετά παράξενη αίτηση.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ω, σας παρακαλώ. Όλο το βράδυ την περιμένω.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μην πείτε, παρακαλώ, σε κανέναν ότι κράτησα εγώ αυτή την καρφίτσα. Αν κανένας γράψει και τη ζητήσει, να μου το πείτε αμέσως.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ωραία αίτηση.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Την είχα χαρίσει, βλέπετε, αυτή την καρφίτσα προ ετών σε.σε κάποιο πρόσωπο.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Αλήθεια;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ναι.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Τότε λοιπόν ασφαλώς θα σας καληνυχτίσω. Καληνύχτα, Γερτρούδη.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Καληνύχτα χρυσή μου.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Λόρδε Γκόρινγκ, είδατε ποιον μας έφερε απόψε η Λαΐδη Μάρκμπι;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ναι, ήταν δυσάρεστη έκπληξη. Γιατί ήρθε;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Χωρίς αμφιβολία για να προσπαθήσει να καταφέρει τον Ρόμπερτ να υποστηρίξει κάποιο δόλιο σχέδιο για το οποίο ενδιαφέρεται αυτή. Για την Αργεντινή Διώρυγα συγκεκριμένα.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Έκανε λάθος στον άνθρωπό της, δεν είναι έτσι;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Είναι ανίκανη να καταλάβει έναν ευθύ χαρακτήρα σαν του συζύγου μου.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ναι, έχω την ιδέα πως θα τα βρήκε σκούρα αν δοκίμασε να μπλέξει τον Ρόμπερτ στα δίχτυα της. Είναι παράξενο τι καταπληκτικά λάθη κάνουν οι έξυπνες γυναίκες.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Αυτού του είδους τις γυναίκες εγώ δεν τις λέω έξυπνες, τις λέω ηλίθιες.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Πολλές φορές είναι το ίδιο πράγμα. Λοιπόν, καληνύχτα, Λαΐδη Τσίλτερν.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Καληνύχτα, Λόρδε Γκόρινγκ.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Δεν πιστεύω να φεύγεις, αγαπητέ Άρθουρ. Μείνε λίγο.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ευχαριστώ, αλλά φοβάμαι πως δεν θα μπορέσω. Έχω υποσχεθεί να περάσω μια στιγμή από τους Χάρτλοκ. Θα ξαναϊδωθούμε γρήγορα. Αντίο.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Τι όμορφη που φαίνεσαι απόψε, Γερτρούδη.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ρόμπερτ, δεν είναι αλήθεια, ε; Δεν σκοπεύεις να υποστηρίξεις αυτή την κερδοσκοπική επιχείρηση της Αργεντινής Διώρυγος; Δεν θα μπορούσες να το κάνεις.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ποιος σου είπε πως εσκόπευα να κάνω τέτοιο πράγμα;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Αυτή η γυναίκα που έφυγε λίγο πριν, η κυρία Τσίβλι, όπως ονομάζεται τώρα. Φαινόταν σαν να ζητούσε να γελάσει εις βάρος μου με αυτό το ζήτημα. Ρόμπερτ, εγώ την ξέρω αυτή τη γυναίκα. Εσύ δεν την ξέρεις. Ήμασταν μαζί στο σχολείο. Ήταν ψεύτρα, ανειλικρινής. Είχε μια κακή επίδραση σε όλους εκείνους που κατόρθωνε να κερδίσει την εμπιστοσύνη ή τη φιλία τους. Εγώ την αποστρεφόμεν, την περιφρονούσα. Την είχαν διώξει επειδή ήταν κλέφτρα. Γιατί της επιτρέπεις να σε επηρεάζει;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Αυτά που λες, Γερτρούδη, μπορεί να είναι αλήθεια. Έγιναν όμως εδώ και πολλά χρόνια. Είναι ξεχασμένα πια. Η κυρία Τσίβλι μπορεί να έχει αλλάξει από τότε. Κανένας δεν πρέπει να κρίνεται μόνο από το παρελθόν του.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Το παρελθόν του καθενός είναι ο ίδιος ο άνθρωπος. Μόνο με αυτό θα έπρεπε να κρίνονται οι άνθρωποι.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Αυτά είναι σκληρά λόγια, Γερτρούδη.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Είναι λόγια αληθινά, Ρόμπερτ. Και τι εννοούσε όταν καυχιόταν ότι σε έκανε να δώσεις την υποστήριξή σου, το όνομά σου, σε κάτι που εγώ σε άκουσα να το περιγράφεις σαν το πιο άτιμο και δόλιο σχέδιο που στάθηκε ποτέ στην πολιτική ζωή;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Είχα κάνει λάθος στην άποψή μου. Όλοι μας μπορεί να κάνουμε λάθη.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Μα χθες μου είπες πως είχες λάβει την έκθεση της επιτροπής και πως καταδίκαιζε το όλο ζήτημα.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Τώρα έχω λόγους να πιστεύω πως η επιτροπή ήταν προκατειλημμένη ή ότι είχε ανακριβείς πληροφορίες. Άλλαξα γνώμη. Αυτό είναι όλο.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Αυτό είναι όλο;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ναι.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ρόμπερτ; Ω, είναι τρομερό να βρίσκομαι στην ανάγκη να σου κάνω μια τέτοια ερώτηση. Ρόμπερτ, μου λες όλη την αλήθεια;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Γιατί μου κάνεις αυτή την ερώτηση;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Γιατί δεν απαντάς;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Γερτρούδη, η αλήθεια είναι πολύ περίπλοκο πράγμα, και η πολιτική πολύ περίπλοκη υπόθεση. Υπάρχουν τροχοί που συνδέονται με άλλους τροχούς. Μπορεί να βαρύνεται κανένας από μερικές υποχρεώσεις απέναντι των άλλων ανθρώπων και πρέπει να τις πληρώσει. Αργά ή γρήγορα, στην πολιτική ζωή πρέπει να κάνει κανένας συμβιβασμούς. Όλοι κάνουν.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Συμβιβασμούς;!, Ρόμπερτ; γιατί μιλάς απόψε τόσο διαφορετικά από ό,τι σε άκουσα να μιλάς πάντα; Γιατί άλλαξες;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Δεν άλλαξα εγώ. Οι συνθήκες μεταβάλλουν τα πράγματα.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Οι συνθήκες δεν θα έπρεπε ποτέ να μεταβάλλουν τις αρχές.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Κι αν σου έλεγα ...

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Τι;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Πως ήταν ανάγκη, ζωτική ανάγκη!

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ποτέ, ποτέ δεν μπορεί να είναι ανάγκη να κάνει κανένας κάτι που δεν είναι τίμιο. Κι αν πάλι είναι ανάγκη να γίνει αυτό, τότε τι είναι εκείνο που αγάπησα; Δεν είναι όμως, Ρόμπερτ. Πες μου πως δεν είναι. Γιατί να ήταν; Τι κέρδος θα είχες; Χρήματα δεν μας χρειάζονται. Και χρήματα που βγαίνουν από μολυσμένη πηγή, ατιμάζουν τον άνθρωπο. Δύναμη; Μα η δύναμη δεν είναι τίποτα στην ουσία της. Η δύναμη, το να κάνουμε το καλό είναι ωραία, αυτή και μόνον αυτή. Τι άλλο λοιπόν, Ρόμπερτ, Πες μου γιατί πας να κάνεις αυτή την άτιμη πράξη.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Γερτρούδη, δεν έχεις το δικαίωμα να μεταχειρίζεσαι αυτή τη λέξη. Σου είπα πως ήταν ζήτημα λογικού συμβιβασμού, τίποτα περισσότερο.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ρόμπερτ, όλα αυτά είναι πολύ καλά για άλλους ανθρώπους, για τους ανθρώπους που καταπιάνονται με τη ζωή σαν να μην είναι παρά μια χυδαία κερδοσκοπία. Όχι όμως για σένα, Ρόμπερτ, όχι, όχι για σένα. Εσύ είσαι διαφορετικός. Για τον κόσμο, όμως, και για μένα, υπήρξες πάντα ένα ιδανικό. Ω, εξακολούθησε να είσαι πάντα αυτό το ιδανικό. Μην την πετάς αυτή τη μεγάλη κληρονομιά. Μην τον γκρεμίζεις αυτό τον φιλντισένιο πύργο. Ρόμπερτ, εμείς οι γυναίκες, όταν αγαπούμε, λατρεύουμε, κι όταν πάψουμε να λατρεύουμε, τα χάνουμε όλα. Ω, μη σκοτώνεις την αγάπη μου για σένα, μην τη σκοτώνεις.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Γερτρούδη!

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ξέρω πως υπάρχουν άνθρωποι με φρικτά μυστικά στη ζωή τους. Άνθρωποι που έχουν κάνει κάτι το ατιμωτικό, και σε μια κρίσιμη στιγμή πρέπει να πληρώσουν γι' αυτό κάνοντας μια άλλη ατιμωτική πράξη. Ω, μη μου πεις πως είσαι σαν αυτούς. Ρόμπερτ, υπάρχει στη ζωή σου κανένα μυστικό από εκείνα που ατιμάζουν ή ταπεινώνουν; Πες μου, πες μου αμέσως, για να...

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Για να...;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Για να τραβήξουμε χωριστά τον δρόμο μας.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Να τραβήξουμε χωριστά τον δρόμο μας;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ναι. Αυτό θα ήταν το καλύτερο και για τους δυο μας.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Γερτρούδη, δεν υπάρχει τίποτα στο παρελθόν μου που δεν θα μπορούσες να το μάθεις.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ω Ρόμπερτ, ήμουν βέβαιη γι' αυτό. Ρόμπερτ, ήμουν βέβαιη γι' αυτό. Γιατί όμως είπες όλα αυτά τα φοβερά πράγματα, πράγματα τόσο αταίριαστα στον αληθινό εαυτό σου; Ω, ας μην ξαναμιλήσουμε ποτέ πια γι' αυτό το ζήτημα. Θα γράψεις ε; Θα γράψεις στην κυρία Τσίβλι και θα της πεις πως δεν μπορείς να υποστηρίξεις αυτό το σκανδαλώδες σχέδιό της. Αν της έδωσες υπόσχεση, πρέπει να την πάρεις πίσω. Αυτό είναι όλο.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Να της γράψω;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ναι, μα βέβαια, Ρόμπερτ. Τι άλλο έχεις να κάνεις;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Θα μπορούσα να τη δω προσωπικά. Αυτό θα ήταν καλύτερο.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Όχι, όχι, δεν πρέπει να την ξαναδείς ποτέ, Ρόμπερτ. Αυτή δεν είναι γυναίκα που πρέπει να της μιλάς. Δεν είναι άξια να μιλάει σ' έναν άνθρωπο σαν και σένα. Όχι, όχι, πρέπει να της γράψεις αμέσως τώρα, αυτή τη στιγμή, και να της δείξεις με το γράμμα σου ότι η απόφασή σου είναι απόλυτα αμετάκλητη.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Αυτή τη στιγμή; Μα είναι περασμένη η ώρα. Κοντεύει δώδεκα.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Δεν έχει σημασία. Πρέπει να μάθει αμέσως πως έκανε λάθος στην εκτίμησή της για σένα. Γράψε της εδώ, Ρόμπερτ. Γράψε πως αρνείσαι να υποστηρίξεις αυτό το σχέδιό της, γιατί το θεωρείς άτιμο σχέδιο. Ναι, γράψε τη λέξη «άτιμο». Ξέρει εκείνη τι σημαίνει αυτή η λέξη.

Ναι, ναι. Εντάξει. Ναι, καλά είναι έτσι. Εντάξει, και τώρα τον φάκελο. Μείσον! Έλα εδώ, σε παρακαλώ. Στείλε αμέσως αυτό το γράμμα στο ξενοδοχείο Κλάριτζ. Να μην περιμένουν απάντηση.

Ρόμπερτ, τι αγάπη δίνει στον άνθρωπο ένα ένστικτο για μερικά πράγματα. Αισθάνομαι απόψε πως σε έσωσα από κάτι που μπορούσε να ήταν κίνδυνος για σένα, κάτι που μπορούσε να κάνει τους ανθρώπους να σου έχουν λιγότερη υπόληψη. Μου φαίνεται πως δεν καταλαβαίνεις αρκετά, Ρόμπερτ. Πώς εσύ έφερες στη σύγχρονη πολιτική ζωή μια πιο ευγενική ατμόσφαιρα, έναν πιο ελεύθερο αέρα, γεμάτο αγνώστους σκοπούς και υψηλότερα ιδανικά. Εγώ όμως το ξέρω και γι' αυτό σε αγαπώ, Ρόμπερτ.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Αγάπα με για πάντα, Γερτρούδη, αγάπα με για πάντα.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Θα σ' αγαπώ πάντα, γιατί πάντα θα είσαι άξιος για αγάπη.

[Τέλος Πράξης Πρώτης. Η δράση συνεχίζεται την επόμενη πρωινή ώρα στο σπίτι των Τσίλτερν.]

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Πολύ δυσάρεστη υπόθεση, αγαπητέ μου Ρόμπερτ, πολύ δυσάρεστη αληθινά. Θα έπρεπε να τα είχες πει όλα της γυναίκας σου. Μυστικά από τις γυναίκες των άλλων είναι μια αναγκαία πολυτέλεια στη σημερινή ζωή. Κανένας όμως δεν θα έπρεπε να έχει μυστικά από τη δική του τη γυναίκα. Αυτή πάντα θα τα ανακαλύψει. Οι γυναίκες έχουν ένα αξιοθαύμαστο ένστικτο. Μπορούν να ανακαλύψουν τα πάντα. Εκτός από εκείνα που είναι ολοφάνερα.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Δεν θα μπορούσα ποτέ να το πω στη γυναίκα μου. Πότε να της το έλεγα; Όχι βέβαια εχθές το βράδυ. Θα έφευγε από κοντά μου με φρίκη. Φρίκη και περιφρόνηση.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Είναι λοιπόν τόσο τέλεια η Λαίδη Τσίλτερν;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Ναι. Τόσο τέλεια είναι η γυναίκα μου.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Τι κρίμα! Ω, με συγχωρείς, φίλε μου. Δεν ήθελα να πω ακριβώς αυτό. Αν όμως αυτό που μου λες είναι αλήθεια, θα μ' άρεσε να κάνω μια σοβαρή συζήτηση για τη ζωή με τη Λαίδη Τσίλτερν.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Θα ήταν ανώφελο. Τίποτα δεν θα την έκανε να αλλάξει τις αντιλήψεις της.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Κατά τη γνώμη μου έπρεπε να της τα είχες πει πριν χρόνια.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Πότε; Όταν ήμασταν αρραβωνιασμένοι; Νομίζεις ότι θα με παντρευόταν αν ήξερε πως η αρχή της περιουσίας μου είναι αυτή, που είναι και πως είχα κάνει κάτι που οι περισσότεροι θα το έλεγαν επαίσχυντο και ατιμωτικό;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ναι, οι περισσότεροι έτσι θα το έλεγαν.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Άνθρωποι, που και οι ίδιοι κάνουν κάθε μέρα κάτι παρόμοιο. Άνθρωποι που ο καθένας τους έχει κι ένα χειρότερο μυστικό στη δική του τη ζωή.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο τους ευχαριστεί τόσο πολύ να ξεσκεπάζουν τα μυστικά των άλλων. Αυτό τραβάει την κοινή προσοχή από τα δικά τους μυστικά.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Και στο κάτω κάτω ποιον αδίκησα με αυτό που έκανα; Κανέναν!

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Εκτός από σένα τον ίδιο, Ρόμπερτ.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Είχα βέβαια μια εμπιστευτική πληροφορία για κάποια αγορά μετοχών που σχεδίαζε η τότε κυβέρνηση και ενήργησα πάνω σ' αυτήν. Μια εμπιστευτική πληροφορία είναι πραγματικά η πηγή κάθε καινούργιας μεγάλης περιουσίας.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Και το δημόσιο σκάνδαλο είναι κατά κανόνα το αποτέλεσμα.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Άρθουρ, νομίζεις πως αυτό που έκανα εδώ και δεκαοχτώ σχεδόν χρόνια, θα έπρεπε να γυρίσει τώρα εναντίον μου; Το βρίσκεις δίκαιο να καταστραφεί ολόκληρη η καριέρα ενός ανθρώπου για ένα σφάλμα που έκανε όταν ήταν σχεδόν παιδί; Ήμουν είκοσι δύο χρονών τότε και είχα την ατυχία να είμαι φτωχός και από καλή οικογένεια, δύο πράγματα ασυγχώρητα στην εποχή μας. Είναι δίκαιο μια απερισκεψία, ένα νεανικό αμάρτημα, να καταστρέψει μια ολόκληρη ζωή; Είναι δίκαιο αυτό, Άρθουρ;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Η ζωή ποτέ δεν είναι δίκαιη, Ρόμπερτ. Και ίσως αυτό είναι καλό για τους πιο πολλούς από μας.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Κάθε φιλόδοξος άνθρωπος είναι υποχρεωμένος να πολεμήσει τον αιώνα που ζει με τα όπλα που ο ίδιος του δίνει. Εκείνο που αυτός ο αιώνας λατρεύει, είναι το χρήμα. Ο θεός αυτού του αιώνα είναι το χρήμα. Για να πετύχει κανένας πρέπει να έχει χρήματα.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ω, αδικείς τον εαυτό σου, Ρόμπερτ. Πίστεψέ με, και χωρίς χρήματα θα μπορούσες να πετύχεις εξίσου καλά.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ίσως όταν θα ήμουν πια γέρος, όταν θα είχα χάσει το πάθος μου για τη δύναμη ή δεν θα μπορούσα πια να τη χρησιμοποιήσω. Εγώ την επιτυχία την ήθελα όταν ήμουν νέος. Δεν μπορούσα να περιμένω.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ναι, ασφαλώς κέρδισες την επιτυχία ενώ ήσουν ακόμη νέος. Υφυπουργός των Εξωτερικών στα σαράντα. Μου φαίνεται πως αυτό θα ήταν σπουδαίο για τον καθένα.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Κι αν τώρα χάσω τα πάντα από ένα φοβερό σκάνδαλο; Αν με διώξουν από τη δημόσια ζωή;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Πώς μπόρεσες, Ρόμπερτ, να πουληθείς για χρήματα;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Δεν πουλήθηκα για χρήματα. Αγόρασα την επιτυχία σε μεγάλη τιμή. Αυτό είναι όλο.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Τι σου πρωτόβαλε όμως την ιδέα να κάνεις κάτι τέτοιο;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ο Βαρόνος Άρνχαϊμ.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Τον παλιάνθρωπο!

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Όχι, όχι. Ήταν άνθρωπος με πολύ λεπτή και εξευγενισμένη διάνοια. Ένας από τους πιο διανοητικούς ανθρώπους που γνώρισα στη ζωή μου.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Εγώ πάντως προτιμώ έναν καθώς πρέπει βλάκα. Έχω μεγάλη εκτίμηση στη βλακεία. Ίσως αυτό να είναι ένα είδος συναδελφικού αισθήματος. Πώς σε έπεισε όμως ο Βαρόνος;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Μου είπε ότι αν μπορούσα ποτέ να του δώσω μια εμπιστευτική πληροφορία που να έχει πραγματική αξία, θα με έκανε πολύ πλούσιο. Ύστερα από έξι βδομάδες πέρασαν από τα χέρια μου κάτι έγγραφα υπηρεσιακά.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Κρατικά έγγραφα;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ναι.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Δεν φανταζόμουν, Ρόμπερτ, ότι θα ήσουν τόσο αδύνατος ώστε να λυγίσεις σ' έναν πειρασμό σαν κι αυτόν.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Αδύνατος; Πιστεύεις αλήθεια, Άρθουρ, πως η αδυναμία βάζει τους ανθρώπους σε πειρασμό; Εγώ σου λέω πως υπάρχουν τρομεροί πειρασμοί που απαιτούν δύναμη, δύναμη και θάρρος για να λυγίσεις μπροστά τους. Στο να παίξεις όλη σου τη ζωή σε μια και μόνη στιγμή, στο να ριψοκινδυνέψεις τα πάντα σε ένα και μόνο κόλπο...Αααα, δεν υπάρχει αδυναμία σ' αυτό. Υπάρχει φοβερό, τρομακτικό θάρρος. Το είχα αυτό το θάρρος. Κάθισα το ίδιο απόγευμα και έγραψα στον Βαρόνο το γράμμα που έχει τώρα αυτή η γυναίκα. Κέρδισε επτακόσιες πενήντα χιλιάδες λίρες από αυτό το παιχνίδι.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Κι εσύ;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Μου έδωσε εκατόν δέκα χιλιάδες λίρες.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Άξιζες πιο πολλά.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Όχι, όχι, όχι. Εκείνα τα χρήματα μου έδωσαν ακριβώς ό,τι χρειαζόμουν: δύναμη πάνω στους άλλους. Μπήκα στη Βουλή. Ο Βαρόνος μου έδινε από καιρό σε καιρό συμβουλές οικονομικής φύσεως. Πριν περάσουν πέντε χρόνια είχα σχεδόν τριπλασιάσει την περιουσία μου. Από τότε σε ό,τι κι αν καταπιάστηκα είχα επιτυχία.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μα για πες μου, Ρόμπερτ, δεν δοκίμασες ποτέ σου τύψεις γι' αυτό που έκανες;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Όχι. Αισθανόμουν ότι είχα πολεμήσει τον αιώνα μου με τα ίδια του τα όπλα και είχα κερδίσει.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Νόμιζες πως είχες κερδίσει.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Έτσι νόμιζα. Άρθουρ, με περιφρονείς γι' αυτά που σου είπα;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Α, Ρόμπερτ, λυπάμαι πολύ για σένα. Αληθινά πολύ λυπάμαι.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Το ποσό που μου έδωσε ο Βαρόνος Άρνχαϊμ, το μοίρασα διπλό από τότε σε φιλανθρωπικούς σκοπούς.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Σε φιλανθρωπικούς σκοπούς. Θεέ μου, τι μεγάλο κακό που θα έχεις κάνει, Ρόμπερτ!

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Άρθουρ, μη μιλάς έτσι.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μη λαμβάνεις υπόψη σου τι λέω, Ρόμπερτ. Λέω πάντα εκείνο που δεν πρέπει να πω, δηλαδή λέω συνήθως εκείνο που πραγματικά σκέφτομαι. Μεγάλο σφάλμα για την εποχή που ζούμε. Θα σε βοηθήσω, Ρόμπερτ, όπως μπορέσω. Αυτό βέβαια το ξέρεις.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ευχαριστώ, Άρθουρ, ευχαριστώ. Τι πρέπει όμως να γίνει; Τι μπορεί να γίνει;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Αν ομολογούσες όλη αυτή την υπόθεση, δεν θα μπορούσες ποτέ πια να μιλήσεις για ηθική. Και στην Αγγλία, άνθρωπος που δεν μπορεί να μιλάει δύο φορές τη βδομάδα για ηθική σε ένα μεγάλο λαϊκό και ανήθικο ακροατήριο είναι τελείως ξεγραμμένος ως σοβαρός πολιτικός. Δεν θα του έμενε ν' ακολουθήσει άλλο επάγγελμα παρά να γίνει βοτανολόγος ή κληρικός. Όχι, όχι. Μια ομολογία δεν θα ωφελούσε, θα σε κατέστρεφε.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Θα με κατέστρεφε. Το μόνο που μου μένει πια να κάνω είναι να παλέψω ως το τέλος. Ας έρθουμε σ' αυτή τη γυναίκα, την κυρία Τσίβλι. Πώς μπορώ να αμυνθώ εναντίον της; Φαίνεται ότι εσύ τη γνώριζες καλά από πριν, Άρθουρ.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ναι,

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Την ήξερες; Καλά;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Τόσο λίγο, ώστε κάποτε την είχα αρραβωνιαστεί, όταν έμενα στον Τράφορντ. Η ιστορία κράτησε τρεις μέρες πάνω κάτω.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Γιατί διαλύθηκε;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ω, δεν θυμάμαι. Πάντως δεν έχει σημασία. Αλήθεια; Δοκίμασες να της δώσεις χρήματα. Είχε πάντοτε εξαιρετική αγάπη για το χρήμα.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Της πρόσφερα ό,τι ποσό κι αν ήθελε. Αρνήθηκε.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Όστε το θαυμάσιο ευαγγέλιο του χρυσού πέφτει κι αυτό έξω καμιά φορά. Δεν έχει λοιπόν ο πλούσιος τη δύναμη να κατορθώνει τα πάντα.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Όχι τα πάντα. Νομίζω πως έχεις δίκιο, Άρθουρ. Αισθάνομαι πως με προσμένει η δημόσια ατίμωση. Ποτέ ως τώρα δεν είχα καταλάβει τι είναι τρόμος. Τώρα το ξέρω.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ρόμπερτ, πρέπει να την πολεμήσεις. Πρέπει να την πολεμήσεις.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Πώς; Πώς;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Κάθε άνθρωπος έχει το αδύνατο σημείο του. Υπάρχει κάποιο ράγισμα στον καθένα μας. Ο πατέρας μου μού λέει πως ακόμη κι εγώ έχω ελαττώματα. Α, μπορεί και να έχω, δεν ξέρω.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Θα στείλω αμέσως ένα κρυπτογραφικό τηλεγράφημα στην πρεσβεία της Βιέννης, για να εξακριβώσω αν υπάρχει τίποτα γνωστό εναντίον της. Ίσως να υπάρχει κανένα μυστικό σκάνδαλο, που μπορεί εκείνη να το φοβάται.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Φαντάζομαι πως η κυρία Τσίβλι είναι μια από αυτές τις μοντέρνες γυναίκες της εποχής μας που βρίσκουν ότι ένα καινούργιο σκάνδαλο, τούς πηγαίνει εξίσου καλά με ένα καινούργιο καπέλο. Και κάθε απόγευμα στις 5 και μισή τα βγάζουν και τα δύο περίπατο στο πάρκο για να πάρουν τον αέρα τους. Είμαι βέβαιος πως λατρεύει τα σκάνδαλα. Και η μεγάλη της στεναχώρια για την ώρα είναι πως δεν μπορεί να καταφέρει να έχει αρκετά.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Γιατί το λες αυτό;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Να, χθες το βράδυ ήταν υπερβολικά μακιγιαρισμένη και το ντύσιμό της ήταν κάτι περισσότερο από ελαφρό. Αυτό είναι πάντοτε σημείο απελπισίας για μια γυναίκα.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Μείσον.

ΜΕΪΣΟΝ: Μυλόρδε.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Είναι μέσα ο κύριος Τράφορντ;

ΜΕΪΣΟΝ: Μάλιστα, Σερ Ρόμπερτ.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Πες του να στείλει αυτό το τηλεγράφημα αμέσως. Κρυπτογραφικό. Δεν πρέπει ν' αργήσει ούτε στιγμή.

ΜΕΪΣΟΝ: Μάλιστα, Σερ Ρόμπερτ.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Πρέπει να είχε κάποια περίεργη επιρροή στον Βαρόνο Άρνχαϊμ. Ποιος ξέρει τι είδους;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ποιος ξέρει; Δεν φαντάζομαι πως η κυρία Τσίβλι είναι γυναίκα που θα μπορούσες να την τρομάξεις εύκολα. Έχει επιζήσει από όλους τους πιστωτές της και δείχνει αξιοθαύμαστη ετοιμότητα πνεύματος.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Σώπα, η γυναίκα μου.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Καλησπέρα σας. Καλησπέρα λόρδε Γκόρινγκλ

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Καλησπέρα. Είχατε πάει στο πάρκο;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Όχι, τώρα μόλις γύρισα από τη Φιλελεύθερη Ένωση των Γυναικών, όπου, αλήθεια, Ρόμπερτ, το όνομά σου έγινε δεκτό με ζωηρές επευφημίες. Και τώρα ήρθα να πάρω το τσάι μου. Θα μείνετε να πάρετε ένα τσάι, δεν είναι έτσι;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Θα μείνω λίγο, σας ευχαριστώ.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Γυρίζω αμέσως. Πάω μόνο να βγάλω το καπέλο μου.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ω, παρακαλώ, μην το βγάζετε. Είναι τόσο κομψό. Από τα πιο κομψά καπέλα που έχω δει ποτέ μου. Ελπίζω πως η Φιλελεύθερη Ένωση των Γυναικών θα το υποδέχτηκε με ζωηρές επευφημίες.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Έχουμε πολύ σοβαρότερη εργασία να κάνουμε, Λόρδε Γκόρινγκ, από το να κοιτάζει η μία τα καπέλα της άλλης.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Αλήθεια; Τι είδους εργασία;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ω, άχαρα, χρήσιμα, ευχάριστα πράγματα. Κανονισμούς εργοστασίων, υγειονομική εποπτεία, οκτάωρο, δικαίωμα ψήφου. Δηλαδή όλα εκείνα που εσείς θα τα βρίσκατε χωρίς κανένα ενδιαφέρον.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Και δεν μιλάτε ποτέ για καπέλα;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ποτέ για καπέλα. Ποτέ, ποτέ.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Φάνηκες καλός φίλος για μένα, Άρθουρ. Πολύ καλός φίλος.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Δεν ξέρω αν μπόρεσα να κάνω πολλά πράγματα για σένα, Ρόμπερτ. Ως τώρα, δηλαδή, όσο μπορώ να κρίνω, δεν μπόρεσα να κάνω τίποτα. Είμαι τελείως απογοητευμένος από τον εαυτό μου.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Μου έδωσες τη δύναμη να σου πω την αλήθεια, κι αυτό είναι κάτι.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Θα πάω να ρίξω μια ματιά στον χορό των αγάμων απόψε, εκτός αν βρω τίποτα καλύτερο να κάνω. Θα ξανάρθω όμως αύριο το πρωί. Αν τυχόν με χρειαστείς απόψε, στείλε μου μια σημείωση στο σπίτι μου.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ευχαριστώ.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ω, δεν πιστεύω να φεύγεις, Ρόμπερτ;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ναι, έχω να γράψω μερικά γράμματα, αγάπη μου.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Εργάζεσαι πάρα πολύ, Ρόμπερτ. Φαίνεται πως δεν σκέφτεσαι καθόλου τον εαυτό σου και φαίνεσαι τόσο κουρασμένος.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Δεν είναι τίποτα, αγάπη μου. Δεν είναι τίποτα.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Καθίστε, καθίστε, Λόρδε Γκόρινγκ. Είμαι πολύ ευχαριστημένη για την επίσκεψή σας. Θέλω να σας μιλήσω για... Να, όχι για καπέλα ούτε για τη Φιλελεύθερη Ένωση των Γυναικών.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Θέλετε να μου μιλήσετε για την κυρία Τσίβλι;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ναι, το μαντέψατε. Όταν φύγατε χθες το βράδυ, ανακάλυψα πως τα όσα είπε ήταν αληθινά. Έβαλα βέβαια τον Ρόμπερτ και της έγραψε αμέσως ένα γράμμα για να ανακαλέσει την υπόσχεσή του.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Αυτό μ' άφησε κι εκείνος να καταλάβω.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Το να κρατήσει την υπόσχεσή του θα ήταν σαν να έβαζε την πρώτη κηλίδα σε μια καριέρα που υπήρξε πάντοτε ακηλίδωτη. Ο Ρόμπερτ πρέπει να είναι άμεμπτος. Δεν είναι σαν τους άλλους. Δεν μπορεί να επιτρέψει στον εαυτό του να κάνει ό,τι κάνουν οι άλλοι. Δεν συμφωνείτε μαζί μου; Είσαστε ο καλύτερος φίλος του Ρόμπερτ, είσαστε ο καλύτερός μας φίλος. Κανένας, κανένας εκτός από μένα την ίδια δεν ξέρει τον Ρόμπερτ καλύτερα από σας. Δεν έχει μυστικά από μένα και δεν πιστεύω να έχει και από σας.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ασφαλώς δεν έχει μυστικά από μένα. Δεν το πιστεύω τουλάχιστον.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Δεν έχω λοιπόν δίκιο στην εκτίμησή μου γι' αυτόν; Το ξέρω πως έχω δίκιο. Μιλήστε όμως με ειλικρίνεια,

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Με απόλυτη ειλικρίνεια;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Ε, βέβαια. Δεν έχετε τίποτα να κρύψετε, έχετε;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Τίποτα. Μου φαίνεται όμως, αγαπητή μου Λαίδη Τσίλτερν, ότι στην πρακτική ζωή...

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Που την ξέρετε τόσο λίγο, λόρδε Γκόρινγκ.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Δεν την ξέρω καθόλου εκ πείρας, αν και την ξέρω λίγο από παρατήρηση. Μου φαίνεται λοιπόν ότι, αν μια φορά ο άνθρωπος βαλθεί με όλες του τις δυνάμεις να φτάσει κάπου, αν είναι ανάγκη να σκαρφαλώσει σε έναν ανήφορο, σκαρφαλώνει στον ανήφορο, κι αν είναι ανάγκη να περπατήσει στον βούρκο...

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Λοιπόν;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: ..περπατάει στον βούρκο. Φυσικά δεν μιλώ παρά γενικά για τη ζωή.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Το ελπίζω. Μα, γιατί με κοιτάζετε τόσο παράξενα, Λόρδε Γκόρινγκ;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Λαίδη Τσίλτερν, έχω κάνει πολλές φορές τη σκέψη πως ίσως είσαστε λιγάκι σκληρή σε μερικές αντιλήψεις σας για τη ζωή. Νομίζω πως πολλές φορές δεν κάνετε αρκετές παραχωρήσεις. Σε κάθε χαρακτήρα υπάρχουν στοιχεία αδυναμίας ή και κάτι χειρότερο από αδυναμία. Ας υποθέσουμε ότι ένας άντρας που ανακατεύεται στη δημόσια ζωή, ο πατέρας μου ας πούμε ή ο Λόρδος Μέρτον ή ο Ρόμπερτ, είχε γράψει εδώ και χρόνια ένα ανόητο γράμμα σε κάποιον.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Τι εννοείτε λέγοντας ανόητο γράμμα;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ένα γράμμα που εκθέτει σοβαρά τη θέση του. Παίρνω απλώς μια φανταστική περίπτωση.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Ο Ρόμπερτ είναι τόσο ανίκανος να κάνει μια ανοησία, όσο είναι ανίκανος και να κάνει μια αδικία.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Κανένας δεν είναι ανίκανος να κάνει μια ανοησία. Κανένας δεν είναι ανίκανος να κάνει μια αδικία. Λαίδη Τσίλτερν, αν βρεθείτε ποτέ σε στενοχώρια, εμπιστευθείτε απόλυτα σε μένα και θα σας βοηθήσω με όποιον τρόπο μπορέσω. Αν με χρειαστείτε, ζητήστε την ενίσχυσή μου και θα την έχετε. Ελάτε αμέσως σε μένα.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Λόρδε Γκόρινγκ, μιλάτε πάρα πολύ σοβαρά. Μου φαίνεται πως ποτέ άλλοτε δεν σας άκουσα να μιλάτε σοβαρά.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Πρέπει να με συγχωρήσετε, Λαίδη Τσίλτερν. Δεν θα το ξανακάνω, αν μπορέσω να το αποφύγω.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Μα μ' αρέσει να είσαστε σοβαρός.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Καλή μου Γερτρούδη, μη λες ένα τόσο φοβερό πράγμα στον Λόρδο Γκόρινγκ. Η σοβαρότης δεν θα του πήγαινε καθόλου. Καλησπέρα, Λόρδε Γκόρινγκ. Σας παρακαλώ να είσαστε όσο μπορείτε πιο επιπόλαιος.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Θα το 'θελα, Μις Μέιμπελ. Φοβάμαι όμως πως έχω χάσει λιγάκι τις συνήθειές μου σήμερα. Κι εξάλλου πρέπει να φεύγω τώρα.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ακριβώς μόλις μπήκα εγώ; Τι απαίσιους τρόπους που έχετε. Είμαι βέβαιη πως σας έδωσαν πολύ κακή ανατροφή.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ω, έτσι είναι.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Θα 'θελα να είχα αναλάβει εγώ την ανατροφή σας.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Λυπάμαι που δεν το κάματε.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Τώρα είναι πολύ αργά, υποθέτω.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ω, δεν είμαι και τόσο βέβαιος.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Θα πάτε ιππασία αύριο το πρωί;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μμμ, στις δέκα;

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Μην το ξεχάσετε.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ασφαλώς όχι. Αλήθεια, Λαίδη Τσίλτερν, οι σημερινές εφημερίδες δεν δημοσιεύουν τον κατάλογο των καλεσμένων σας. Θα μπορούσατε να μου δώσετε έναν κατάλογο; Έχω έναν ιδιαίτερο λόγο που σας τον ζητώ.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Είμαι βέβαιη πως ο κύριος Τράφορντ θα μπορέσει να σας τον δώσει.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ο Τόμι είναι το πιο χρήσιμο πρόσωπο μέσα σε όλο το Λονδίνο.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Και ποιο είναι το πιο διακοσμητικό;

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Εγώ.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ω, τι έξυπνο εκ μέρους σας να το μαντέψετε. Λοιπόν, αύριο στις δέκα.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Στις δέκα ακριβώς.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ακριβέστατα. Μη φέρετε όμως μαζί σας και τον κύριο Τράφορντ.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Και βέβαια δεν θα φέρω τον Τόμι Τράφορντ. Ο Τόμι Τράφορντ είναι σε μεγάλη δυσμένεια.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Είμαι κατενθουσιασμένος που το ακούω.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Γερτρούδη, θα ήθελα να μιλούσες στον Τόμι Τράφορντ.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Τι έκανε πάλι αυτός ο καημένος ο κύριος Τράφορντ; Ο Ρόμπερτ λέει πως είναι ο καλύτερος γραμματέας που είχε ποτέ.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Να, ο Τόμι μού έκανε πάλι πρόταση. Ο Τόμι δεν κάνει πραγματικά και τίποτα άλλο από το να μου κάνει προτάσεις. Μου έκανε πρόταση χθες το βράδυ στο δωμάτιο της μουσικής, σε μια στιγμή που βρισκόμουν εντελώς ανυπεράσπιστη, γιατί παρακολουθούσα ένα τεχνικότατο τρίο που εκτελούσε η ορχήστρα. Δεν είναι ανάγκη να σου πω πως δεν τόλμησα να του δώσω την παραμικρή απάντηση. Αν το έκανα, θα σταματούσε η μουσική στη στιγμή. Ύστερα μου έκανε κι άλλη πρόταση σήμερα το πρωί, κάτω από το άπλετο φως της ημέρας, μπροστά σ' εκείνο το απαίσιο άγαλμα του Αχιλλέως. Και το μεσημέρι, την ώρα του φαγητού, από τη λάμψη που είχαν τα μάτια του κατάλαβα πως

ήταν έτοιμος να μου ξανακάνει πρόταση και μόλις κατόρθωσα να τον σταματήσω εγκαίρως, βεβαιώνοντάς τον πως είμαι οπαδός του διμεταλλισμού. Ευτυχώς δεν ξέρω τι θα πει διμεταλλισμός και δεν πιστεύω να το ξέρει κι άλλος κανένας. Πάντως η παρατήρηση αυτή έκοψε τη φόρα του Τόμι για δέκα λεπτά. Κι εξάλλου ο Τόμι είναι τόσο ενοχλητικός με τον τρόπο που κάνει τις προτάσεις του. Αν τις έκανε με την πιο δυνατή φωνή του, δεν θα με πείραζε και τόσο. Αυτό θα μπορούσε να κάνει κάποια εντύπωση στο ακροατήριο. Τις κάνει όμως με έναν φρικτό εμπιστευτικό τρόπο. Άμα ο Τόμι θέλει να είναι ρομαντικός, σου μιλάει ακριβώς σαν γιατρός. Ω, θα 'θελα, Γερτρούδη, να του μιλούσες και να του πεις πως μια φορά την εβδομάδα είναι αρκετή για να κάνει προτάσεις και πως θα έπρεπε να τις κάνει πάντοτε μ' έναν τρόπο που να τραβάει κάπως την προσοχή.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ναι, καλή μου, μη μιλάς έτσι. Εξάλλου ο Ρόμπερτ έχει μεγάλη ιδέα για τον κύριο Τράφορντ. Πιστεύει πως έχει λαμπρό μέλλον.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ω, για τίποτα στον κόσμο δεν θα παντρευόμουν έναν άντρα που έχει μέλλον.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Μέιμπελ!

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ναι, ξέρω, ξέρω. Εσύ παντρεύτηκες έναν άντρα με μέλλον. Ο Ρόμπερτ όμως είναι μεγαλοφυΐα και εσύ έχεις έναν χαρακτήρα ευγενικό, γεμάτο αυτοθυσία. Εσύ μπορείς να υποφέρεις τις μεγαλοφυΐες. Εγώ όμως νομίζω ότι είναι ολωσδιόλου ανυπόφορες. Μιλούν τόσο πολύ, δεν είναι έτσι; Και σκέπτονται διαρκώς τον εαυτό τους, ενώ εγώ θέλω να σκέπτονται εμένα. Πρέπει τώρα να πάω στη Λαίδη Μπάζιλντον για τις δοκιμές. Ετοιμάζουμε ταμπλό βιβάν, Τον «θρίαμβο του...» δεν ξέρω τίνος. Ελπίζω πως θα είναι ο δικός μου θρίαμβος, ο μόνος θρίαμβος που με ενδιαφέρει για την ώρα. Ω, Γερτρούδη, ξέρεις ποιος έρχεται να σε δει; Εκείνη η φοβερή κυρία Τσίβλι, με ένα πολύ όμορφο φόρεμα. Μήπως την κάλεσες εσύ;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Η κυρία Τσίβλι έρχεται να δει εμένα; Αδύνατον.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ναι, ναι, σε βεβαιώνω πως ανεβαίνει τις σκάλες. Είναι η κυρία Τσίβλι η ίδια, αν και έχει λιγάκι παραποιήσει τη φύση.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Δεν είναι ανάγκη να μείνεις, Μέιμπελ. Μην ξεχνάς πως σε περιμένει η Λαίδη Μπάζιλντον.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Α, πρέπει να χαιρετήσω τη Λαίδη Μάρκμπι. Μου είναι πολύ ευχάριστη. Μ' αρέσει να με μαλώνει.

ΜΕΪΣΟΝ: Η Λαίδη Μάρκμπι. Η κυρία Τσίβλι.

[ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΚΗ ΟΔΗΓΙΑ — ΑΓΓΛΙΚΟ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ] Η βιβλιοθήκη του λόρδου Γκόρινγκ στην οδό Κέρζον. Ο χώρος αποπνέει την επιμελημένη κομψότητα ενός δανδή. Ο υπηρέτης Φιπς προετοιμάζει την εμφάνιση του κυρίου του· η αλληλεπίδρασή τους πρέπει να διατηρεί την τελετουργική ακρίβεια του κωμικού ύφους.

ΛΑΙΔΗ ΜΑΡΚΜΠΙ: Πώς είσαι από χθες, αγαπητή μου Γερτρούδη; Χαίρομαι πάντα όταν σε βλέπω, γλυκιά μου Μέιμπελ.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ω, τι καλή που είστε, αγαπητή μου Λαίδη Μάρκμπι, που ήρθατε να με δείτε. Δεν κάθεστε, κυρία Τσίβλι;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ευχαριστώ. Δεν είναι η Μέιμπελ Τσίλτερν; Θα ήθελα πολύ να τη γνωρίσω.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Μέιμπελ, η κυρία Τσίβλι θέλει να σε γνωρίσει.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Βρήκα πολύ χαριτωμένο το φόρεμά σας χθες το βράδυ, δεσποινίς Τσίλτερν. Τόσο απλό, και σας πήγαινε τόσο καλά.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Αλήθεια; Πρέπει να το πω της μοδίστρας μου. Θα της κάνει μεγάλη έκπληξη. Αντίο, Λαίδη Μάρκμπι.

ΛΑΙΔΗ ΜΑΡΚΜΠΙ: Φεύγεις κιόλας;

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Ε, ναι, λυπούμαι πολύ, αλλά είμαι υποχρεωμένη. Πηγαίνω για δοκιμές. Πρέπει να σταθώ με το κεφάλι κάτω και με τα πόδια επάνω.

ΛΑΙΔΗ ΜΑΡΚΜΠΙ: Τα πόδια πάνω; Ω, ελπίζω να μην κάνεις τέτοιο πράγμα, παιδί μου. Είναι πολύ ανθυγιεινό.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Α, μα πρόκειται για έναν έξοχο φιλανθρωπικό σκοπό, για τη βοήθεια των αναξίων βοήθειας. Είναι οι μόνοι άνθρωποι που με ενδιαφέρουν πραγματικά. Εγώ είμαι γραμματέας και ο Τόμι Τράφορντ ταμίας.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Και ο Λόρδος Γκόρινγκ τι είναι;

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Α, ο Λόρδος Γκόρινγκ είναι πρόεδρος.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Α, η θέση αυτή θα του ταιριάζει περίφημα, εκτός αν έχει χαλάσει από τον καιρό που τον πρωτογνώρισα.

ΛΑΙΔΗ ΜΑΡΚΜΠΙ: Είσαι αρκετά μοντέρνα, Μείμπελ, ίσως μάλιστα υπερβολικά μοντέρνα. Και τίποτα δεν είναι τόσο επικίνδυνο όσο το να είναι κανείς υπερβολικά μοντέρνος. Είναι ενδεχόμενο να περάσει η μόδα του εντελώς ξαφνικά. Έχω υπόψη μου πολλά τέτοια παραδείγματα.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Τι τρομερή πρόβλεψη!

ΛΑΙΔΗ ΜΑΡΚΜΠΙ: Ε, δεν είναι ανάγκη να εκνευρίζεσαι, παιδί μου. Θα είσαι πάντα όσο γίνεται πιο νόστιμη. Αυτή είναι η καλύτερη μόδα που υπάρχει και η μοναδική μόδα άλλωστε που κατορθώνει να λανσάρει η Αγγλία.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Ω, σας ευχαριστώ πολύ, Λαίδη Μάρκμπι, και εκ μέρους της Αγγλίας και εκ μέρους μου.

ΛΑΙΔΗ ΜΑΡΚΜΠΙ: Αγαπητή μου Γερτρούδη, ήρθαμε να μάθουμε αν βρέθηκε η διαμαντένια καρφίτσα της κυρίας Τσίβλι εδώ.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Εδώ;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ναι, την αναζήτησα χθες το βράδυ και σκέφτηκα ότι ίσως να μου έπεσε εδώ.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Α, δεν μου είπαν τίποτα. Θα φωνάξω όμως τον οικονόμο να τον ρωτήσω.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Σας παρακαλώ, μην ανησυχείτε, Λαίδη Τσίλτερν. Μπορεί να την έχασα στην Όπερα. Μπορεί να την έχασα πριν έρθουμε εδώ.

ΛΑΙΔΗ ΜΑΡΚΜΠΙ: Ναι, στην Όπερα φαντάζομαι πως θα χάθηκε. Η αλήθεια είναι ότι με τον σημερινό συνωστισμό σπρωχνόμαστε τόσο πολύ ώστε απορώ πώς μένει κάτι επάνω μας στο τέλος της βραδιάς. Εκείνο που ξέρω είναι πως κάθε φορά που γυρίζω από το θέατρο έχω το συναίσθημα ότι δεν φοράω επάνω μου τίποτα άλλο εκτός από ένα κουρελάκι ευπρεπείας, που μόλις είναι αρκετό να εμποδίζει τις κατώτερες τάξεις να κάνουν προσβλητικές παρατηρήσεις εις βάρος μας όταν περνάμε μπροστά τους μέσα στα αμάξια μας. Το γεγονός είναι ότι η κοινωνία μας έχει πάθει φοβερή διόγκωση. Θα έπρεπε κάποιος να εκπονήσει ένα σχέδιο για μια οργανωμένη μετανάστευση. Θα ήταν πολύ ευεργετικό.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Συμφωνώ απόλυτα μαζί σας, Λαίδη Μάρκμπι. Έχω σχεδόν έξι χρόνια να έρθω στο Λονδίνο για τη σεζόν. Και οφείλω να πω ότι η ανώτερη κοινωνία έχει καταντήσει φοβερά ανακατεμένη. Βρίσκει κανείς παντού τον πιο αλλόκοτο κόσμο.

ΛΑΙΔΗ ΜΑΡΚΜΠΙ: Αυτό είναι απόλυτα σωστό αγαπητή μου. Δεν είναι όμως ανάγκη να τους γνωρίζει κανείς όλους. Εγώ είμαι βέβαιη πως δεν γνωρίζω ούτε τους μισούς από τους ανθρώπους που έρχονται στο σπίτι μου και, μα την αλήθεια, από αυτά που ακούω δεν θα μου άρεσε καθόλου να τους γνωρίσω.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Έλα δω, Μείσον.

ΜΕΪΣΟΝ: Μιλαίδη.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Τι είδους καρφίτσα είναι αυτή που χάσατε, κυρία Τσίβλι;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Μια διαμαντένια καρφίτσα σε σχήμα φιδιού, με ένα ρουμπίνι. Έτσι, ένα αρκετά μεγάλο ρουμπίνι.

ΛΑΙΔΗ ΜΑΡΚΜΠΙ: Μα μου φάνηκε πως είπατε ότι είχε σάπφειρο στο κεφάλι, αγαπητή μου.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Όχι, Λαίδη Μάρκμπι, ρουμπίνι.

ΛΑΙΔΗ ΜΑΡΚΜΠΙ: Ρουμπίνι, και θα σας ταίριαζε πολύ καλά, είμαι απόλυτα βέβαιη.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Μείσον, μήπως βρέθηκε σήμερα το πρωί σε κανένα δωμάτιο μια διαμαντένια καρφίτσα με ένα ρουμπίνι;

ΜΕΪΣΟΝ: Όχι, Μιλαίδη.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ω, μα στ' αλήθεια δεν έχει καμιά σημασία, Λαίδη Τσίλτερν. Λυπάμαι πολύ που σας έβαλα σ' αυτή τη φασαρία.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Α, δεν ήταν μια φασαρία. Καλά, Μείσον, μπορείς να μας φέρεις το τσάι.

ΛΑΙΔΗ ΜΑΡΚΜΠΙ: Το βέβαιο είναι πως είναι πολύ δυσάρεστο να χάνεις κάτι. Θυμάμαι προ ετών στο Μπαθ, έχασα στα λουτρά, κάτω στο υπόγειο, εκεί που είναι οι αντλίες, ένα εξαιρετικά ωραίο βραχιόλι με καμέα που μου είχε χαρίσει ο Σερ Τζον. Με λύπη μου σας λέω, πως από τότε δεν θυμάμαι να μου ξαναχάρισε τίποτα πια ο άντρας μου. Έχει χαλάσει σε σημείο απελπιστικό. Λοιπόν, τώρα, Γερτρούδη, αν μου επιτρέπεις, θα σου αφήσω την κυρία Τσίβλι για λίγο και θα γυρίσω να την πάρω σε ένα τέταρτο, εκτός αν δεν σας πειράζει, αγαπητή μου κυρία Τσίβλι, να με περιμένετε στο αμάξι την ώρα που είμαι στη Λαίδη Μπράκνελ. Δεν θα αργήσω, θα κάνω απλώς μια σύντομη συλλυπητήρια επίσκεψη για τους αρραβώνες.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Δεν με πειράζει καθόλου να περιμένω στο αμάξι, Λαίδη Μάρκμπι. Αρκεί να βρίσκεται κάποιος εκεί κοντά να με κοιτάζει.

ΛΑΙΔΗ ΜΑΡΚΜΠΙ: Ο διάκος που σε τριγυρίζει διαρκώς.

ΛΑΙΔΗ ΜΑΡΚΜΠΙ: Όχι, όχι και ο διάκος, να μένει, ευχαριστώ.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Ω, ελπίζω ότι η κυρία Τσίβλι θα μείνει εδώ για λίγο. Θα ήθελα να μιλήσω μερικά λεπτά μαζί της.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Τι ευγενικό εκ μέρους σας, Λαίδη Τσίλτερν! Θα μείνω εδώ για λίγο, ναι. Ομολογώ ότι μου κάνει πάρα πολύ μεγάλη ευχαρίστηση.

ΛΑΙΔΗ ΜΑΡΚΜΠΙ: Δεν αμφιβάλλω πως εσείς οι δυο θα έχετε να θυμηθείτε πολλές ευχάριστες αναμνήσεις από τη σχολική σας ζωή. Αντίο, αγαπητή μου Γερτρούδη. Θα σε δω απόψε στης Λαίδη Μπόνερ. Ανακάλυψε πάλι μια καινούργια θαυμαστή μεγαλοφυΐα. Είναι κάποιος που κάνει - όχι, μάλλον δεν κάνει τίποτα αυτός. Και αυτό είναι μεγάλη παρηγοριά, δεν είναι;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Απόψε θα φάμε με τον Ρόμπερτ μόνοι στο σπίτι.

ΛΑΙΔΗ ΜΑΡΚΜΠΙ: Θα φάτε μόνοι στο σπίτι οι δυο σας; Μα είναι φρόνιμο αυτό; Α, ξέχασα, ο άντρας σου αποτελεί εξαίρεση. Ο δικός μου είναι ο γενικός κανών, και τίποτα δεν γερνά τόσο μια γυναίκα όσο να έχει παντρευτεί τον γενικό κανόνα. Χαίρετε.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Θαυμάσια γυναίκα η Λαίδη Μάρκμπι. Λέει τόσα πολλά και εννοεί τόσα λίγα ε; Σωστός πολιτικός.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Κυρία Τσίβλι, μου φαίνεται πως είναι σωστό να σας πω με όλη την ειλικρίνεια ότι, αν ήξερα ποια είσατε πραγματικά, δεν θα σας καλούσα στο σπίτι μου χθες το βράδυ.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Αλήθεια;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Δεν θα μπορούσα να το κάνω.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Βλέπω πως και μετά τόσα χρόνια δεν άλλαξες καθόλου, Γερτρούδη.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ποτέ δεν αλλάζω.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Όστε δεν σου έμαθε τίποτα η ζωή;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Μου έμαθε ότι ένας άνθρωπος που υπήρξε μια φορά ένοχος σε μια δόλια και ατιμωτική πράξη μπορεί να ξαναγίνει ένοχος και δεύτερη φορά, και γι' αυτό πρέπει κανένας να τον αποφεύγει.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Θα εφαρμόζες αυτόν τον κανόνα γενικά, για όλους;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Για όλους, χωρίς εξαίρεση.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Τότε λυπάμαι για λογαριασμό σου, Γερτρούδη. Πολύ λυπάμαι για λογαριασμό σου.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Είμαι βέβαιη πως τώρα καταλαβαίνετε ότι για πολλούς λόγους, κάθε άλλη σχέση μεταξύ μας, όσο θα μείνετε στο Λονδίνο, είναι αδύνατη.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ξέρεις, Γερτρούδη, δεν με σκοτίζει καθόλου η ηθικολογία σου. Η ηθικολογία δεν είναι τίποτα άλλο παρά η στάση που παίρνουμε απέναντι στους ανθρώπους που δεν συμπαθούμε. Κι εσύ δεν με συμπαθείς. Αυτό το ξέρω πολύ καλά. Άλλωστε κι εγώ σε αντιπαθούσα πάντοτε. Κι όμως...κι όμως ήρθα εδώ για να σου προσφέρω μια υπηρεσία.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Α, σαν την υπηρεσία που θέλατε να προσφέρετε στον άντρα μου χθες το βράδυ, υποθέτω. Δόξα να' χει ο Θεός, τον γλίτωσα από αυτό.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Εσύ τον έκανες να μου γράψει εκείνο το γράμμα, το γεμάτο αυθάδεια; Εσύ τον έκανες να παραβεί την υπόσχεσή του;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ναι.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Τότε πρέπει να τον κάνεις εσύ και να την κρατήσει. Σου δίνω προθεσμία ως αύριο το πρωί, όχι περισσότερη. Αν ως τότε ο άντρας σου δεν αναλάβει επίσημα την υποχρέωση να με βοηθήσει σ' αυτό το μεγάλο σχέδιο που ενδιαφέρομαι...

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Σ' αυτή τη δόλια κερδοσκοπία!

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Πες την όπως προτιμάς. Κρατώ τον άντρα σου στα χέρια μου, Γερτρούδη, κι αν έχεις μυαλό θα τον βάλεις να κάνει εκείνο που του λέω.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Α, έχετε μεγάλο θράσος! Τι έχει να κάνει ο άντρας μου μαζί σας, με μια γυναίκα σαν κι εσάς;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Όμοιος τον όμοιο σ' αυτόν τον κόσμο, αγαπητή μου. Ακριβώς επειδή ο άντρας σου είναι κερδοσκόπος και άτιμος, γι' αυτό ταιριάζουμε τόσο καλά οι δυο μας. Ανάμεσα σε σένα και σ' εκείνον

υπάρχει άβυσσος. Εκείνος κι εγώ είμαστε κάτι περισσότερο από φίλοι. Είμαστε εχθροί δεμένοι μαζί. Το ίδιο αμάρτημα μας δένει.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Πώς τολμάτε να βάζετε τον άντρα μου στο ίδιο επίπεδο με εσάς; Πώς τολμάτε να απειλείτε εκείνον ή εμένα;! Φύγετε από το σπίτι μου!

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Το σπίτι σου; Σπίτι που αγοράστηκε με το αντίτιμο της ατιμίας. Σπίτι που το καθετί εδώ μέσα πληρώθηκε με μιαν απάτη. Να τος, να τος ο άντρας σου! Ρώτησέ τον αυτόν ποια είναι η αρχή της περιουσίας του. Κάνε τον να σου πει πώς πούλησε σ' έναν χρηματομεσίτη ένα κυβερνητικό μυστικό. Μάθε από αυτόν, σε τι χρωστάς τη θέση του.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Δεν είναι αλήθεια! Όχι, δεν είναι αλήθεια!

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Κοίταξέ τον. Κοίταξέ τον! Μπορεί να το αρνηθεί; Τολμά να το αρνηθεί;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Φύγετε! Πηγαίνετε αμέσως! Κάνετε το χειρότερο που μπορούσατε να κάνετε!

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Το χειρότερο; Όχι δα. Δεν τέλειωσα ακόμα μαζί σας, με κανέναν από τους δυο σας. Σας δίνω και στους δύο προθεσμία ως αύριο το μεσημέρι. Αν ως τότε δεν κάνετε αυτό που σας λέω, όλος ο κόσμος θα μάθει την προέλευση του Ρόμπερτ Τσίλτερν.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Μείσον. Οδήγησε την κυρία έξω.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Πάει καλά. Θα τα ξαναπούμε.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ω, Ρόμπερτ! Ρόμπερτ! Πούλησες ένα κυβερνητικό μυστικό για χρήματα. Άρχισες τη ζωή σου με δόλο. Έχτισες την καριέρα σου πάνω στην ατιμία. Ω, πες μου, πες μου, Ρόμπερτ, πως δεν είναι αλήθεια! Πες μου ψέματα, ψέματα πες μου! Πες μου πως δεν είναι αλήθεια!

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Όσα είπε αυτή η γυναίκα είναι πέρα για πέρα αληθινά. Άκουσέ με όμως, Γερτρούδη. Δεν μπορείς να καταλάβεις σε τι πειρασμό είχα μπει. Άφησέ με να σου πω όλη την ιστορία.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Όχι μη! Μην έρχεσαι κοντά μου. Μη με αγγίζεις. Πουλήθηκες για χρήματα. Ω, ένας κοινός κλέφτης θα ήταν καλύτερος. Σ' αγόρασαν στο παζάρι. Είπες ψέματα σε όλο τον κόσμο, κι όμως σε μένα δεν θα πεις ψέματα.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Γερτρούδη, Γερτρούδη!

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Όχι, όχι! Μη μιλάς, μην πεις τίποτα. Η φωνή σου ξυπνάει φοβερές αναμνήσεις. Μου θυμίζει πράγματα που με έκαναν να σ' αγαπήσω, μου θυμίζει λόγια που με έκαναν να σε αγαπήσω, αναμνήσεις που είναι τώρα φρικτές για μένα. Ω, και πόσο σε λάτρευα! Ήσουν για μένα κάτι ξεχωριστό από την κοινή ζωή, ένα πλάσμα αγνό, ευγενικό, τίμιο. Ναι, ναι, τίμιο! Ο κόσμος φαινόταν πιο όμορφος γιατί υπήρχες εσύ μέσα του, και η καλοσύνη πιο πραγματική γιατί ζούσες εσύ. Και τώρα, όταν σκέφτομαι πως έναν άντρα σαν και σένα τον έκανα ιδανικό μου, ιδανικό της ζωής μου...

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Αυτό ήταν το λάθος σου. Αυτή ήταν η πλάνη σου, η πλάνη που κάνουν όλες οι γυναίκες. Γιατί δεν μπορείτε να μας αγαπάτε και με τα ελαττώματά μας; Γιατί μας βάζετε πάνω σε τεράστια βάθρα; Εμείς σας αγαπούμε ξέροντας τις αδυναμίες σας, τις τρέλες σας, τις ατέλειές σας. Σας αγαπούμε ίσως ακόμα πιο πολύ γι' αυτόν τον λόγο. Όχι οι τέλειοι, αλλά εκείνοι που έχουν ατέλειες έχουν ανάγκη από αγάπη. Διαφορετικά, τι χρειάζεται καν η αγάπη; Όλα τα αμαρτήματα, εκτός από εκείνα που στρέφονται εναντίον της, θα έπρεπε η αγάπη να τα συγχωρεί. Όλες τις ζωές, εκτός από την ανέραστη ζωή, θα έπρεπε η αγάπη να τις συγχωρεί. Οι γυναίκες νομίζουν πως κάνουν τους άντρες ιδανικά. Δεν μας κάνουν τίποτα άλλο παρά ψεύτικα είδωλα. Με έκανες κι εσύ το ψεύτικο είδωλό σου και δεν είχα το θάρρος να κατέβω, να σου δείξω τις πληγές μου, να σου πω τις αδυναμίες μου. Φοβόμουν πως μπορούσα να χάσω την αγάπη σου, όπως την έχασα τώρα. Κι έτσι χθες το βράδυ μού κατέστρεψες τη ζωή. Ναι, την

κατέστρεψες. Εκείνο που μου ζήτησε αυτή η γυναίκα ήταν τίποτα αν το συγκρίνεις με εκείνο που μου πρόσφερε: την ασφάλεια και τη γαλήνη. Το νεανικό μου αμάρτημα μπορούσα να το εξαφανίσω για πάντα. Εσύ με εμπόδισες. Κανένας άλλος εκτός από σένα, το ξέρεις αυτό. Και τώρα τι άλλο μου μένει παρά η δημόσια δυσφήμιση, η καταστροφή, ο περίγελος του κόσμου; Ας μην τους κάνουν πια ιδανικά οι γυναίκες τους άντρες, γιατί μπορεί να καταστρέψουν κι άλλες ζωές, όπως εσύ, εσύ που τόσο παράφορα σ' αγάπησα, κατέστρεψες τη δική μου.

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

[Η βιβλιοθήκη του Λόρδου Γκόρινγκ, στην οδό Κέρζον. Ο Φιπς φροντίζει την ενδυμασία του κυρίου του.]

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μου πήρες καινούργιο άνθος για την μπουτονιέρα μου, Φιπς;

ΦΙΠΣ: Μάλιστα, μιλόρδε.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Αρκετά εκλεκτό, Φιπς. Είμαι σήμερα το μόνο πρόσωπο με μηδαμινή σημασία στο Λονδίνο που φοράει λουλούδι στην μπουτονιέρα.

ΦΙΠΣ: Μάλιστα, μιλόρδε. Το έχω παρατηρήσει.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Βλέπεις Φιπς, της μόδας είναι αυτό που φοράει κανείς ο ίδιος. Ντεμοντέ είναι εκείνο που φοράνε οι άλλοι.

ΦΙΠΣ: Μάλιστα, μιλόρδε.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Και ψέματα είναι οι αλήθειες που λένε οι άλλοι.

ΦΙΠΣ: Μάλιστα, μιλόρδε.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Οι άλλοι άνθρωποι είναι κυριολεκτικά απαίσιοι. Η μόνη υποφερτή συντροφιά είναι ο εαυτός μας.

ΦΙΠΣ: Μάλιστα, μιλόρδε.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Το ν' αγαπήσεις τον εαυτό σου είναι η αρχή ενός ρομάντζου που κρατάει σε όλη μας τη ζωή, Φιπς.

ΦΙΠΣ: Μάλιστα, μιλόρδε.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Α, αυτή η μπουτονιέρα, Φιπς, με κάνει να φαίνομαι κάπως υπερβολικά ηλικιωμένος. Είναι αρκετά κοινή.

ΦΙΠΣ: Θα μιλήσω στην ανθοπώλιδα, μιλόρδε. Κάποιον έχασε στην οικογένειά της τώρα τελευταία, και ίσως σ' αυτό να οφείλεται το ότι δεν είναι αρκετά εκλεκτό το άνθος της μπουτονιέρας.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Είναι απίστευτο λοιπόν αυτό που συμβαίνει με τις κατώτερες τάξεις στην Αγγλία. Διαρκώς χάνουν τους συγγενείς τους.

ΦΙΠΣ: Μάλιστα, μιλόρδε. Είναι εξαιρετικά τυχερές σ' αυτό το ζήτημα.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ναι. Κανένα γράμμα, Φιπς;

ΦΙΠΣ: Τρία, μιλόρδε.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Σε είκοσι λεπτά θέλω τ' αμάξι μου.

ΦΙΠΣ: Μάλιστα, μιλόρδε.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Α, Φιπς, πότε ήρθε αυτό το γράμμα;

ΦΙΠΣ: Το έφερε κάποιος αμέσως μόλις φύγατε για τη λέσχη.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μάλιστα. Το γράψιμο της Λαίδης Τσίλτερν. Τι να έχει τάχα να μου πει; «Έχω ανάγκη από σας. Σας έχω εμπιστοσύνη. Έρχομαι σε σας. Γερτρούδη!» Έχω ανάγκη από σας. Σας έχω εμπιστοσύνη. Έρχομαι σε σας. Όστε τα ανακάλυψε όλα! Α, δυστυχισμένη γυναίκα! Όρα όμως που τη βρήκε για επίσκεψη. Δέκα. Πρέπει να εγκαταλείψω την ιδέα να πάω στους Μπέρκσαϊρ. Εν τούτοις, είναι πάντα ευχάριστο να σε περιμένουν και να μη φτάνεις. Στον χορό των αγάμων δεν με περιμένουν, ώστε εκεί θα πάω χωρίς άλλο. Ας είναι. Θα την κάνω να σταθεί στο πλευρό του συζύγου της. Αυτό είναι το μόνο που πρέπει να κάνει μια γυναίκα. Πρέπει να πω του Φιπς ότι δεν είμαι εδώ για κανέναν άλλον απόψε...

ΦΙΠΣ: Ο Λόρδος Κάβερσαμ.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ωχ! Γιατί να εμφανίζονται οι γονείς πάντα σε ακατάλληλη ώρα; Κάποιο αλλόκοτο σφάλμα της φύσεως θα είναι, φαντάζομαι. Ω, χαίρω πολύ που σας βλέπω, αγαπητέ μου πατέρα.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Βγάλε μου την κάπα, κύριε.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Είναι ανάγκη, πατέρα;

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Και βέβαια είναι ανάγκη. Ποιο είναι το πιο αναπαυτικό κάθισμα;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ω, αυτό εδώ, πατέρα. Σ' αυτό κάθομαι κι εγώ όταν έχω ξένους.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Α, είμαι ευχαριστημένος που το μαθαίνω. Δεν μπορώ να υποφέρω τα ρεύματα. Στο σπίτι βεν έχουμε ρεύματα. Θέλω να μιλήσω σοβαρά μαζί σου, κύριε.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Καλέ μου πατέρα, τέτοια ώρα;

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Μα μόλις είναι δέκα, κύριε. Γιατί έχεις αντιρρήσεις για την ώρα; Νομίζω ότι αυτή η ώρα είναι θαυμάσια ώρα.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ναι, η αλήθεια είναι, πατέρα, ότι η Πέμπτη δεν είναι η μέρα μου για σοβαρές κουβέντες.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Τι εννοείς, κύριε;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Όσο διαρκεί η σεζόν, πατέρα, μιλώ σοβαρά μόνο την πρώτη Τρίτη του μηνός, από τις τέσσερις ως τις εφτά.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Καλά, καλά. Πες πως είναι Τρίτη. Πες πως είναι Τρίτη.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μα είναι περασμένες εφτά, πατέρα. Κι ο γιατρός μου λέει ότι δεν πρέπει να κάνω καμιά σοβαρή συζήτηση μετά τις εφτά. Αυτό με κάνει να μιλάω ύστερα στον ύπνο μου.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Να μιλάς στον ύπνο σου; Μα και τι πειράζει; Δεν είσαι παντρεμένος.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Όχι, πατέρα, δεν είμαι παντρεμένος.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Α, γι' αυτό ακριβώς ήρθα να σου μιλήσω, κύριε. Πρέπει να παντρευτείς αμέσως μάλιστα. Στην ηλικία σου, κύριε, εγώ ήμουν τριών μηνών χήρος και είχα αρχίσει κιόλας να κάνω κόρτε στη θαυμάσια μητέρα σου. Τι διάβολο! Είναι καθήκον σου, κύριε, να παντρευτείς. Να ζεις διαρκώς με την απόλαυση; Όχι. Πρέπει να βρεις μια γυναίκα. Και κοίτα πού έφτασε ο φίλος σου, ο Ρόμπερτ Τσίλτερν, με την εντιμότητα, με τη σκληρή δουλειά, με το να κάνει έναν μυαλωμένο γάμο με μια καλή γυναίκα. Γιατί δεν τον μιμείσαι; Γιατί δεν τον παίρνεις παράδειγμα;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μου φαίνεται πως αυτό θα κάνω, πατέρα.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Το εύχομαι, το εύχομαι, κύριε. Τότε θα ήμουν πολύ ευτυχής. Τώρα κάνω τη ζωή της μητέρας σου αξιολύπητη εξαιτίας σου. Είσαι ένας αναίσθητος.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ω, διαφωνώ, πατέρα.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Και παραείναι καιρός να παντρευτείς, κύριε. Είσαι τριάντα τεσσάρων ετών.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ναι, πατέρα. Λέω όμως πως είμαι τριάντα δύο. Μάλιστα, τριάντα ένα και μισό.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Σου είπα πως είσαι τριάντα τεσσάρων ετών, κύριε. Κι εξάλλου έχει ένα ρεύμα στο δωμάτιό σου. *[Φταρνίζεται]* Γιατί μου είπες ότι δεν έχει ρεύματα εδώ μέσα, ε;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ε, καλά, καλά. Ω, Θεέ μου! Θα έρθω να σας δω αύριο, πατέρα. Θα μπορέσουμε να μιλήσουμε για ό,τι θέλετε. Ελάτε να σας βοηθήσω να βάλετε την κάπα σας, πατέρα.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Όχι, όχι, κύριε. Ήρθα απόψε για ορισμένο σκοπό και θα τον φέρω σε τέλος, έστω και εις βάρος της υγείας μου ή της δικής σου. Άφησε την κάπα κάτω, άφησε την κάπα.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Πολύ καλά, πατέρα. Ας πάμε όμως σε άλλο δωμάτιο. Ελάτε. Από δω έχει φοβερό ρεύμα.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Μα μου φαίνεται, κύριε, πως έχω δικαίωμα να φτερνίζομαι όποτε θέλω. *[Φταρνίζεται]*

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Φιπς, έχει καλή φωτιά στο καπνιστήριο;

ΦΙΠΣ: Μάλιστα, μιλόρδε.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ελάτε, πάμε μέσα, πατέρα. Τα φτερνίσματά σας ραγίζουν την καρδιά του ανθρώπου. Ελάτε. Ελάτε.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Μη με σπρώχνεις!

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: *[Προς τον Φιπς.]* Φιπς, θα έρθει μια κυρία να με δει απόψε για μια εμπιστευτική υπόθεση. Πέρασέ την στο σαλόνι όταν έρθει, κατάλαβες;

ΦΙΠΣ: Μάλιστα, μιλόρδε.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Είναι ένα ζήτημα εξαιρετικά σοβαρό, Φιπς.

ΦΙΠΣ: Κατάλαβα, μιλόρδε.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Δεν πρέπει να δεχτείς κανέναν άλλον και για κανέναν λόγο.

ΦΙΠΣ: Κατάλαβα, μιλόρδε.

[Ακούγεται κουδούνι εξώπορτας]

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ω, θα είναι η κυρία ίσως. Θα πάω να δω μόνος μου.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Λοιπόν, κύριε, θα σε περιμένω πολλή ώρα ακόμα;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μια στιγμή, πατέρα, μια στιγμή. Έρχομαι. Θυμήσου τις οδηγίες μου, Φιπς. Σε εκείνο το δωμάτιο.

ΦΙΠΣ: Μάλιστα Μιλόρδε.

Τι όνομα, κυρία;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Δεν είναι εδώ ο Λόρδος Γκόρινγκ; Μου είπαν πως είναι στο σπίτι.

ΦΙΠΣ: Ο κύριος είναι αυτή τη στιγμή με τον Λόρδο Κάβερσαμ, κυρία.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ω, τι στοργικός γιος!

ΦΙΠΣ: Ο κύριος μου είπε να σας παρακαλέσω, κυρία, να έχετε την καλοσύνη να τον περιμένετε στο σαλόνι. Ο κύριος θα σας συναντήσει εκεί.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Με περιμένει ο Λόρδος Γκόρινγκ;

ΦΙΠΣ: Μάλιστα, κυρία.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Είσαι απολύτως βέβαιος γι' αυτό;

ΦΙΠΣ: Ο κύριος μου είπε ότι αν ερχόταν μια κυρία, όφειλα να παρακαλέσω την κυρία να περιμένει στο σαλόνι. Οι οδηγίες του κυρίου σ' αυτό το ζήτημα ήταν πολύ ακριβείς.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Τι προβλεπτικός! Το να προσδοκάς το απροσδόκητο δείχνει πάρα πολύ μοντέρνα αντίληψη. Ω, τι άχαρο που φαίνεται πάντα το σαλόνι του μπεκιάρη! Εδώ μέσα όλα αυτά θα πρέπει να τα αλλάξω εγώ. Όχι, όχι, όχι αυτή τη λάμπα! Μην τη φέρνεις, δεν τη θέλω. Έχει πολύ δυνατό φως. Προτιμώ να μου ανάψεις μερικά κεριά.

ΦΙΠΣ: Μάλιστα, κυρία.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ελπίζω τα κεριά να έχουν αμπαζούρ που να τους ταιριάζει.

ΦΙΠΣ: Ως τώρα δεν μας έγιναν παράπονα γι' αυτό, κυρία.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Α, χαίρομαι γι' αυτό.

Ποια γυναίκα να περιμένει άραγε απόψε; Θα ήταν πολύ ευχάριστο να τον έπιανα. Οι άντρες παίρνουν πάντα τόσο βλακώδες ύφος όταν τους πιάνουν. Και κατά κανόνα όλοι οι άντρες πιάνονται. Ενδιαφέρον δωμάτιο αυτό εδώ. Και τι ενδιαφέρον και το ταμπλώ! Θα ήθελα να ήξερα τι είδους αλληλογραφία έχει ο Λόρδος Γκόρινγκ. Πολύ λίγο ενδιαφέρουσα. Λογαριασμοί, κάρτες, χρέη, ηλικιωμένες κυρίες. Μπα! Μπα! Ποιος να του γράφει τάχα σε ροζ χαρτί; Ροζ χαρτί και φάκελο. Τι ανόητο να γράφεις σε ροζ χαρτί; Μοιάζει σαν αρχή λαϊκού ρομάντζου. Το γνωρίζω αυτό το γράψιμο. Αυτό το γράψιμο είναι της Γερτρούδης Τσίλτερν. Το θυμάμαι πάρα πολύ καλά. Οι Δέκα Εντολές σε δέκα γραμμές και ολόκληρος ο ηθικός νόμος μέσα σε μια σελίδα. Γιατί άραγε να του γράφει η Γερτρούδη; Ασφαλώς κάτι, κάτι φρικτό για μένα θα γράφει αυτή. Πόση απέχθεια αισθάνομαι γι' αυτή τη γυναίκα! «Έχω ανάγκη από σας. Έχω εμπιστοσύνη σε σας. Έρχομαι σε σας, Γερτρούδη»... Έχω ανάγκη από σας, Έχω εμπιστοσύνη, σε σας, αυτό το γράμμα μου χρειάζεται.

ΦΙΠΣ: Άναψα τα κεριά στο σαλόνι κυρία, σύμφωνα με την εντολή σας.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ευχαριστώ.

ΦΙΠΣ: Πιστεύω πως θα σας αρέσουν τα αμπαζούρ κυρία. Είναι τα ίδια που χρησιμοποιεί και ο κύριος όταν δίνεται για το δείπνο.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ε, τότε είμαι βέβαιη ότι θα ξέρουν να φωτίζουν όπως πρέπει.

ΦΙΠΣ: Σας ευχαριστώ κυρία.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Αγαπητέ μου πατέρα. Αν πρόκειται να παντρευτώ, θα μου επιτρέψετε βέβαια να εκλέξω τον τόπο, το χρόνο και το πρόσωπο, προ πάντων το πρόσωπο.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Αυτό δεν είναι δική σου δουλειά, κύριε. Εσύ πιθανό να κάνεις πολύ φτωχή εκλογή. Εγώ πρέπει να δώσω γνώμη, όχι εσύ. Αυτό είναι ζήτημα περιουσιακό, δεν είναι ζήτημα συμπαθείας. Η συμπάθεια έρχεται αργότερα στον έγγαμο βίο.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ναι, στον έγγαμο βίο η συμπάθεια έρχεται όταν πια οι σύζυγοι έχουν σιχαθεί ο ένας τον άλλον, δεν είναι έτσι πατέρα;

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Και βέβαια κύριε, όχι, όχι, όχι, θέλω να πω, γιατί με μπερδεύεις, ε; Απόψε βλέπω μιλάς πολύ ανόητα,

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Εγώ λέω ότι ο γάμος είναι ζήτημα μυαλού.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μα οι γυναίκες που έχουν μυαλό, είναι τόσο περίεργα άσχημες, δεν είναι έτσι πατέρα;

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Καμιά γυναίκα ή άσχημη, ή όμορφη δεν έχει μυαλό, κύριε, το μυαλό είναι προνόμιο του ανδρός,

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Πολύ σωστά, αλλά εμείς οι άντρες έχουμε σε τέτοιο βαθμό ανεπτυγμένο το αίσθημα της αυτοθυσίας, ώστε δεν χρησιμοποιούμε ποτέ το μυαλό μας. Δεν είναι έτσι πατέρα;

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Εγώ το χρησιμοποιώ κύριε, Και τίποτα άλλο δεν χρησιμοποιώ από αυτό.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μου το 'χει πει και η μητέρα μου.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Αυτό είναι το μυστικό της ευτυχίας της μητέρας σου. Αλλά είσαι ένας αναίσθητος, αναίσθητος, αναίσθητος!

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ρόμπερτ!

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Τι ευτύχημα αγαπητέ μου Άρθουρ, να σε συναντήσω στο κατώφλι της πόρτας σου. Μόλις μου είχε πει ο υπηρέτη σου ότι δεν ήσουν μέσα, τι περίεργο; ναι,

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ναι, η αλήθεια είναι πως είμαι τρομερά απασχολημένος απόψε Ρόμπερτ και έδωσα εντολή να μην δεχτούν κανένα. Ακόμη και ο πατέρας μου βρήκε κάπως ψυχρή υποδοχή, όλη την ώρα παραπονιόταν για κάποιο ρεύμα,

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Εμένα πρέπει να με δεχτείς Άρθουρ, είσαι ο καλύτερός μου φίλος. Αύριο ίσως θα είσαι ο μόνος μου φίλος. Α γυναίκα μου τα ανακάλυψε όλα.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Αχά! Το είχα μαντέψει.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Αλήθεια; πώς;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Απλώς, από κάτι που υπήρχε στην έκφραση του προσώπου σου τη στιγμή που έμπαινες. Ποιος της τα είπε;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Η κυρία Ττσίβλι, η ίδια.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Δεν έλαβες ακόμη από τη Βιέννη καμιά απάντηση στο τηλεγράφημά σου;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ναι. Απόψε στις 8 έλαβα ένα τηλεγράφημα από τον πρώτο γραμματέα.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Και λοιπόν;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Απολύτως τίποτα δεν είναι γνωστό εις βάρος της. Αντιθέτως κατέχει μάλλον ανώτερη θέση στην κοινωνία. Είναι σχεδόν κοινό μυστικό πως ο βαρώνος Άρνχαϊμ της άφησε το μεγαλύτερο μέρος της κολοσσιαίας περιουσίας του. Εκτός από αυτό τίποτα άλλο δεν μπόρεσα να μάθω.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ώστε δεν φαίνεται να ναι κατάσκοπος.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Οι κατάσκοποι είναι άχρηστοι σήμερα, το επάγγελμά τους δεν έχει πια πέραση. Τη δουλειά τους την κάνουν οι εφημερίδες.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Και εξαιρετικά καλά μάλιστα.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Άρθουρ, καίγομαι από τη δίψα, μπορώ να σου ζητήσω να πω κάτι; Λίγο κρασί με σέλτς;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Και βέβαια να πω αμέσως να μας φέρουν.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ευχαριστώ. Δεν ξέρω τι να κάνω, Άρθουρ, δεν ξέρω τι να κάνω. Και εσύ είσαι ο μόνος μου φίλος. Μπορώ να σε εμπιστευτώ απόλυτα, δεν είναι έτσι;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ασφαλώς αγαπητέ μου Ρόμπερτ. Ε φέρε κρασί με σέλτς, Φιπς,

ΦΙΠΣ: Μάλιστα, μιλόρδε.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Και άκουσε, Φιπς...

ΦΙΠΣ: Μάλιστα, μιλόρδε.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μου επιτρέπεις μια στιγμή Ρόμπερτ θέλω να δώσω μερικές οδηγίες στον υπηρέτη μου.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Μα βέβαια, βέβαια.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ε όταν έρθει εκείνη η κυρία να της πεις ότι δεν με περιμένετε απόψε στο σπίτι πες ότι με κάλεσαν ξαφνικά έξω από την πόλη, κατάλαβες;

ΦΙΠΣ: Η κυρία είναι ήδη στο σαλόνι μιλόρδε. Μου είπατε να την οδηγήσω εκεί.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Έκαμες πολύ καλά, πήγαινε. Σε τι μπλέξιμο βρίσκομαι! Όχι, νομίζω θα τα βγάλω πέρα. Θα της κάνω διάλεξη μέσα από την πόρτα.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: [*Μιλάει δυνατά εσκεμμένα*] Λοιπόν, Ρόμπερτ, την αγαπάς τη γυναίκα σου, δεν την αγαπάς;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Την αγαπώ πιο πολύ από κάθε τι στον κόσμο. Άλλοτε νόμιζα πως η φιλοδοξία είναι η μεγάλη υπόθεση της ζωής. Δεν είναι όμως. Τίποτα άλλο δεν υπάρχει εκτός από την αγάπη, κι εγώ την αγαπώ, την αγαπώ. Είμαι όμως ατιμασμένος στα μάτια της.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Εκείνη δεν έκαμε στη ζωή της καμιά τρέλα, καμιά επιπολαιότητα για να μη σου συγχωρεί το δικό σου αμάρτημα;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Η γυναίκα μου; Ποτέ! Εκείνη στέκεται ξέχωρα, όπως στέκονται οι ενάρετες γυναίκες, αυστηρή και χωρίς έλεος. Την αγαπώ όμως, Άρθουρ. Δεν έχουμε παιδιά και δεν έχω κανέναν άλλον για να αγαπώ, κανέναν άλλον για να με αγαπά. Ίσως, αν ο Θεός μας είχε δώσει παιδιά, να ήταν και εκείνη πιο μαλακή μαζί μου. Ας μη μιλάμε όμως για αυτό. Ήμουνα απότομος μαζί της απόψε. Μου φαίνεται όμως πως άμα οι αμαρτωλοί μιλούν στους αγίους, πάντοτε είναι απότομοι.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ω, η γυναίκα σου θα σε συγχωρέσει, ίσως να σε συγχωρεί κιόλας αυτή τη στιγμή. Σ' αγαπά, Ρόμπερτ, γιατί να μη σε συγχωρέσει;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ο Θεός να δώσει.

ΦΙΠΣ: Κρασί με σελτς, κύριε.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Α, ευχαριστώ.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Έχεις το αμάξι σου, Ρόμπερτ;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Όχι, ήρθα πεζός από τη Λέσχη.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Α, ο σερ Ρόμπερτ, θα πάρει το αμάξι μου, Φιπς.

ΦΙΠΣ: Μάλιστα, μιλόρδε.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ρόμπερτ, δεν με παρεξηγείς που σε διώχνω.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Άρθουρ, πρέπει να μου επιτρέψεις να μείνω 5 λεπτά. Πήρα την απόφασή μου για... για το τι θα πω απόψε στη βουλή. Η συζήτηση για την Αργεντινή διώρυγα θα αρχίσει στις 11... [*Ακούγεται θόρυβος από το διπλανό δωμάτιο*] Τι ήταν αυτό;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ω, τίποτα.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Άκουσα μια καρέκλα που έπεσε στο διπλανό δωμάτιο. Κάποιος μας άκουσε.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Α, όχι, όχι, δεν είναι κανένας εκεί.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Κάποιος είναι. Έχει φώτα στο δωμάτιο και η πόρτα είναι μισάνοιχτη. Κάποιος κρυφάκουγε, κρυφάκουγε όλα τα μυστικά της ζωής μου. Άρθουρ, τι θα πει αυτό;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ρόμπερτ, είσαι ταραγμένος, εκνευρισμένος, δεν είναι κανένας, σου λέω σε αυτό το δωμάτιο. Κάθισε Ρόμπερτ.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Δίνεις το λόγο σου, πως δεν είναι κανένας εκεί;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μα, ναι.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Το λόγο της τιμής σου;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ναι.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Άρθουρ, άφησε με να δω μόνος σου.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Όχι, όχι, σε παρακαλώ.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Αν δεν είναι κανένας εκεί, γιατί να μην κοιτάξω;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ρόμπερτ, σου είπα ότι δεν υπάρχει κανείς εδώ μέσα, αυτό είναι αρκετό.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Όχι, δεν είναι αρκετό. Επιμένω να μπω σε αυτό το δωμάτιο. Μου είπες πως δεν υπάρχει κανένας εκεί, τι λόγο έχεις λοιπόν να μου αρνείσαι;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Για όνομα του θεού. Ε, λοιπόν, ναι, είναι κάποιος μέσα. Κάποιος που δεν πρέπει να δεις.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Εδώ παίζεται η ζωή μου, και δεν με ενδιαφέρει ποιος είναι εκεί μέσα; Θέλω να μάθω σε ποιον είπα το μυστικό μου και την ντροπή μου.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ο θεέ μου, η ίδια η γυναίκα του βρίσκεται εκεί μέσα!

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Τι εξήγηση έχεις να δώσεις για την παρουσία αυτής της γυναίκας εδώ;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ρόμπερτ, σ' ορκίζομαι στην τιμή μου ότι αυτή η κυρία είναι αγνή και αθώα από κάθε προσβολή εις βάρος σου.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Είναι ένα χυδαίο, ένα άτιμο πλάσμα.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μην το λες αυτό, Ρόμπερτ. Προς χάρη σου ήρθε εδώ για να προσπαθήσει να σε σώσει ήρθε. Εσένα αγαπάει και κανέναν άλλον

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Είσαι τρελός, τι έχω να κάνω εγώ με τις δικές, ας μπερδεψοδουλειές; Ας μείνει ερωμένη σου, ταιριάζεται πολύ καλά ο ένας τον άλλον. Εκείνη διεφθαρμένη και ντροπιασμένη, εσύ άπιστος σαν φίλος, ύπουλος και σαν εχθρός.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Δεν είναι αλήθεια, Ρόμπερτ. Ορκίζομαι στο θεό, δεν είναι αλήθεια. Μπροστά της και μπροστά σου, θα τα εξηγήσω όλα.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Αφήστε με να περάσω, κύριε. Αρκετά ψέματα είπατε με το λόγο της τιμής σας.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Θεέ μου!

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Καλησπέρα, λόρδε Γκόρινγκ.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Κυρία Τσίβλι! Θεέ και κύριε! Μπορώ να ρωτήσω τι κάνατε κρυμμένη στο σαλόνι μου;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Απλώς κρυφάκουγα, έχω αληθινό πάθος να κρυφακούω. Ακούει κανένας πολύ ενδιαφέροντα πράγματα πίσω από τις κλειστές πόρτες.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Δεν βρίσκεται πως αυτό είναι σαν να προκαλείτε κάπως τη μοίρα;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ω, η μοίρα μπορεί να ανθίσταται στις προκλήσεις τη σημερινή εποχή.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Είμαι ευχαριστημένος για την επίσκεψή σας. Θα σας δώσω μια καλή συμβουλή.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Α σας παρακαλώ, όχι. Δεν πρέπει κανένας να δίνει τίποτα σε μια γυναίκα που δεν μπορεί να το φορέσει το βράδυ.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Βλέπω πως εξακολουθείτε να έχετε την ίδια ισχυρογνωμοσύνη που είχατε.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Πολύ περισσότερη, έχω κάνει μεγάλες προόδους. Απέκτησα μεγαλύτερη πείρα.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Η πολύ μεγάλη πείρα είναι επικίνδυνη. Πάρτε ένα τσιγάρο, παρακαλώ.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ω, μερσί.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Οι μισές από τις νόστιμες γυναίκες του Λονδίνου καπνίζουν. Εγώ προσωπικώς προτιμώ τις άλλες μισές.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Α, ευχαριστώ. Δεν καπνίζω ποτέ. Αυτό δεν θα άρεσε στη μοδίστρα μου. Και το πρώτο καθήκον μιας γυναίκας στη ζωή είναι προς τη μοδίστρα της, δεν είναι έτσι; Τώρα το δεύτερο, ε, το δεύτερο κανένας ακόμα δεν το ανακάλυψε.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ήρθατε για να μου πουλήσετε το γράμμα του σερ Ρόμπερτ Τσίλτερν. Γι' αυτό δεν ήρθατε;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ήρθα να σας το προσφέρω υπό όρους. Πώς το μαντέψατε;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Γιατί είναι το μόνο ζήτημα για το οποίο δεν μιλήσατε καθόλου. Το'χετε μαζί σας;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ω, για τω Θεώ, ένα καλοκομμένο φόρεμα δεν έχει τσέπες.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Τι τιμή ζητάτε για αυτό;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Τι φοβερά Άγγλος που είσαστε! Ο Άγγλος νομίζει πως ένα βιβλιάριο επιταγών μπορεί να λύσει όλα τα προβλήματα στη ζωή. Μα, αγαπητέ μου Άρθουρ, έχω πολύ περισσότερα χρήματα από σένα, και τόσα ακριβώς όσα έχει βάλει στο χέρι ο Ρόμπερτ Τσίλτερν. Δεν είναι το χρήμα αυτό που ζητώ.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Τι ζητάτε λοιπόν, κυρία Τσίβλι;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Γιατί δεν με λες Λάουρα;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Δεν μ'αρέσει το όνομα.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Άλλοτε το λάτρευες.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ναι, για αυτό ακριβώς.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Άρθουρ, μ'αγαπούσες κάποτε.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ναι.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Και μου ζήτησες να γίνω γυναίκα σου.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Αυτό ήταν η φυσική συνέπεια της αγάπης μου για σας.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Και με εγκατέλειψες, γιατί είδες ή νόμιζες πως είδες τον καημένα το γερολόρδο Μόρτλεϊκ να προσπαθεί να μου κάνει ασυγκράτητο φλερτ μέσα στη σέρα.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Έχω μείνει με την εντύπωση πως ο δικηγόρος μου το κανόνισε αυτό το ζήτημα με κάποιους όρους που τους υπαγορεύσατε εσείς,

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Τότε ήμουν φτωχή, εσύ ήσουν πλούσιος.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ακριβώς. Και γι' αυτό ακριβώς κάνατε πως με αγαπάτε.

[ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΚΗ ΟΔΗΓΙΑ — ΑΓΓΛΙΚΟ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ] Το πρωινό καθιστικό του σπιτιού των Τσίλτερν, όπως στη δεύτερη πράξη. Η επιστροφή στον ίδιο χώρο υπογραμμίζει ότι η σύγκρουση επιλύεται όχι με αλλαγή σκηνικού αλλά με αλλαγή στάσης των προσώπων.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Τον καημένο το γερολόρδο Μόρτλεϊκ, που είχε μόνο δυο θέματα συζητήσεως. Τους ρευματισμούς του και τη γυναίκα του. Ποτέ δεν είχα μπορέσει να καταλάβω για ποιο απ' τα δύο μιλούσε. Χρησιμοποιούσε την πιο φριχτή γλώσσα και για τα δυο. Λοιπόν, Άρθουρ ήσουν ανόητος, το ξέρεις; Μα, ο καημένος ο λόρδος, δεν ήταν για μένα τίποτα περισσότερο από ένα αντικείμενο διασκέδασεως, ξέρεις, ένα από εκείνα τα απεριγράπτα ανιαρά αντικείμενα διασκέδασεως που τα βρίσκει κανένας πάντα στα Αγγλικά weekend.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ναι, ξέρω.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Μου φαίνεται πως κανένας δεν μπορεί να ναι ηθικός υπεύθυνος για ό,τι μπορεί να του συμβεί σε ένα εγγλέζικο weekend.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ξέρω, ξέρω, πολλοί άνθρωποι έχουν αυτή τη γνώμη.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Άρθουρ, σ' αγαπούσα.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Αγαπητή μου κυρία Τσίβλι, ήσασταν πάντοτε πάρα πολύ έξυπνη για να ξέρετε κάτι από αγάπη.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Κι όμως αγαπούσα, και εσύ με αγαπούσες Άρθουρ, το ξέρεις πώς με αγαπούσες και η αγάπη είναι θαυμάσιο πράγμα. Άρθουρ, κουράστηκα να ζω στο εξωτερικό, θέλω να ξαναγυρίσω στο Λονδίνο. Όταν σε είδα χθες το βράδυ στους Τσίλτερν. κατάλαβα Άρθουρ, πως ήσουν το μόνο πρόσωπο που με ενδιέφερε ποτέ, αν με ενδιέφερε δηλαδή ποτέ κανένας. Λοιπόν Άρθουρ, το πρωί της ημέρας που θα με παντρευτείς, θα σου δώσω το γράμμα του Ρόμπερτ Τσίλτερν. Αυτή είναι η πρότασή μου. Θα στο δώσω μάλιστα τώρα, αν μου υποσχεθείς να με παντρευτείς.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Τώρα;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ε, αύριο.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μιλάτε σοβαρά;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ναι, πολύ σοβαρά,

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μα, θα' μουν πολύ κακός σύζυγος για σας.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ω, δεν με πειράζουν οι κακοί σύζυγοι, είχα δύο ως τώρα, με διασκεδάζαν αφάνταστα κι οι δύο.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Θέλετε να πείτε ότι εσείς διασκεδάζατε εις βάρος τους.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Τέλος πάντων, ας τα αφήσουμε αυτά. Προτιμάς λοιπόν να αφήσεις τον καλύτερό σου φίλο, τον Ρόμπερτ Τσίλτερν, να καταστραφεί παρά να παντρευτείς μια γυναίκα που πραγματικά έχει ακόμα αξιόλογα θέλητρα; Νόμιζα πως θα' χες φτάσει σε κάποιο ανώτερο βαθμό αυτοθυσίας. Ξεχνάς φαίνεται, πως ξέρω πολύ καλά τον πραγματικό χαρακτήρα του λόρδου Τσίλτερν.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Εκείνο που ξέρετε για αυτόν δεν είναι ο πραγματικός του χαρακτήρας. Ήταν μια απερίσκεπτη πράξη που έκανε. στα νιάτα του. Ατιμωτική, το παραδέχομαι, επαίσχυντη, το παραδέχομαι, και για αυτό το λόγο ξένη προς τον αληθινό του χαρακτήρα.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Πώς υπερασπίζεστε ο ένας τον άλλον, εσείς οι άντρες!

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Πώς πολεμάτε η μία την άλλη εσείς οι γυναίκες!

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Εγώ μόνο μια γυναίκα πολεμώ. Την Γερτρούδη Τσίλτερν. Τη μισώ, τώρα τη μισώ πιο πολύ από κάθε άλλη φορ.,

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Γιατί της δημιουργήσατε μια πραγματική τραγωδία στη ζωή της, υποθέτω.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Μόνο μια τραγωδία υπάρχει στη ζωή της γυναίκας, αγαπητέ μου. Το γεγονός ότι το παρελθόν της το αντιπροσωπεύει πάντα ο εραστής, και το μέλλον της χωρίς εξαίρεση ο σύζυγος.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Η Λαίδη Τσίλτερν δεν ξέρει τίποτα από το είδος της ζωής για το οποίο κάνετε υπαινιγμό.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: τέλος πάντων Άρθουρ, υποθέτω ότι αυτή η ρομαντική συνέντευξη μπορεί να θεωρηθεί πως τέλειωσε. Παραδέχομαι ότι ήταν ρομαντική, δεν είναι έτσι; Για το προνόμιο να γίνω γυναίκα σου, ήμουν έτοιμη να καταβάλω ένα μεγάλο αντίτιμο, το κορύφωμα της διπλωματικής μου καριέρας. Αρνείσαι, ε, πολύ καλά. Αν ο σερ Ρόμπερτ δεν υποστηρίξει το αργεντινό μου σχέδιο, θα τον καταστρέψω. *Voile tout.*

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Δεν πρέπει να το κάνετε αυτό, θα' ταν χυδαίο, φρικτό, άτιμο.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ω, μη μεταχειρίζεσαι μεγάλα λόγια, έχουν τόση μικρή σημασία. Εδώ πρόκειται για μια εμπορική δοσοληψία, αγαπητέ μου, αυτό είναι όλο, δεν ωφελεί σε τίποτα να την ανακατεύουμε με αισθηματικότητες. Έκανα μια πρόταση να πουλήσω κάτι στον σερ Ρόμπερτ Τσίλτερν. Αν δεν πληρώσει εμένα την τιμή που ζητώ, θα αναγκαστεί να πληρώσει στον κόσμο μεθαύριο πολύ μεγαλύτερη τιμή. Δεν έχουμε τίποτα άλλο να πούμε, πρέπει να φύγω. Αντίο. Δεν θα μου δώσεις το χέρι σου;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Σε σας, όχι. Πήγατε σήμερα το απόγευμα στο σπίτι μιας από τις πιο ευγενικές και μεγαλόψυχες γυναίκες του κόσμου για να ταπεινώσετε στα μάτια της τον άντρα της. Αυτό δεν μπορώ να σας το συγχωρήσω, αυτό ήταν φρικτό, δεν μπορεί να υπάρξει συγχώρηση.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Τι; Α, Άρθουρ, είσαι άδικος μαζί μου. Εγώ δεν πήγα καθόλου για να πειράξω την Γκερτρούδη. Εγώ δεν είχα καμιά τέτοια σκέψη την ώρα που έμπαινα. Εγώ απλώς πήγα να ρωτήσω μήπως ένα κόσμημα που κάπου το' χασα χθες τη νύχτα, είχε βρεθεί στο σπίτι των Τσίλτερν. Αν δεν με πιστεύεις ρώτα τη λαίδη Μάρκμπι. Θα σου πει πως είναι αλήθεια. Η σκηνή που δημιουργήθηκε έγινε αφού έφυγε λαίδη Μάρκμπι, και βρέθηκα στην ανάγκη να φερθώ έτσι, καταλαβαίνεις, ύστερα από το απότομο και πειρακτικό τρόπο της Γερτρούδης. Εγώ πήγα, α, ίσως με λίγη πειρακτική διάθεση αν θέλεις το παραδέχομαι. Αλλά πήγα μόνο και μόνο να ρωτήσω αν βρέθηκε μια διαμαντένια καρφίτσα μου. Αυτό ήτανε. Αυτή ήταν η αρχή όλης αυτής της ιστορίας.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μια διαμαντένια καρφίτσα σε σχήμα φιδιού με ένα ρουμπίνι;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ναι, καλά πώς την ξέρεις;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ε, βρέθηκε δηλαδή τη βρήκα εγώ ο ίδιος.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Αλήθεια;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Από βλακεία ξέχασα να πω τίποτα στον οικονόμο την ώρα που έφευγα. Μα ναι, είναι εδώ μέσα σ' αυτό το συρτάρι. Όχι, όχι, σε αυτό είναι! Αυτή η καρφίτσα δεν είναι;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Α, αυτή...Είμαι πάρα πολύ ευχαριστημένη που την ξαναβρίσκω. Ευχαριστώ, Άρθουρ. Ήτανε...ήτανε δώρο.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Δεν θα τη φορέσετε;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ω, βέβαια, θα τη φορέσω αν θελήσεις να μου την καρφίτσώσεις εσύ. Εδώ, εδώ αριστερά.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Όχι, καλύτερα εδώ.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Γιατί μου τη φοράς για βραχιόλι; Ποτέ δεν είχα μάθει πως μπορούσε να φορεθεί για βραχιόλι.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Αλήθεια;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Όχι. Μου πάει όμως πολύ ωραία και για βραχιόλι, δεν είναι έτσι;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ναι. Πολύ καλύτερα από την τελευταία φορά που την είδα.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Μα, θαύμα είναι! Κοίταξε, Άρθουρ, πότε την είχες δει για τελευταία φορά;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Εδώ και δέκα χρόνια, όταν τη φορούσε η Λαίδη Μπέρκσαϊρ, από την οποία την κλέψατε.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Τι θέλεις να πεις;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Θέλω να πω ότι αυτό το κόσμημα το κλέψατε από την ξαδέρφη μου, τη Λαίδη Μπέρκσαϊρ, που της το είχα χαρίσει στον γάμο της. Οι υποψίες βάρυναν τότε έναν κακόμοιρο υπηρέτη, που έπεσε σε δυσμένεια και τον έδιωξαν. Μόλις είδα την καρφίτσα χθες το βράδυ, την αναγνώρισα αμέσως. Αποφάσισα να μην πω τίποτα γι' αυτό ώσπου να βρω τον κλέφτη. Τώρα βρήκα τον κλέφτη και άκουσα και την ομολογία του.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Δεν είναι αλήθεια!

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Το ξέρετε πως είναι αλήθεια. Η λέξη «κλέφτης» είναι γραμμένη στο πρόσωπό σας αυτή τη στιγμή.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Θα αρνηθώ όλη αυτή την υπόθεση, από την αρχή ως το τέλος. Θα πω ότι ποτέ μου δεν είδα αυτό το σιχαμερό πράγμα, ότι ποτέ μου δεν το είχα στην κατοχή μου.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Το να κλέψει κανείς ένα πράγμα, κυρία Τσίβλι, έχει το μειονέκτημα ότι ο κλέφτης δεν ξέρει ποτέ πόσο θαυμάσιο είναι το κλοπιμαίο. Δεν μπορείτε να βγάλετε αυτό το βραχιόλι αν δεν ξέρετε πού βρίσκεται το ελατήριο. Μην προσπαθείτε άδικα.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Κτήνος! Άνανδρε!

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μη μεταχειρίζεστε μεγάλα λόγια. Έχουν τόσο μικρή σημασία.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Τι σκοπεύεις να κάνεις τώρα;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Θα χτυπήσω το κουδούνι για τον υπηρέτη μου. Είναι θαυμάσιος υπηρέτης. Μπαίνει πάντοτε τη στιγμή που χτυπάει το κουδούνι. Μόλις έρθει, θα του πω να φωνάξει την αστυνομία.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Την αστυνομία; Γιατί;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Αύριο οι Μπέρκσαϊρ θα σας κάνουν μήνυση. Γι' αυτό χρειάζεται η αστυνομία.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Μην το κάνεις αυτό, Άρθουρ! Μην το κάνεις, για τω Θεώ! Θα κάνω ό,τι μου ζητήσεις, ό,τι κι αν θελήσεις. Μην το κάνεις αυτό!

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Δώσε μου το γράμμα του Ρόμπερτ Τσίλτερν.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Στάσου, στάσου! Άφησέ με. Άφησέ μου καιρό να σκεφτώ.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Δώστε μου το γράμμα του Ρόμπερτ Τσίλτερν.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Δεν το έχω μαζί μου. Θα στο δώσω αύριο.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Το ξέρετε πως λέτε ψέματα. Δώστε μου το γράμμα αμέσως. [Του το δίνει] Αυτό είναι!

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ναι.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Έχετε, κυρία Τσίβλι, στιγμές πρακτικού πνεύματος αξιοθαύμαστο για τόσο καλοντυμένη γυναίκα. Σας συγχαίρω.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Σε παρακαλώ, Άρθουρ, δώσε μου ένα ποτήρι νερό.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ευχαρίστως.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: [Μονολογεί] Εγώ τώρα με αυτό το γράμμα θα σας τακτοποιήσω και τους δυο. Θα πάρω εκδίκηση και από τους δυο σας.

Ευχαριστώ. Με βοηθάς, παρακαλώ, να βάλω την κάπα μου;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ευχαρίστως.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ευχαριστώ. Δεν θα δοκιμάσω ποτέ πια να κάνω κακό στον Ρόμπερτ Τσίλτερν.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ευτυχώς δεν θα έχετε την ευκαιρία, κυρία Τσίβλι.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Μα κι αν την είχα, δεν θα το 'κανα. Αντίθετα, σκοπεύω να του προσφέρω μια πολύ μεγάλη εκδούλευση.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Χαίρω πολύ που το ακούω. Αυτό σημαίνει ηθική ανάπλαση.

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ναι. Δεν μπορώ να ανεχθώ έναν τόσο τίμιο πολιτικό, έναν τόσο έντιμο Άγγλο ευπατρίδη, να τον απατούν τόσο αδιάντροπα και τόσο...

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Λοιπόν;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Ανακάλυψα πως οι τελευταίες θελήσεις και εξομολογήσεις της Γερτρούδης Τσίλτερν, και εγώ δεν ξέρω πως, μπήκαν κατά λάθος στην τσέπη μου.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Τι θέλετε να πείτε;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: Θέλω να πω ότι θα στείλω στον Ρόμπερτ το ερωτικό γράμμα που σου έγραψε απόψε η γυναίκα του.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ερωτικό γράμμα;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: «Έχω ανάγκη από σας. Σας έχω εμπιστοσύνη. Έρχομαι σε σας. Γερτρούδη».

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ω, παλιογυναίκα! Διαρκώς πρέπει να κλέβεις εσύ; Δώσ' μου πίσω αυτό το γράμμα, αλλιώς θα σου το πάρω διά της βίας. Δεν θα φύγεις από αυτό το δωμάτιο πριν σου το πάρω!

ΦΙΠΣ: Μάλιστα μιλόρδε;

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΒΛΙ: [Προς τον Φίπς] Ο Λόρδος Γκόρινγκ σου χτύπησε για να με συνοδεύσεις ως τη πόρτα. Καληνύχτα, Λόρδε Γκόρινγκ.

ΠΡΑΞΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Σκηνή: Το πρωινό καθιστικό στο σπίτι του Σερ Ρόμπερτ Τσίλτερν.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Λόρδε Γκόρινγκ, δεν ήρθατε στο ραντεβού σας στο πάρκο. Και οι άνθρωποι που δεν πηγαίνουν στα ραντεβού τους είναι φρικτοί!

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Σιχαμένοι!

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Χαίρω πολύ που το παραδέχεστε.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Καλημέρα Μέϊμπελ. Καλημέρα, Λόρδε Γκόρινγκ.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Καλημέρα, Λαίδη ΤσίλτερνΛα.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Λόρδε Γκόρινγκ, θα είμαι στη σέρα, κάτω από τον δεύτερο φοίνικα αριστερά.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Δεύτερο αριστερά, είπατε;

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ναι, ναι. Στον συνηθισμένο φοίνικα.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ωραία. Λαίδη Τσίλτερν, έχω ευχάριστα νέα να σας πω. Η κυρία Τσίβλι μου έδωσε το γράμμα του Ρόμπερτ χθες το βράδυ και το έκαψα. Ο Ρόμπερτ σώθηκε.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Το έκαψε; Σώθηκε! Πόσο χαίρομαι γι' αυτό!

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Για έναν μόνο άνθρωπο τώρα θα μπορούσε κανείς να πει πως βρίσκεται σε κίνδυνο.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ποιος είναι αυτός;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Εσείς η ίδια.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Εγώ σε κίνδυνο; Τι θέλετε να πείτε;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Χθες το βράδυ μου γράψατε ένα γράμμα ζητώντας τη βοήθειά μου. Η κυρία Τσίβλι έκλεψε αυτό το γράμμα από το σπίτι μου.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Καλά, γιατί; Τι της χρειάζεται; Τι πειράζει και αν το πήρε;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Λαίδη Τσίλτερν, θα είμαι απολύτως ειλικρινής μαζί σας. Η κυρία Τσίβλι αποδίδει κάποιο φανταστικό χαρακτήρα σ' αυτό το γράμμα και σκοπεύει να το στείλει στον άντρα σας.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Με τι χαρακτήρα μπορεί να του το δώσει; Ω, κατάλαβα! Όχι αυτό, όχι αυτό! Αν εγώ, πάνω στη στενοχώρια μου, έχοντας ανάγκη από τη βοήθειά σας και έχοντας εμπιστοσύνη σε σας, σκέφτηκα να έρθω να σας βρω για να με συμβουλευσέτε... Ω, μα υπάρχουν γυναίκες τόσο τρομερές... Και τι σκοπεύει; Σκοπεύει να στείλει το γράμμα στον άντρα μου;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ναι. Νομίζω πως εκείνο που πρέπει να κάνουμε τώρα είναι να τα πούμε όλα στον Ρόμπερτ. Να του πούμε όλη την ιστορία.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Θέλετε να πω στον Ρόμπερτ πως η γυναίκα που περιμένατε δεν ήταν η κυρία Τσίβλι, αλλά εγώ;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μου φαίνεται προτιμότερο να μάθει την πραγματική αλήθεια.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Όχι, όχι! Δεν θα μπορούσα να το κάνω, δεν θα μπορούσα.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Θέλετε να το πω εγώ;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Όχι!

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Έχετε άδικο, Λαίδη Τσίλτερν.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Όχι, όχι, πρέπει να εμποδίσουμε το γράμμα να φτάσει στα χέρια του. Πώς θα μπορέσουμε όμως να το κατορθώσουμε;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Θα πάω να τον δω μόνος μου και να του το πω.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ω, Θεέ μου! Ο Ρόμπερτ ανεβαίνει με το γράμμα στο χέρι. Το έλαβε κιόλας!

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Του σώσατε τη ζωή. Τη δική μου, τι την κάνατε;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: «Σου έχω εμπιστοσύνη. Έρχομαι σε σένα, Γερτρούδη». Αγάπη μου, είναι αλήθεια; Μου έχεις εμπιστοσύνη πραγματικά; Αν είναι έτσι, τότε εγώ θα έπρεπε να έρθω σε σένα και όχι εσύ σε μένα. Αυτό το γράμμα σου, Γερτρούδη, με κάνει να αισθάνομαι πως δεν μπορεί πια να με πληγώσει τίποτα από όσα θα μπορούσε να μου κάνει ο κόσμος. Έχεις ανάγκη από μένα, Γερτρούδη;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ναι.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Μου έχεις εμπιστοσύνη;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ναι.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Γιατί τότε δεν μου έγραφες ακόμα και πως με αγαπάς;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Επειδή σ' αγαπώ.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Δεν ξέρεις τι αισθάνθηκα, Γερτρούδη, όταν ο Μόντφορντ μου έδωσε το γράμμα σου πάνω από το τραπέζι, υποθέτω πως το άνοιξε κατά λάθος, χωρίς να προσέξει το γράψιμό σου στον φάκελο. Όταν μου το έδωσε και το διάβασα, δεν με έμελε πια η δυσφήμιση και η τιμωρία που με περίμενε. Σκεφτόμουνα μόνο πως εσύ με αγαπάς ακόμα.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Δεν σε περιμένει καμιά δυσφήμιση, Ρόμπερτ. Καμιά ατίμωση. Η κυρία Τσίβλι έδωσε στον Λόρδο Γκόρινγκ το γράμμα που είχε στα χέρια της και εκείνος το έκαψε.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Είσαι βέβαιη γι' αυτό, Γερτρούδη;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ναι, ναι. Τώρα μόλις μου το είπε ο Λόρδος Γκόρινγκ.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Μα τότε, τότε σώθηκα! Τι θαυμάσιο πράγμα που είναι να είναι κανείς ασφαλής! Δύο μέρες τις πέρασα μέσα στον τρόμο. Τώρα έχω σωθεί. Έχω σωθεί! Εδώ είναι ακόμη ο Άρθουρ;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ναι, είναι στη σέρα.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Πόσο χαίρομαι τώρα που έβγαλα εκείνον τον λόγο χθες το βράδυ στη Βουλή! Πόσο χαίρομαι! Μιλούσα βέβαιος ότι η συνέπεια θα ήταν η δημόσια ατίμωση. Δεν έγινε όμως έτσι.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Όχι, η συνέπεια ήταν η δημόσια εκτίμηση.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Το ξέρω αγάπη μου. Σχεδόν το φοβάμαι. Γιατί, αν και δεν κινδυνεύω πια να με αποκαλύψουν, αν και κάθε απόδειξη εναντίον μου έχει εξαφανιστεί, νομίζω Γερτρούδη, νομίζω πως θα έπρεπε να αποσυρθώ από τη δημόσια ζωή.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ω, ναι, Ρόμπερτ. Αυτό θα έπρεπε να κάνεις. Είναι καθήκον σου να το κάνεις αυτό.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Θα ήταν μεγάλη υποχώρηση.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Όχι, θα είναι μεγάλο κέρδος.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Και θα ήσουν ευτυχισμένη να ζούσες μόνη κάπου μαζί μου στο εξωτερικό, ίσως στην εξοχή, μακριά από το Λονδίνο, μακριά από τη δημόσια ζωή; Δεν θα λυπόσουν;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ω, καθόλου, Ρόμπερτ.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Και οι φιλοδοξίες σου για μένα; Άλλοτε ήσουν φιλόδοξη.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ω, η φιλοδοξία μου... Δεν έχω πια φιλοδοξίες παρά... να μπορούμε εμείς οι δυο να αγαπάμε ο ένας τον άλλον. Η φιλοδοξία σου ήταν εκείνη που σε έκανε να παραστρατήσεις... Ας τα ξεχάσουμε. Ας μη μιλάμε γι' αυτό.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ω Άρθουρ, Άρθουρ! Πρέπει να σε ευχαριστήσω για όσα έκανες για μένα. Δεν ξέρω πώς μπορώ να σου το ανταποδώσω, Άρθουρ.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Θα σου το πω αμέσως. Αυτή τη στιγμή, κάτω από το συνηθισμένο φοινικόδεντρο στη σέρα δηλαδή...

ΜΕΙΣΟΝ: Ο Λόρδος Κάβερσαμ!

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ωχ, αυτός ο θαυμάσιος πατέρας μου το έχει πάρει στ' αλήθεια συνήθεια να εμφανίζεται στις πιο ακατάλληλες ώρες.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Καλημέρα, Λαίδη Τσίλτερν. Τα θερμότατα συγχαρητήριά μου, Τσίλτερν, για τον λαμπρό χθεσινοβραδινό λόγο σου. Τώρα μόλις άφησα τον πρωθυπουργό και πρόκειται να πάρεις τη θέση που είναι κενή στην κυβέρνηση.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Θέση στην κυβέρνηση;

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Ναι, ναι. Να και το γράμμα του πρωθυπουργού.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Θέση στην κυβέρνηση;

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Μα και βέβαια. Άλλωστε σου αξίζει. Έχεις εκείνο που χρειάζεται τόσο πολύ σήμερα στην πολιτική ζωή: ανώτερο χαρακτήρα, ανώτερο ηθικό τόνο, ανώτερες αρχές. Όλα όσα σου λείπουν εσένα, κύριε, και που ποτέ σου δεν θα τα αποκτήσεις.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Δεν μ' αρέσουν οι αρχές, πατέρα. Προτιμώ τις προλήψεις.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Δεν μπορώ να δεχτώ αυτή την προσφορά, Λόρδε Κάβερσαμ. Αποφάσισα να την αποκρούσω.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Να την αποκρούσεις, κύριε;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Έχω την πρόθεση να αποσυρθώ αμέσως από τη δημόσια ζωή.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Να αποκρούσεις μια θέση στην κυβέρνηση και να αποσυρθείς από τη δημόσια ζωή; Ποτέ σε όλη μου τη ζωή δεν άκουσα τόσο μεγάλη ανοησία! Με συγχωρείτε, Λαίδη Τσίλτερν, με συγχωρείτε. Είστε η πιο..η πιο μυαλωμένη γυναίκα στον κόσμο, η πιο μυαλωμένη γυναίκα του Λονδίνου. Θα έχετε την καλοσύνη να απαγορεύσετε στον σύζυγό σας να κάνει μια τέτοια... να μη μιλάει έτσι; Θα έχετε την καλοσύνη, Λαίδη Τσίλτερν;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Νομίζω πως ο άντρας μου έχει δίκιο στην απόφαση που πήρε, Λόρδε Κάβερσαμ. Εγώ την επιδοκιμάζω.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Την επιδοκιμάζετε; Για όνομα του Θεού!

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Τον θαυμάζω γι' αυτήν. Τον θαυμάζω απεριόριστα γι' αυτήν. Ποτέ ως τώρα δεν τον θαύμασα τόσο πολύ. Είναι καλύτερος και απ' όσο εγώ η ίδια τον νόμιζα. Τώρα θα πας να γράψεις την απάντησή σου στον πρωθυπουργό, δεν είναι έτσι; Μη διστάζεις.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Ναι, μου φαίνεται πως καλύτερα θα ήταν να τη γράψω αμέσως. Σας παρακαλώ να με συγχωρήσετε μια στιγμή, Λόρδε Κάβερσαμ.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Μπορώ να έρθω μαζί σου, ε;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Μα ναι, ναι Γερτρούδη.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Τι συμβαίνει με αυτή την οικογένεια; Κάτι δεν πάει καλά εδώ μέσα. Ηλιθιότης; Α, κληρονομική, υποθέτω. Δεν μπορώ να καταλάβω.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ναι, πατέρα, εγώ όμως έχω κάτι άλλο να σας πω. Στη σέρα είναι ένα πρόσωπο που θέλω να του μιλήσετε.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Πως κύριε;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ναι. Θέλω να του μιλήσετε για μένα, πατέρα.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Και στέλνεις εμένα να μιλήσω για σένα; Ε, είσαι κουφιοκεφαλάκης!

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Λαίδη Τσίλτερν, επιτρέψτε μου. Γιατί παίζετε με τα χαρτιά της κυρίας Τσίβλι;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Δεν σας καταλαβαίνω.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Η κυρία Τσίβλι έκανε μια απόπειρα για να καταστρέψει τον σύζυγό σας. Ζητούσε να τον τραβήξει από τη δημόσια ζωή. Γιατί θα πρέπει τώρα να του κάνετε εσείς το κακό που προσπάθησε να του κάνει εκείνη η γυναίκα, χωρίς να το πετύχει;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Λόρδε Γκόρινγκ...

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Λαίδη Τσίλτερν, επιτρέψτε μου. Χθες το βράδυ μού γράψατε ένα γράμμα που μου δείχνατε εμπιστοσύνη και ζητούσατε τη βοήθειά μου. Τώρα είναι η στιγμή να ακούσετε τις συμβουλές μου. Αγαπάτε τον Ρόμπερτ. Μήπως θέλετε να σκοτώσετε την αγάπη του για σας; Τι είδους ζωή θα κάνει αν του αφαιρέσετε τους καρπούς της φιλοδοξίας του, αν τον τραβήξετε από την αίγλη μιας μεγάλης πολιτικής καριέρας, αν του κλείσετε κατά πρόσωπο τις πόρτες της δημόσιας ζωής; Η ζωή του αντρός έχει μεγαλύτερη αξία από τη ζωή της γυναίκας. Η ζωή της γυναίκας περιστρέφεται μέσα στον κύκλο των αισθημάτων. Του αντρός η ζωή προχωρεί πάνω στις γραμμές της σκέψης. Μην κάνετε ένα τρομερό σφάλμα, Λαίδη Τσίλτερν.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Μα ο ίδιος ο άντρας μου θέλει να αποσυρθεί από τη δημόσια ζωή. Αισθάνεται πως αυτό είναι το καθήκον του. Αυτός το είπε πρώτος.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Για να μη χάσει την αγάπη σας. Ο Ρόμπερτ θα έκανε τα πάντα. Εξάλλου, τιμωρήθηκε αρκετά.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Και οι δυο μας τιμωρηθήκαμε. Τον είχα τοποθετήσει πιο ψηλά απ' όσο έπρεπε.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μην τον κατεβάσετε λοιπόν γι' αυτόν τον λόγο πιο χαμηλά απ' όσο πρέπει. Η ζωή του συζύγου σας βρίσκεται αυτή τη στιγμή στα χέρια σας. Η αγάπη του αυτή τη στιγμή βρίσκεται στα χέρια σας. Μην τα καταστρέψετε και τα δύο.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Έκανα το σχέδιο της επιστολής, Γερτρούδη. Θέλεις να σου το διαβάσω;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Δώσ' μου να το δω.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Τι; Μα γιατί το σκίζεις;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Η ζωή του αντρός έχει μεγαλύτερη αξία από τη ζωή της γυναίκας. Έχει μακρινότερες βλέψεις, πλατύτερους ορίζοντες, μεγαλύτερες φιλοδοξίες. Η δική μας η ζωή περιστρέφεται μέσα στον κύκλο των αισθημάτων. Του αντρός η ζωή προχωρεί πάνω στις γραμμές της σκέψης. Τώρα μόλις το έμαθα αυτό, και άλλα πολλά ακόμα, από τον Λόρδο Γκόρινγκ. Και δεν θα σου καταστρέψω εγώ τη ζωή σου, ούτε θα σε αφήσω να την καταστρέψεις προσφέροντας τη θυσία σε μένα, ανώφελη θυσία.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Γερτρούδη!

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Μπορείς να λησμονήσεις. Οι άντρες λησμονούν γρήγορα. Κι εγώ σε συγχωρώ. Με αυτόν τον τρόπο προσφέρουν οι γυναίκες τη συνδρομή τους στον κόσμο. Τώρα το καταλαβαίνω αυτό.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Γερτρούδη! Αγαπημένη μου Γερτρούδη! Ο Άρθουρ... Φαίνεται πως θα σου είμαι για πάντα υποχρεωμένος.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Όχι, Ρόμπερτ. Υποχρεωμένος είσαι στη Λαίδη Τσίλτερν, όχι σε μένα.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Όχι, όχι. Σου χρωστάω πολλά, πάρα πολλά. Και τώρα, αλήθεια, για πες μου τι ήθελες να με ρωτήσεις πριν από λίγο;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ρόμπερτ, είσαι κηδεμών της αδελφής σου και ζητώ τη συγκατάθεσή σου για να την παντρευτώ.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΛΤΕΡΝ: Πόσο χαίρομαι! Πόσο χαίρομαι!

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ευχαριστώ, Λαίδη Τσίλτερν.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Η αδελφή μου να γίνει η γυναίκα σου;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ναι.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Άρθουρ, λυπάμαι πολύ, αλλά δεν μπορεί να γίνει ούτε κουβέντα για τέτοιο πράγμα. Είμαι υποχρεωμένος να φροντίσω για τη μελλοντική ευτυχία της Μείμπελ και δεν νομίζω ότι η ευτυχία της θα ήταν ασφαλισμένη στα χέρια σου. Δεν μπορώ να θυσιάσω τη Μείμπελ.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Να τη θυσιάσεις;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ναι, ναι, να τη θυσιάσω ανεπανόρθωτα. Οι γάμοι χωρίς έρωτα είναι φρικτοί.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μα την αγαπώ τη Μείμπελ. Καμιά άλλη γυναίκα δεν έχει θέση στη ζωή μου.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ρόμπερτ, αν αγαπιούνται οι δυο τους, γιατί να μην παντρευτούν;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ο Άρθουρ δεν μπορεί να προσφέρει στη Μείμπελ την αγάπη που της αξίζει.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Τι λόγο έχεις να το λες αυτό;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Θέλεις πραγματικά να σου το πω;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Και βέβαια θέλω.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Όπως προτιμάς. Όταν ήρθα σε σένα χθες το βράδυ, βρήκα την κυρία Τσίβλι κρυμμένη στο σπίτι σου. Ήταν κατά τις δέκα με έντεκα τη νύχτα. Ναι, ξέρω πως κάποτε ήσουν αρραβωνιασμένος μαζί της. Φαίνεται πως η γοητεία που ασκούσε τότε επάνω σου ξαναγύρισε. Χθες το βράδυ μού μίλησες γι' αυτήν σαν για μια γυναίκα αγνή και αμόλυντη, μια γυναίκα που τιμάς και σέβεσαι. Μπορεί να έχεις δίκιο. Όμως εγώ δεν μπορώ να εμπιστευτώ τη ζωή της αδελφής μου στα χέρια σου.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Πολύ καλά. Δεν έχω να πω τίποτα άλλο.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ρόμπερτ, δεν περίμενε την κυρία Τσίβλι ο Λόρδος Γκόρινγκ χθες το βράδυ.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Όχι την κυρία Τσίβλι; Ποια λοιπόν;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Λαίδη Τσίλτερν!

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Τη γυναίκα σου, την ίδια, Ρόμπερτ. Χθες το απόγευμα μού είπε ο Λόρδος Γκόρινγκ, πως αν βρισκόμουν ποτέ σε στενοχώρια, μπορούσα να πάω σε εκείνον για βοήθεια, αφού εκείνος ήταν ο πιο παλιός, ο πιο καλός μας φίλος. Αργότερα, έπειτα από εκείνη την τρομερή νύχτα σε αυτό εδώ το δωμάτιο, του έγραφα λέγοντάς του πως του είχα εμπιστοσύνη, πως είχα ανάγκη από αυτόν, πως πήγαινα σε αυτόν για συμβουλή και βοήθεια. Ναι, ναι, αυτό το γράμμα που κρατάς. Στο τέλος δεν πήγα στον Λόρδο Γκόρινγκ. Αισθάνθηκα πως η βοήθεια μπορεί να έρθει από μας τους δυο, τους ίδιους. Η υπερηφάνεια με έκανε να σκεφτώ έτσι. Πήγε η κυρία Τσίβλι. Εκείνη έκλεψε το γράμμα μου και σου το έστειλε ανώνυμα σήμερα το πρωί, για να νομίσεις ότι... Ρόμπερτ, δεν μπορώ, δεν μπορώ να σου πω τι ήθελε να σε κάνει να νομίσεις.

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Πως; Είχα λοιπόν ξεπέσει τόσο πολύ στα μάτια σου, ώστε νόμιζες πως θα μπορούσα έστω και για μια στιγμή να αμφιβάλλω για την αρετή σου; Ω, Γερτρούδη, Γερτρούδη! Μα είσαι για μένα η λευκή εικόνα κάθε καλού. Η αμαρτία δεν μπορεί ποτέ να σε αγγίξει. Άρθουρ, μπορείς να πας να βρεις τη Μείμπελ, με τις καλύτερές μου ευχές.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Ελπίζω να μην έχει αλλάξει απόφαση. Είναι σχεδόν είκοσι λεπτά από τη στιγμή που την άφησα. Α να την.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Βρίσκω την ομιλία του πατέρα σας πολύ πιο ωφέλιμη από τη δική σας. Άλλοτε μόνο στον Λόρδο Κάβερσαμ θα μιλώ, και πάντα κάτω από το συνηθισμένο φοινικόδεντρο.

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Αγάπη μου!

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Τι; Τι θα πει αυτό, κύριε; Δεν πιστεύω να θέλεις να πεις πως αυτό το κοριτσάκι, το έξυπνο, στάθηκε τόσο ανόητο ώστε να δεχτεί την πρότασή σου;

ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΟΡΙΝΓΚ: Μα βέβαια, πατέρα. Και ο Τσίλτερν στάθηκε αρκετά γνωστικός ώστε να δεχτεί τη θέση στην κυβέρνηση.

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Ω, με μεγάλη μου ευχαρίστηση το ακούω αυτό. Τσίλτερν, σε συγχαίρω. Αν η χώρα δεν πάει κατά διαόλου ή δεν πέσει στα χέρια των ριζοσπαστών, θα σ' έχουμε μια μέρα και πρωθυπουργό.

ΜΕΪΣΟΝ: Το τραπέζι είναι έτοιμο, Μιλαίδη.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Θα μείνετε να φάτε μαζί μας, Λόρδε Κάβερσαμ;

ΛΟΡΔΟΣ ΚΑΒΕΡΣΑΜ: Ε, βεβαίως θα μείνω. Κι ύστερα θα σε πάω με το αμάξι μου στην Ντάουνινγκ Στριτ, Τσίλτερν. Έχεις μεγάλο μέλλον μπροστά σου, πάρα πολύ μεγάλο. Ήθελα να μπορούσα να το πω και για σένα, κύριε γιε μου. Και αν δεν γίνεις ένας ιδανικός σύζυγος γι' αυτό το κορίτσι, δεν θα σου αφήσω ούτε σελίνι.

ΜΕΪΜΠΕΛ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ιδανικός σύζυγος; Ω, μου φαίνεται πως αυτό δεν θα μου άρεσε καθόλου.

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ρόμπερτ, δεν θα έρθεις μέσα κι εσύ, Ρόμπερτ;

ΣΕΡ ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Γερτρούδη, αισθάνεσαι για μένα αγάπη ή απλώς συμπόνια;

ΛΑΙΔΗ ΤΣΙΑΤΕΡΝ: Ω, Ρόμπερτ, αγάπη, Ρόμπερτ. Αγάπη και μόνον αγάπη.

[ΑΥΛΑΙΑ]